உ

கடவுள் துணை

பெண்மதிமாலை

பெண்கல்வி

பெண்மானம்

இவை, 24458

நீதிநூல், சித்தாந்தசங்கிரகம் முதலிய

கிரந்த கர்த்தராகிய

மாயூரந்தாலுகா முனிசீப்

ச. வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்களால்,

இயற்றப்பட்டது.

வேப்பேரி,

ப. முனுசாமிநாயுடு அவர்களால்,

சென்னை நகர்,

தொண்டைமண்டலம் பிரஸ்ஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1901

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U V S IYER LIBRARY
MADRAS-90

PEN KALVI,

PEN MANUM

AND

OR

A GARLAND OF ADVICE TO FEMALES

AND

ESSAYS ON THEIR EDUCATION

AND

SOCIAL STATUS

BY

S VEDANAYAGAM PILLAY

District Munsiff of Mayavaram, Author of Nedinul,

SIDDAHANTA SANGRAHAM &c

MADRAS

Printed at the Thondaimandalam Press

CHOOLAY

1901

Price, 6 Annas விலை, அணா ௬.

CRITICAL NOTICES

(FROM THE JAFFANA FREEMAN)

WE have been favoured with a copy of a Tamil work entitled "Penmadi Malai and Pen Kalvi, or a Garland of Advice to Females and an Essay on Female Education" by Mr. S ... Pillay, District Munsiff (Judge) of Mayaveram, ... District It consists of two parts, the first being advice to females written in Tamil metre, and containing 170 distichs which when chanted, fall most harmoniously on the ear This part is also supplemented by four lyrics, "On the characteristics of a good wife as compared with a bad one, and on the necessity of educating Females, and the manifold advantages arising from their education"

Indeed, we have seldom met with a Tamil poet of the present day who is never in want of words to express his thoughts suitably to the occasion, and to the character of the poem he writes But our author seems to be an exception Words are always in readiness to serve him in any manner he chooses, and he has such a wonderful command over them that neither rhyme nor alliteration, nor sense suffers for want of suitable words Unlike the ordinary Tamil Poets of the present day, his thoughts are not governed by his words but his words are under the full control of his thoughts He gives his advice to females in a manner that his lickly to make a very strong impression in their minds Most of the important subjects that ought to attract the attention of the young female are concisely treated in this part, which is written in a style that is both simple and attractive The author does not travel into the regions of History or phi

sophy in search of illustraions, but the ordinary and most impressive proverbs which are on the lips of every body answer his purpose, and that most admirably He is now grave now gay, and now pathetic, but is impressive and pithy throughout Every word of his seems as if it has been weighed, and every line, as if it had been duly poised But with siepil this the versification does not at all seen to be laboured

The lyrics found in this part are capital pieces of composition The author's sentiments are conceived with great vigour and propriety, and his versification is not in the least laboured, but peculiarly smooth and melodious If one who is acquainted with the character of Tamil Lyric poetry were to sing Mr Vedanyangam Pillai's four lyrics to the proper tunes he would find something peculiarly charming and attractive in them There is nothing in the versifecation that is abrupt or obscure, the flow and melody of the lines are highly attractive, the tone that the author assumes is uncommonly agreeable, he is at once sublime, serious, gay, tender, and witty, his style is elegant and well finished, his expiessions are pure, picturesque, ardent and withal simple and correct, the poerty is graced and adorned throughout by the judicious introduction of metaphors and other figures that serve to please the immagination, and add interest to the composition Our opinion is that, as a writter of lyric poetry, Mr Vedanayagam Pillai stands very high, and that it is not an easy thing to name a Tamil poet of the present day that can rival him We think he is only second to the celebrated writer of the lyrics on the Ramayanam

The second part which contains an Essay on Female Education has excellencies peculiar to itself The author says in the preface, that he has endeavoured to adapt it 'to the taste of Hindus in genaral without distinction of class or creed," and this we find to be borne out by almost every page of Essay In thi

Essay, the author's knowledge of the subject he writes upon and his great acquaintance with native society and manners, are clearly seen. Its style, again, is admirably suited to the class of readess for whom the work is intended, and the sentiments embodied therein are ably coneived and well digested His sentences are not encumbered by superfluous words, and they are of a moderate length, his cadence is varied and his figures are correct and glowing He writers with some degree of ardour and like one who has devoted much thought to the subject he treats of His observations regarding the pernicious custom prevalent in India (and we should say in Ceylon too) which dooms females to a life of modified from of slavery, are indeed excellent He depicts the inner life of Hindu Females most accurately, and points out most cleverly the evil effects arising from the state of degradation to wich they are now subject We must confess that, although we have seen a number of works in Tamil prose we have not met with such an excellent prose composition as the one we now review As a rule, Tamil prose writers are terse and dry But indeed Mr Vedanayagam Pillai is an exception, for, while he informs the understanding, he fails not to please the imagination and the ear

We learn that he is the author of a number of excellent lyrics now sung by many in Tranquebar and Tanjore Districts and that they have not as yet been printed After we have seen such excellent specimens of Mr. Vedanayagam Pillai's lyric poetry, we cannot but be anxious to see in print all the lyrics composed by him, and we would therefore urge on him the desirability of getting them printed

---

உ

கடவுள் துணை

பெண்மதிமாலை

காப்பு

விண்மதி மாலை விலக்கலபோன் மெய்த்தோன்றப்
பெண்மதி மாலையான் பேசவே - தண்மதிசூழ்
அண்டபகிரண்டமும் மகண்டமுமேயுண்டெனமெய்
கண்டவரி ரண்டுகழல் காப்பு

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, மிசுரதாளம்

கண்ணிகள்

க மதியிது, மதியிது, பெண்ணே-புண்ணிய
வதியல்ல வோநல்ல மகராசி, கண்ணே (மதி

தெய்வபக்தி.

உ நித்தியங் கடவுளை வாழ்த்து-பட்ட
பத்தி யுடனே நீ பணிந்துன்னைத்தாழ்த்து (மதி

ங தாய்தே வாலயம் நாடு-பிள்ளை
தாயைத் தேடுவதுபோற் சாமியைத்தேடு (மதி

ச காத்தாளை மறக்குதல் தாழ்வு-நாளை
செத்தால் தெரியுமே செட்டியார்வாழ்வு (மதி)

ரு எண்ண வொண்ணாவுப காரம்-செய்த
புண்ணிய மூர்த்திக்கு புரிநமஸ்காரம் (மதி)

சா உலகெல்லாம் பட்டமாண் டாளும்-தெய்வ
பலமில்லார்க்கில்லையே பாக்கியமெக்காலும் (மதி)

எ தலைமேலே மலைவீழ்ந் தாலும் தெய்வ
பலமுடையார்க்குண்டோ பயமொருக்காலும் (மதி)

அ உடலுயிர் பல்பல வுடைமை - எல்லாம்
இடமுட னீந்தோனைச் சேவித்தல்கடமை (மதி)

கூ பரவச மாகவுள் ளுருகு, ஐயன்
திருவருளினைந்து நீதினம் கண்ணீர்பெருகு (மதி)

ய சூதான மாயப் பிரஞ்சம்-இதில்
நாத னல்லாது நமக்குண்டோ தஞ்சம் (மதி)

௧௧ முனனம பொருளெலலாந — தநது-பினபு
தனனையுந தநதவனை — தாளதொழு முநது (மதி)

௧௨ மாதா, பிதா, குரு — தெயவம-ஆண
நாதனுா கைவிடில — நாமெனனசெயவம (மதி)

௧௩ துககசாகாரு — சமுசாரம-கனாய
பககமே நிடபபாள — பாதமா தாரம (மதி)

௧௪ நீரை விடடூறகெடும — மீனை-ஈச
ஞைரவிடடாலநமக — காதுணே?மானே (மதி)

௧௫ நாணுசெயவ தலலாம — விகாரம-காதநா
தாணுசெயவ தெலலாந — தகுமுபகாரம (மதி)

௧௬ தேவனை நினையாத — வுளளம பெரும
பாவமும பழிகளும — படநதிடும பளளம (மதி)

௧௭ ஈசனைப போறறுத — வாயே-ஒரு
காசுக குதவாக — கசபெடடிககாயே (மதி)

௧௮ சததிய மாாககததைக — கூடு-தெயவ
பததியே பாககியம — பநதயமபோடு (மதி)

௧௯ ஜெபமினறி — நீபடுககாதே-நாளும
ஜெபமினறி யொருவேலை — நீதொடுககாதே

{ மதியிது, மதியிது, பெணணே - புணணிய
வதியலல வோநலல மகராசி? கணணே }

— 0 —

குருவணககம

௨0, குருமாாை வணஙகிகொண — டாடு - அவா
திருவாககுககெதிாவாக — கிலலாமலேநாடு (மதி)

௨௧, நிததமும குருவினக — டாக்ஷம-பெறற
சுததருக கலலவோ — சூடசததினமோக்ஷம (மதி)

௨௨, ஞான குருவுப — தேசம-இலலா
ஈனருக கிலலையே — யெனறும பிரகாசம (மதி)

௨௩, பூலோக வாழவெலலாம — நீஙகி-வநத
மேலோரைக கைதொழ — வேணடும நான பாஙகி (மதி)

௨௪ அறபருக கூழியா — நாமே-ஆதி
கறபா ஞழியா — சாமிகளதாமே

மதியிது, மதியிது, பெணணே - புணணிய
வதியலல வோநலல மகராசி ? கணணே

மாதா, பிதா, வணக்கம்.

௨௫ மாதா, பிதாவை வணங்கு-நாளும்
ஆதாரமாகவே யவர்சொல்லுக்கிணங்கு (மதி)

௨௬ தந்தை, தாய் சாபம் பொல்லாது-அவர்
சிந்தை நொந்தால் மக்கள் செல்வம் நில்லாது (மதி)

௨௭ மாதாபிதாவுக்குத் துரோகம்-செய்யும்
பாதகனைச் சுற்றும் பாவமநேகம் (மதி)

௨௮ பெற்றவர் நேசத்தைத் தேடு அவர்
குற்றத்தை நீக்கிக் குணத்தைக்கொண்டாடு (மதி)

௨௯ தாய்தந்தைக் குதவாத பிள்ளை-தன்
தாயுசும் வாழ்வு மடியோடே கொள்ளை (மதி)

௩௦ கட்டியுனை வளர்க்க நாமே-முன்பு
பட்டபாடுகள் சொல்லப் பாரதமாமே (மதி)

௩௧ உள்ள தாய் தந்தைக்குத் தீங்கு-செய்யும்
பிள்ளையைத் தன்பிள்ளை யேபழிவாங்கும் (மதி)

௩௨ கடலைப்போல மாதா சகாயம்-அதற்
குடல் செருப்பாகத் தைத்துப் போடுதல் ஞாயம்,
மதியிது, மதியிது, பெண்ணே - புண்ணிய
வதியல்ல வேறல்ல மகராசி கண்ணே,

புத்தி

௩௩ அடுக்குப்பானையை யுருட்டாதே-வெகு
துடுக்காகப் பலகாரங் களைச் சுருட்டாதே (மதி)

௩௪ தங்கையைத் தொடையிற் கிள்ளாதே-தம்பி
பங்குப் பணியாரத்தைப் பறித்துக்கொள்ளாதே (மதி)

௩௫ உன்னைப்போற் பிறரையும் நேசி - தினம்
பொன்னே, ஞானபுஸ் தகங்களை வாசி (மதி)

௩௬ கற்றவளே துரைசாணி - கல்லா
மற்றவளே சுத்த மடையச்சாம்பிராணி (மதி)

௩௭ தாழ்வோரை நீ சிரியாதே-மிக
வாழ்வோரைக் கண்டு நீ வயிறெரியாதே (மதி)

௩௮ நாட்டி லெவரையும் வையாதே - உன்றன்
பாட்டிசொன்னாலு நீ பாவஞ்செய்யாதே (மதி)

௩௯ பூச்சியைப் பிடித்துக் கொல்லாதே-உன்றன்
ஆச்சிசொன்னாலுநீ யபத்தஞ்சொல்லாதே (மதி)

௪௦ பிச்சையிடாம லுண்ணாதே - மிருகம்
பட்சிக்கு மேதுன்பம் பண்ணவொண்ணாதே (மதி)

௪௧ இஷ்டமாய நல்லோரைக் கூடு - பொல்லாத
துஷ்டரைக் கண்டால் நீ தூரத்திலோடு (மதி)

௪௨ ஊரார் பொருளைத் தொடாதே - நாலு
பேரழியும்படி பிட்சையிடாதே (மதி)

௪௩ நித்தமும் நீரிலே முழுகு - வீடு
சுத்தமாகும்படி தோகையே மெழுகு (மதி)

௪௪ புழுங்கிறை யூதனைச் சரீரம் - இதைக்
கழுவாவிட்டால் நாறும் காதவிஸ்தாரம் (மதி)

௪௫ அழுக்குவஸ்திரங்கள் கட்டாதே - உடல்
கொழுக்க வுண்ணும் மதினி குடிவிலொட்டாதே (மதி)

௪௬ சூதும் வாதும் படியாதே - நாளும்
தீதுசெய்தால் தரித்திரம் விடியாதே (மதி)

௪௭ கோட்சொல்லிக் குடி கெடுக்காதே - தப்புச்
சாட்சி சொல்லுங்குடி தலையெடுக்காதே (மதி)

௪௮ கோளும் புரணியும் கேளாதே - என்றும்
நாளும் புறணிபேச நாக்குநீளாதே (மதி)

௪௯ வந்ததுன்பத்தி லாழாதே - மிக்கச்
சந்தோஷம்வந்தாலுந் தலைகீழ்விழாதே (மதி)

௫௦ வேலைக்கு நீ சிணுக்காதே - ஒரு
மூலைக்குட் புகுந்து நீ முணுமுணுக்காதே (மதி)

௫௧ வேலைசெய்வோரை வாட்டாதே - தினம்
ஆலைக்கரும்போ லவரையாட்டாதே (மதி)

௫௨ நெடுநேரம்படுத்துத் தூங்காதே - தூங்கும்
விடியாமூஞ்சிகளுக்கு விசனம்நீங்காதே (மதி)

௫௩ ஆரையுஞ் சீறி யேசாதே - வேலைக்
காரர்களுடனே சக்கந்தம்பேசாதே (மதி)

௫௪ புருஷர்கள்பார்க்க நில்லாதே - கோடி
வருடம் வாழ்வதுபோலத்தன் மார்க்கங்கல்லாதே (மதி)

௫௫ தங்கை, அக்காள், அண்ணன் தம்பி - மேலே
சங்கையு மன்புள்ள வன்தங்கக்கம்பி (மதி)

௫௬ சற்றுங் கூலியைக் குறைக்காதே - செய்த
குற்றத்தைப்பொய் சொல்லி நீமறைக்காதே (மதி)

௫௭ பண்டங் களையழிக் காதே சும்மா
கண்டபடி சேலை கிழிக்காதே (மதி)
௫௮ உன்னைநீ புகழ்ந்து கொள்ளாதே-பிறர்
நன்னயப் புகழ்ச்சியை நம்பித்துள்ளாதே (மதி)
௫௯ மிஞ்சின செல்வு செய்யாதே செய்து
கஞ்சிக்குக் காற்றுக்கப் பறந்து நையாதே (மதி)
௬௦ மெய்ச்சொல்ல மேன்மையுண் டாமே-தினம்
பொய்ச்சொல்லும் வாய்க்குப் புசிப்பற்றுப்போமே (மதி)
௬௧ நகைதுணியிரவல் வாங்காதே-வாங்கில்
சகலரு மேசுவார் தாழ்வு நீங்காதே (மதி)
௬௨ மங்களமாக நாள் போக்கு-கைக்குக்
கங்கணம் போடவே காய்கறியாக்கு (மதி)
௬௩ வீட்டுக்கணக் கெல்லா மெழுது-நல்ல
ஏட்டுக்கணக்கருக் கில்லையே பழுது (மதி)
௬௪ மட்டின்றிக் கடன் வாங்கல் தீது-ஐயோ
குட்டிச்சுவரில் முட்ட வெள்ளெழுத்தேது (மதி)
௬௫ கடன்களைத் தீர்க்கத் தப்பாதே-கண்ட
இடமெல்லாம் முன்குறை யெடுத்துச் செப்பாதே (மதி)
௬௬ வெள்ளமா மாசைப் படாதே-கையில்
உள்ளதுபோது முற்றிவிடாதே-(மதி)
௬௭ எல்லாரும் கை கூடிவாராதே-நமக்
கில்லாரவழகைக்கண் ணுடிதாராதே (மதி)
௬௮ எவராலு மெய்யிசை யாதே-செய்த
அவனசையாமல் அணுவசையாதே (மதி)
௬௯ ஈன ராணாலும் காயாதே-சிறு
பூனைபோலிருந்து நீ புலிபோற் பாயாதே (மதி)
௭௦ கண்டெடுத்த பொருளை நீயே-சொந்த
பண்டக்காரரைத் தேடிப் பரிந்தளிப்பாயே (மதி)
௭௧ களவாகைப் பொருளை வாங்காதே-வாங்கும்
உளவரில்லா விட்டாற் களவேது? மாதே! (மதி)
௭௨ அநியாயவட்டி வாங்காதே-வாங்கில்
இனியகைம் முதலும்போம் ஏக்கம் நீங்காதே (மதி)
௭௩ அளவு நிறைவைக் குறைக்காதே • ஒரு
சுளகாலே யானையை நீமறைக்காதே (மதி)
௭௪ அகவிலை தன்னை யேற்றாதே-காணும்
தக்கவே செல்லப்பண்ணத் தன்னை மாற்றாதே (மதி)

எரு புணணியஞ செயயக கூசாதே - இநத
மணணிருநதுவழக கோரம பேசாதே (மதி)
எசா நடககுஞ சநதிராதிததா மாதே தெறகு
வடககானுலுநீ வாாததைததபபாதே (மதி)
எஎ ஒனறுககுமஞசி நிலலாதே பாலைக
கனறுக கிலலாமற கறககசசொலலாதே (மதி)
எஅ தீயா சொலலைபபொருப பாயே எடடிக
காயெனறுசொனனுற கசககுமோவாயே? (மதி)
எகூ தீயெனறு சொனனுலவாய வேமோ? கெடு
வாயெனறொருவாசொலலில வாழவெலலாமபோமோ (மதி)
அ0 புகழு மிகழுமவாயக கறறு - இதில
மகிழவும வருத்தமும கொளளாமல மாறறு (மதி)
அக சதிகாரா வலையிற படாதே - கலவி
மதியிலலாதவனுககு வாழககைபபடாதே (மதி)
அஉ குணவா னெனிய ஞுனுலும - அவன
மணவாளனுவது மாசெலவமபோலும (மதி)
அங புகழுடையோனை விடாதே - துஷடனை
மகாராஜனுனு மாலையிடாதே (மதி)
அச அடககம பொறுமைதனை சாநதம - என
நடககும நறகுணஙகளே நாரிககுபபாநதம

மதியிது மதியிது பெணணே புணணிய
வழியலல வோநலல மகாசிகணணே !

புருஷபததி

அரு புருஷனமே லொழியாத பததி - உளள
தருமதேவதைககலலோ சகலமுஞசிததி (மதி)
அசா காததாவே முதலதெயவம மானே - பினபு
பாததாவல லானுணடோ பாககியம? தானே? (மதி)
அஎ துணைமக ளானுலும பாரி - கொணட
உரியவனுககவு ழியககாரி (மதி)
அஅ காதமண பக்ஷமே லக்ஷம குணம
எதுமிலலாதவ ளெடடிவிருக்ஷம (மதி)
அகூ ஆவிததுணைவனமேற கோபம - செயயும
பாவியைக கணணுலே பாாததாலுப பாபம (மதி)

௯0 புருஷனாகல வாாததை   தடடாதே-மூடடும
எருதுபோல நீசணடைககு   கிடுபபுகடடாதே (மதி)
௯௧ தேகமுஞ சீவனும   போல-கொணட
மாகணவ னுடன   வாழவதுமேலே (மதி)
௯௨ செயத நனறி   மறவாதே-பாததா
வைதாலு மடிததாலும   வாயதிறவாதே (மதி)
௯௩ கணவனுன மேறபகை   மூாககம - செயயில
குணமாகப பேசிக   குலாவுதல மாாககம (மதி)
௯௪ அருநதுணைவனறனை த   தூணடு - அவன
திருநதுமபடிதினந   தேவனைவேணடு (மதி)
௯௫ மாதுமேல வறமபு   காடடாதே - உன தன
சாமிககு மாமிககுஞ   சணடைமூடடாதே (மதி)
௯௬ தலைவ னெஞசைக   கரைககாதே - மாமி
தலைமேல நீமிள   காயரைககாதே (மதி)
௯௭ நாததிமேறககூழ   கடடாதே - வெகு
க்ஷாததிர மாயவள   தலையை வெடடாதே (மதி)
௯௮ தலையணை மநதிர   தீது - கெடட
கலககககாரி களுககுக   கஷடமபோகாது (மதி)
௯௯ வீடடுககுகதிபதி   நீயே - வெளி
நாடடுக கதிபதியுன   ஞயகன செய?
மதியிது - மதியிது - பெணணே   புணணிய
வதியலல வோநலல மகராசி? கணணே

கறபு

௧00 கறபு நிலையேசிங   காரம - அது
தபபினே ரழகு   சப அலஙகாரம (மதி)
௧0௧ சீவனபோற கறபைக   காபபாறறு- யாாககும
சாவு தலைமேலே   சாமியைபோறறு (மதி)
௧0௨ அரைககாசுககு கழிநதிடட   கறபு - நூறு
மரககாறபொன கொடுததாலுமவருமோ? நீசெபபு (மதி)
௧0௩ அநநிய னழக   ஞனாலும - கறபின
மினனிலட'யாாககவன   விஷநாகம போலும (மதி)
௧0௪ கணவன குரூபியா   ஞலும - கொணட
மணமக ளுககவண   னமதனபோலும (மதி)

கO௫ பேரைககெடுபபவள பெணடோ? - இநத
ஊரைவாய மூட வுலை மூடியுணடோ? (மதி)
கO௬ சரசஙகள பேசிக கெடாத - புவி
அரசனேகமபிபபுரு ஷனைககைவிடாதே (மதி)
கOஎ வாசறபடிகட வாதே - பிறா
ஆசைபபட வொயி லாயநடவாதே (மதி)
கOஅ சிறமினபந தானரை நொடியெ-வரும
குறறமும பழிகளுங . கோடிபொறகொடியே
மதியிது - மதியிது - பெணணே - புணணிய
வதியலல வோநலல மகராசி? கணணே

பாலரைவளாததல.

கOகூ மககளுககோரம பணணுதே-உனதன
சககளததிபிளளைககுச சதிகளெணணுதே (மதி)
ககO பலபிளளை பெறறனன பாககியம! நனமை
இலையெனில, மலடியா யிருபபதுயோககியம (மதி)
ககக புததிராககணபுபா ராடடு - தெயவ
பததியும புததியும பாலைபபோலூடடு (மதி)
கக௨ இளநதையிலேகலவி போதி - மிக
வளாநதபின னழுதாலும வருமோ நனநீதி? (மதி)
கக௩ இளககாரம பாலறகுத் தீமை- பினபு
வளாததகடாமாாபிற பாயநதொபபாமே
மதியிது, மதியிது, பெணணே-புணணிய
வதியலல வோநலல மகராசி கணணே

பரோபகாரம

கக௪ ஆருககுஞ செயயுப காரம - பல
ஊருககுமநலலவட குணடோவிசாரம (மதி
கக௫ ஈயும பிசைஷயைத தடுககாதே - உனனை
பேயெனறொருவாசொலலப பேரெடுககாதே (மதி
கக௬ துககமுளளோரை நீ தோறறு - வரும
அககுருடா மூட வாபசியாறறு (மதி

௧௧௭ தாயபோ லெஙகியனைத் தாங்கு-லெறும்
வாயுற வுமமன வைரமுமமீங்கும (மதி)
௧௧௮ பிணியுடையோரைநீ தேடு-கடடத
துணியுடன காயகழி சோறு நீபோடு (மதி)
௧௧௯ பாததிரமறிநதிடு பிடசை-தபபுக
கோததிரஞசெயவோரைத தாததுதலசிடசை (மதி)
௧௨௰ புததியில லாாகருநீ போதி-தெயவ
பததியில லாாகருநீ படிபபிததால் நீதி (மதி)
௧௨௧ நனமையி ஞறகுறை யேது?-பெருந
தினமைசெய தோாககுமநீ செயயாதேதீது (மதி)
௧௨௨ பூமியிலேஙைழபோல வேஷம-கொணடு
சாமியே வருவானநீ தளளுதலதோஷம (மதி)
௧௨௩ நகர மோகூஷஙகொணடு வருவாா-தினா
தருவோாகளகொனறீவாா தராாகளகொனறு தருவாா (மதி)
௧௨௪ பலவகை யேழைகள நிமிததம-அததன
செலவதைபபடைததனன ஜெகததில்பிரசிததம (மதி)
௧௨௫ யாசகா கஙேயுப சரியே-ஙவாகக
வாசலில தொணடமாலுந தோடடியுஞசரியே (மதி)
மதியிது மதியிதுபெண்ணே-புண்ணிய
வதியலல வோநலல மகராசி கண்ணே.

ஞானம

௧௨௬ பூதல வாழவெலலாம பொய்யே-இஙகே
ஏதுமிலலாம விறபபது மெயயே (மதி)
௧௨௭ எததனைபோபுவி யாணடாா?-முனனம
அததனைபோகளும இனியோ யாணடாா (மதி)
௧௨௮ பாடடனாபூடடன ெஙகே?-போக
மாடடோமெனறுலு மரணமுமயஙகே (மதி)
௧௨௯ பூமியேநாடக சாலை-இதில
சாமிதநதாரே சகலாககும வேலை (மதி)
௧௩௰ வாவெனறு தேவனகை யோலை-வநதால
கோவென ழுதாலுந கடடுமோவேலை (மதி)
௧௩௧ ஆவியெனபதொரு புரசு-இது
பேவியொடுஙகினவ் மேலெறனனபேரசு? (மதி)

௧௩௨. எட்டிப்போ, போ — வென்னும் வீடு-கையைக்
கொட்டிவா, வாவென்று — கூப்பிடுங்காடு (மதி)

௧௩௩. பாழுடல் மாமிச — மூட்டை-இது
வீழ்ப் பலஜெந்து — வுக்குநல்வேட்டை (மதி)

௧௩௪. கும்பி யுடல்புகை — யோட்டம்-இதை
நம்பியிருக்குமே — நாய்நரிக்கூட்டம் (மதி)

௧௩௫. தங்கமும் வெள்ளியு — மண்ணே-என்றும்
மங்காதமோக்ஷத்தின் — வாழ்வைநீயெண்ணே (மதி)

௧௩௬. தனமிருந்தா லிற — வோமோ? - தூங்கும்
கனவிற் கண்டவாழ்க்கை — காயகறிக்கர்மோ (மதி)

௧௩௭ இல்லைபோலவயிற்றுரு — சாணே-பொருள்
மலைமலையாய்ச் சேர்த்து — வைக்குதல்வீணே (மதி)

௧௩௮. நவமணிபல்வகைக் — கல்லே இந்தப்
புவன சுகங்களெல்ல — லாஞ்சிறு புல்லே (மதி)

௧௩௯ ஆஸ்தியுன்கூட — வராதே-கட்டிக்-
காத்திருந்தாலுமுன் — கையிலிராதே (மதி)

௧௪௰. உண்பது காற்படி — சோறு-பூத்தம்
எண்பதுபோலவேலி யேனிரு — நூறு? (மதி)

௧௪௧ இருக்கு மிடமுழந் — தானே-நாலு
தெருக்க ளினும்பல வீடுக — ளேனே? (மதி)

௧௪௨ பிழைப்புக் குரியபிண்டந் — துண்டம்-அன்றிப்
பழிப்புக் கிடமல்லவோ — பல்பல்பண்டம் (மதி)

௧௪௩. நகையில்லாக் காது — கேளாதே பல
வகைபட்டில்லாவுடல் — வளர்ந்துநீவாதோ (மதி)

௧௪௪. குச்சுவீட்டின்பங் — காட்டாதோ?-பெரு
மச்சுவீட்டிலேதுன்பம் — வரமாட்டாதோ (மதி)

௧௪௫. பணங்கண்டால்நமனஞ்சு — வானோ-நல்ல
குணமாகப்பணக்கார்ருடன் — கொஞ்சுவானோ (மதி)

௧௪௬ தோலுமெலும்புஞ் — சரீரம்-இதை
மேலேமினுக்குவதாலென்ன — சாரம் (மதி)

௧௪௭. செட்டி, தட்டான் — செக்கானுலே-வாந்த
ஓட்டழ கன்றி உள்ளது வெறுந்தோலே.

மதியிது மதியிது பெண்ணே புண்ணிய
வதியல்ல வோநல்ல மகராசிகண்ணே.

௧௪௮ மாற்றுவாய் பாவத்தை — நீயே-நல்ல
காற்றுள்ள போதே நீ — தூற்றிக்கொள்வாயே (மதி)
௧௪௯ அகங்காரம் மோகம் — உலோபம்-பகை
மிகுங்கோபம் பேருண்டி — சோம்புகல்பாபம் (மதி)
௧௫௦. மண்ணிலுண்டாங்கொலை — நஞ்சு-நெஞ்சில்
எண்ணிடக்கொல்வதுபாவமேனு — நஞ்ச (மதி)
௧௫௧ எவரையும் பாவம் — விடாதே-நிலம்
அவரவர் விதைக்கத்துவரை — கொடாதே (மதி)
௧௫௨. பாவஞ்செய்யவிரும்பில் — அம்மா-ஆகி
தேவனருளொழிந்து தியங்குவாய் — சும்மா (மதி)
௧௫௩ தீதுசெய்தால் நன்மை — தருமோ-வேம்பை
நீதான் விதைக்கக்கரும்பு — வருமோ (மதி)
௧௫௪ தையலே யுலகங்கண் — ஞாடி-நாம்
செய்வதை யெய்து செய்யுமே — தேடி (மதி)
௧௫௫ வைவாரைவையுமே — யுலகமு-தினமும்
செய்வாருக்கெய்து — செய்யுமேசலகம் (மதி)
௧௫௬. தன்வினை தன்னைச்சுடும் — மயிலே-பாம்பை
முன்வளர்த்த தவாக்கமு தீயுமோ — குயிலே (மதி)
௧௫௭ இங்குமே துஷ்டர்க்கு — கிரகம்-மானே
அங்குமே பாவத்துக் கவியாக — நாகம் (மதி)

மதியிது மதியிது பெண்ணே-புண்ணிய
வதியல்ல வேறல்ல மகராசி கண்ணே

புண்ணியம்.

௧௫௮ "புண்ணியஞ் செய்யலாம் — நாளை என
எண்ணி யிராதே" இதுநல்ல — வேளை (மதி)
௧௫௯ புண்ணியம் பாவ — மல்லாது-இந்த
மண்ணில் நம்மிடமொன்றும் — வந்து நில்லாது (மதி)
௧௬௦, நமன் கையிலேசெலஞ் — சாதி-செய்யுந்
தினமைகளே நீ தினம்பரி — சோதி (மதி)
௧௬௧. தாமதத்தைப் பாவம் — வெல்லாதே-துஷ்ட
காமத்துக் கஞ்சிக் கலங்கி — நில்லாதே (மதி)
௧௬௨. அகந்தைகள் செய்யப் — படாதே-பிறர்
புகழ்ந்தாலும் இகழ்ந்தாலும் — புண்ணியம்விடாதே (மதி)

கசரு. நற்குருவைமன்றே — சாட்சி-அதன்
சொற்படி நடந்தால் — சுகநிலையாட்சி (மதி)

கசசு. மேலழகேகுண — வழக்கு-வெறுந்
தோலழகாலென்ன? — சுகுணத்திறப்பழக்கு (மதி)

கசஎ. உத்தமகுணமேயா — பரணம்-தங்கக்
கோர்த்தநகைகளெல்லாந் — கோதையேதிரணம் (மதி)

கசஅ. ஆரியக்கூத்தாடி — னாலும்-நல்ல
காரியத்திற்கண்ணை — வையப்பாய் மேன்மேலும் (மதி)

கசகூ. புண்ணியமெவர்க்கு — மன்னுக்கியம்-உயர்
விண்ணிலுமண்ணிலும் — வெறுந்தோபாக்கியம் (மதி)

கசஅ. சிஷ்டரைத் துஷ்டரும் — புகழ்வார்-பெருந்
துஷ்டரைத் துஷ்டரும் — துதியாமலிகழ்வார் (மதி)

கசக. இவ்வுலகத்திலுங் — கண்யம் தரும்
அவ்வுலகத்தையு — மடைவிக்கும் புண்யம் (மதி)

கஎ0. அருமையாய் நான்பெற்ற — மாதே-வாழ்த்து
திருவேங்கட நாயகன் — சேவடிபோதே (மதி)

மதியிது மதியிது பெண்ணே-புண்ணிய
வதியல்ல வோநல்ல மகராசி கண்ணே

கீர்த்தனைகள்.

பெண்பாகத் தூதனுப்பல்.

1

உசேனிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

நல்லபெண்ணைப்பார் நீ தூதா
நல்லபெண்ணைப்பார் நீ தூதா
நல்லபெண்ணைப்பார் நீ

அநுபல்லவி

அல்லடாகேளிந்தப் பூமியின்மேலே
யுயிர்ந்தகாலத்துப் பிறாணையாலே (நல்ல)

சரணங்கள்

க. அதிகப்பேச்சுக்காரி பெரும் வம்பி
ஆயிரமானாலும் அவள் வேண்டாத கம்பி
நித்த நித்தஞ் சண்டையிடலாம் கேடுவாகம்பி
நிச்சயமவளாகாள் நீயென்னைச்சொல்லு நம்பி (நல)

உ. எழுத்துவாசகம் அறியாதவள் மட்டி
ஏதுமறியாளவள் கரண்டுவாள் சட்டி
கழுத்திலேயவளுக்குத் தாலியைக் கட்டிக்
காரியமில்லை அது காரக்குஷ்டி (நல)

ங. அழகுங்குணமுமுள்ளவள் நல்ல ஜோடு
அழகில்லையாயினும் குணத்தையே தேடு
பழகுநற்குணமில்லா அழகியின் வீடு
பாம்பு புலிக்காடு வாழ்ந்திடுங் காடு (நல)

ச வீட்டுவேலைதெரி யாதவள் வேம்பு
மினுக்கும் அவள்குலுக்குமே வெறும் வீம்பு
கூட்டுநற் குணமில்லாத கொடியவள் பாம்பு
குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடாலிக் காம்பு (நல)

ரு நகைகள் தரித்து மஞ்சள் வாடைகள் பூசி
நாடெங்குந் தெரியவே நகைத்துக்கை வீசி
சொக்குப்பட்டப்பவ ளாயிரந் தாசி
சும்மாவந்தாலுமவள் வேண்டாது சீசீ (நல)

சா. சேவதா பக்தியில் லாதவள் கள்ளி
திருட்டுக்கும் புரட்டுக்கு மவளொரு வள்ளி
தாலிப் புருஷனுக்குக் கவள்பெருங் கொள்ளி
சனியனை விலக்கு வாங்காமல் நீதள்ளி (நல)

எ உடைமைக் குட்டனப்பணை காலினமே வீச்சைச்
உள்ளவள் சண்டைக்குக் கட்டுவாள் கச்சை
இடைவிடாம் விளையாடு கெடுமே என வச்சை
இவளைக்கொள்ளுவதிலும் எக்காலமும் பிச்சை (நல)

௮. சந்தங் கணவனே லொழியப்பத்தி
சாந்தம் பொறுமை தயைதானம் நற்புத்தி
எந்தவேளையுமுட லாத்தும சுத்தி
இல்லாதவளவன் கழுத்துக்குக் கத்தி (நல்)

௯. நல்லவ ளேழை யானாலுந் தொடாதே
நானூறுபோனாலும் நீபின் னிடாதே
பொல்லா தவளைகையிற் காட்டிக் கொடாதே
புலியைக்கொண்டுவந்தென்னைத் தெருவில்விடாதே (நல்)

௰ சகல காரியங்களுந் தெரிந்தவள் சிலாக்கியம்
தரித்திரத்தையிலு மவள்பெரும்பாக்கியம்
இகபரமிரண்டுக்கு மவள் யோக்கியம்
என்றுசொன்னான் வேதநாயகன்வாக்கியம் (நல்)

தூதன் பெண்பார்த்துவந்து சொல்லல்

சௌராஷ்டிரராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

பஞ்சவர்ணக்கிளிபோ லொருபெண்ணைநான்
பார்த்துவந்தேன் சுவாமி

அநுபல்லவி

கொஞ்சமுஞ்சந்தேக மில்லாமலே அந்தக்
கோலமயிலைநீர் கொள்ளும்-அந்த
கூலம் வந்ததென்று துள்ளும்-நல்ல
காலங் கவலையைத் தள்ளும் (பஞ்சவ)

சரணங்கள்

பூரணசந்திரன் போலுமுகத்துக்குப்
பூமியி லுண்டோச மானம்-தெய்வப்
பூவையாசுந்தரம் வேண்டில்-அவளிடம்
போய்வாங்க வேண்டுமே தானம்-அந்த
நாசிகண்வாய்செவி முகக்குவமையை
நாட்டுவது மதி ஹீனம்-அவள்
கட்டழகுக்குச் சடையழகுக்குமே

நானெனசொலவேனுட   மானம-அநத
மானினசொலலோதேவ   கானம-இடை
தானுணடென்பதேனு   மானம-நாறு
மீனஙகணணினி லவ   மானம(பஞசவர்ணக)

௨, பாககியவதியவளபககததிருநதாலும
பாவமெலலாமபறந   தோடும-அவள
பாலவடியுமுகம பார்த்தாலுமபோதும செள
பாககியம வநதுவிளை   யாடும-திரு
வாக்காளவள "மழைபெய" யெனறுற பெயயுமே
வாணிகக யாராலே   கூடும-கிடடி
வநததுமககுத துரநதரயோகம
வருததததை தீரதளளிப   போடும-இனிக
கருததிலவளையே   நாடும-நலல
பொருததம ஆனநதககூத   தாடும(பஞ)

௩. வெளளியும தஙகமும அளளிக்கொடுததாலும
வேறொருவாமுகம   பாராள-நலல
மேனமைததுரைமகளானாலும வீடடு
வேலைககுபினனிடடுச   சோராள-நிதத
தளளிநீரவைததடித தானுஙகை நோகுமே
சாமியெனறுதொழு   சேராள-பெறற
தாயதகபபனழைததாலும உடமைவிடடுச
சறறுமபிரிநதிட   நேராள-பழு
தறறநவமணி   சேராள-நானுங
குறறமுளளோாசபை   சேராள-செயந
நறறவததாலனறி   வாராவ (பஞசவா)

௪. காரியமபாாபபவள கணககுமெழுதுவள
காய கறியாககவுங   கெடடி-அவள
கைபடடால வேமபுங கருமபலலவோ ருசி
கண்டு நீா மணடுவீா   சடடி-அவள
ஊரிலேமாமியாா நாததிமார் எலலாம
உவநதிடு கறகணடுக   கட்டி-தினப
ஓயாவிருந்துவநதாலுஞசலியாமல
உணணசசொலவாள அனனங   கொடடி-அநத
வணணககுயிலைநீா   கிடடி-இரு

	கணணிறகணடாாபபோ	திருஷடி-துணைப்
	பெணணைக கொளளவெனன	அடி(பஞசவ)
௫.	சிநதாமல மஙகாமல வீட்டுபபொருளகளைச	
	சீவனபோற காககுநீ	வாகி-தினம
	செலவுககுறைதது வருமபடியிலமிசசம்	
	சேரததுவைககுமதி	யூகி-நிதம
	கநதமுறறவே கனவீட்டையுந தனனையும	
	கனககதரு செயநாக	ரீகி-ஞாணும
	கனவில நனவி லெபபோதுந தெயவததை	
	கணவனைத தியானிககுமஸ	நேகி-நகை
	மன்மலிரும பாதவி	வேகி-சாநத
	குணமுடைய கனதி	யாகி-நலல
	உணாவுடைய வுப	யோகி (பஞசவா)
௬	ஆபததுவேளை யிலறிவுசொலமநதிரி	
	அருமபிணிககவளொருசஞ	சீவி-துனபம
	அணுகுமபோதாறுதல தரிசகாலததில	
	அருநதியாம அநதத	தேவி-உமமைப
	பாபததில வீழாமற போதிககுஞ சறகுரு	
	பாடவும வலலமே	தாவி-தெயவ
	பததி, நறபுததி யிரககமபொறுமை	
	பாவியசறகுண	வாவி-கொளளும
	மூருவருககேயவ	வாவி-மறறப
	புருஷருக கவளவறச	நாவி-அவள
	பெருமைககோகுறை சொலவோனபாவி	(பஞசவாணக)
௭	சஙகீதம பாடியும இஙகிதமபேசியும	
	தாளமிடிததுந துயா	தீரபபாள-நாளும
	தனவேலைககாரா பலரிருநது அஞ	
	சகலமுந தனககுணற்	பாாபபாள-வீட்டில்
	அஙகுமிருபயாளபின னிஙகுமிருபபாள உடம	
	அணடையிலுங கட்டிக	காபபாள-உமக
	கறபவருதத மிலலாமறு கவலைகள	
	அததனையுங் கலை	யேறபாள-திருச
	சிததமென்ன வென்று	கேட்பாள்-மொழி
	புததமுறைதச செவி	வாாபபாள-உமமை
	உததமமாரககததில	சோபபாள (பஞசவாண)

தூதனபெண்பாரத்துவந்து சொலலல.

௮ நீமகிழந்தால, அவள தானமகிழவாள, துனபம
நீகொளளின, அவடகுளி சாரம-அனனம
நீருணணில, அவளபசி தீரும, இருவாககும
நீசசயமேக சரீரம-இநத
ஊரிலநிலலாதபோ தூறஙகாள, அனனம
உணணாள, பணணாளல்ல காரம-நீர
ஊழைகுருடரா றுஇரு செயவாருமக
குரிமையாய ராஜேப சரம-அறைல
பரமாதருடனீசரு சாரம-செயில
வருமவ ளுடைய நிஷ்ட நேரம-அதர
கொருநாளுமிலைபரி காரம
(பஞசவாணக)

௯. பாவமநீசெயயசசொனனாலுஞ செயயாள, வேறே
பணணுமககப சாரம-பெறும
பாலாககுநலவழி காடடித, தினமும
படிபபிபபாள வேதாநத சாரம-வநது
தாவுமெளியவாக கிலலையெனறுமலே,
தாயபோற செயவாளுப காரம-செலவந
தாழினும, ஏழைககுத தானுணணுமனனததைக
தநது, மெலிவாள சரீரம-தம
யநதியு மேநமல சாரம-செயயும
சுநதரி சீலமிலல தாரம-உமக
சுநதமின னேநலல் தாரம
(பஞசவாணக)

௧௦ பாயுமபடுககையு மகாநோயகொணட ாலும
பாததா வேலைககுபின வாஙகாள-உநதம
பககுமொனறேகோடி லககுமெனறெணணிப
பலதுனபம வநதாலும, ஏஙகாள-பெறற
தாயும, பிதாவும நிகாவேதாயகன
தாமரைபபாதததை நீஙகாள-நலல
சததிய நிரநதரை, புததியினமநதிரி
சாடடக குடி கதனம பாஙகாள-வேலை
சடடமுடியுமுன றாஙகாள-மனறுங
கெடடவளெனறுமபோ வாஙகாள-உமக
கிஷ்ட முள்ளாள, பழி யொஙகாள
(பஞசவாணக)

;

தங்களுக்குப் படிப்பிக்கும்படி ஸ்திரீகள் புருஷர்களை வேண்டுதல்

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

வித்தையைப் படிப்பியுங்கள்-தயைசெய்து
வித்தையைப் படிப்பியுங்கள்

அநுபல்லவி

உத்தமமானவரே! சத்தியமானவரே!
உங்கட்கு ருக்கணங்களான பெண்களாமெங்களுக்கு

வித்தை

சரணங்கள்.

௧. திருத்தமாயெல்லாவற்றை முடிப்போம், வேலை
நேர்த்தியின் புஸ்தகங்களே படிப்போம்
வருத்தமின்றிப் படக்கண்டால், மனந் துடிப்போம், கீர்த்தி
வண்ணங்கள்பாடிக்கொண்டுகால் பிடிப்போம், பாட
மாட்டோமோ? வீணை
மீட்டோமோ? நயம்
காட்டோமோ? சுகம்
ஊட்டோமோ? நல்ல

வித்தை.

௨. வரவுசெலவின்கணக்கெழுதி வைப்போம், பல
வகைவகையுடுப்புகளுமழகுறத் தைப்போம்,
பரவும்பலதொழில்நீர்பண்ண வொப்போம், நல்ல
பக்ஷணங்கறிகளுஞ்செய்யத் தப்போம், நாங்கள்
படியோமோ? இருள்
விடியோமோ? மருள்
முடியோமோ? அருள்
பிடியோமோ? நல்ல

வித்தை.

௯. வாணியும நீரும ஒரு
வரமபிரசாதம உமககு
விணிலவட கெஙகணமேல
மெஞஞானமாககததுககாக
வெலலோமோ?
சுலலோமோ?
சொலலோமோ?
இலலோமோ!

சோதககிரமா?
மாககிரமா?
சூததிரமா? நாஙகள
பாததிரமா, உமமை
கலவி
கவி
புகதி
நலல

விதகை.

௰. கொஞசும நீர கோபம செயயில,
குறறமபொறுககசசொலலிக
தஞசமதாக உமமை
சாகிததியம செயது தினம
தாழநதோமே?
ஆழநதோமே?
சூழநதோமே?
வீழநதோமே!

அஞசிடுவோம, எஙகள
கெஞசிடுவோம
நமபிடுவோம, உமமேல
கும்பிடுவோம, நாஙகள
துயா
உமமைச
காலில
நலல

விதகை.

௧௧. அடிததாலு மிகழநதாலுஙகதி
அன்றி எஙகளுக கினிததுணை
படிததாறபிழைததுமபோவோமபெரி
பஞசைகள முகம பாருநதுரை
பதம பூணடோம!
மதம நீணடோம!
இதந தாணடோம!
கதமவேணடாம!

நீரே-உமமை
யாரே
யோரே! இநதப
மாரே! உஙகள
அபபி
உஙகள
அசங
நலல

விதகை.

௧௨. படியாத ஆணகளுடனே
பணண நீர சமமதியா லவ
மடமுரு மெஙகளுடன சக
மடடு முமக கிலலையோ சங
மதிமோசம
அதிஹாசம
பதிபாசம
இதிகாசம

நேசம-சறறும
லேசம
வாசம-செயய
கோசும! இது
வரும
மனம
அற
உடன

விதகை

௭. விததையிலலாப புருஷனசெயகையைப பாரும-அநத
விதமலல வேபடியா மட வாரும
உததமியையேவிருமபுவீா நீரும-கலவி
உணராவிடடாறகுணமெபபடிச சேரும-இதை
ஓரீரோ! முகம
பாரீரோ! துயா
தீரீரோ! தயை
கூரீரோ! நலல
விததை

௮. படிககால மிருகமபோலநாள கழிபபோமோ! எனறும
பரபுருஷா முகததில விழிபபோமோ!
அடிககாலுமுகஙகோணிச சுழிபபோமோ!-கலலா
தவா கணவராணுலும பழிபபோமோ! பல
அணிவேணடோம, நலல
துணிவேணடோம நல்
மணிவேணடோம, காமப
பிணிவேணடோம, நலல
விததை

௯. உததியோகந தநதாலு மொருகைபாாபபோம-தினம
உதவி செயதுஙகள தொழிலகளைத தீாபபோம
பததியாயககுடிததனந தலை யேறபோம-கலவி
பாலாககுபபோதிதது நலவழி சோபபோம-எஙகள
பதிநீரே, சாவ
நிதிநீரே, தினுட
கதிநீரே, கன
மதிநீரே, நலல
விததை

௰. இரவில நீா துஙகின பின்நாம படுபபோம, நீஙகள
எழுமுன எழுநதுவேலைகளைக தொடுபபோம,
தருமநீதிகளெனறு பெய தேடுபபோம-நாஙகள
சுககம வேகநாயகனை அடுபபோம-மிகுத
தழையோமோ, கலவி
நுழையோமோ, உமை
அழையோமோ, ஜீவண
பிழையோமோ, நலல
விததையைபபடிபபியுஙகள, தயைசெயது
விததையைபபடிபபியுஙகள

படிப்பிக்கும்படி செவ்வண்டல

இராகம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கேளும், பூமான்களே! கிருணியமைந்த
காளும் சீமான்களே

அநுபல்லவி

நாளும் கதி யில்லா எங்களைப்போல — வாழ்வீரோ?
காளுறு ...சிபோல தள்ளுதல் — காமமோ?
கேளும்,

சரணங்கள்

௧. காலைக்கு மாலைக்கு மூலைக்குள் எங்களை
ஆலைக்கரும்புபோல — தேய்த்தீர்ப்பாக
சாலைக்கு மன்மத லீலைக்கு மேவின
வேலைக்கும் எங்களை — மாய்த்தீர
மூலைக்கல்விநாங்கள் வாசித்தக்கால் — பத்தோ
மூடப்பெண் கொள்வீர் நமக்குப் பெரும் — பித்தோ?
ஓலைக் கிரந்தங்கள் உங்கள் பாட்டன — சொத்தோ?
உமக்கென்ன காணும் கலைமேற் றலை — பத்தோ?
கேளும்

௨ ஆதியிற் பெண்ணாலே மேதினியோர்களுண்
டானவகை — மறந்தீரோ? பெண்
சாதி புருஷனிற் பாதியென்ன மனு
நீதியை யுந்துறந் — தீரோ!
பாதி யுடலைப் பறக்க — விடலாமோ!
பாவ புண்ணியந் தெரியாமற் — கெடலாமோ!
நீதியில்லா தெம்மை நிந்தித் — திடலாமோ!
நிந்தித்தும்பின் னெங்களை நீர் — தொடலாமோ!
கேளும்.

௩. நாரியரை ஒரு காரியமில்லா
நடைபிணமென் றெண்ணி — நீரே! தேவர்
ஊரிற் பெண்கள் கொண்ட சீரினை யாகிலும்
உற்றுப்பாரும் ஐய — மாரே
பாரி தனை நாவில் வைத்தான் பிதா — மகன்
பாகஞ் சிரம் வைத்ததாற் சிவனமா — சுதன்
மார்பில் வைத்தான் ஹரி பெண்திருடன் — குகன்
மங்கை தேடிச்சந்தி வந்தான் கரி — முகன்

கேளும்.

௪. உங்கட்குதவியா யெங்களைத் தேவனுண்
டாக்கியதையறி யீரோ! செல்வ
மங்கையுடன் கல்வி கற்கை முதலானோ
மாதரென்று கூறி யீரோ!
எங்களை யல்லாமல் நீங்கள் தித்தீரோ!
ஏறி யாகாயத் திருந்து குதித்தீரோ!
அங்கப்பா லுண்ணாமல் தேகம் உதித்தீரோ!
அடிமை யென்றெங்கள் தலையில் விதித்தீரோ!

கேளும்

௫. போதகயூரோப்பு மாதாக்களைக்கண்டு
பொங்கிய பொறுமைகொண் டோமே, என்றும்
பேதமில்லா இந்தியா தனில்நாங்கள்
பிறந் தென்னலாபங் கண்டோமே
நாத்தக் கல்விக்கு நங்கைஎந்த மூலையே
நாங்கள் விரும்யோம் நவரத்ந மாலையே
வேதநாயகன் செய் பெண்மதி மாலையே
வேண்டினோம் தாரும், விடோம் உங்கள் காலையே

கேளும், பூமான்களே? கிருபைவைத்
தாளும் சீமான்களே?

பெண்கல்வி

இந்தத் தேசத்துப் பெண்கள் கல்வி யில்லாமையினால் அஞ்ஞான இருளில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்க ளென்பது யாவருக்குந் தெரிந்த விஷயமாயிருக்கின்றது. பெண்களுக்குக் கல்வி ஆவசியகமெனப்தைச் சிலர் ஒப்புக்கொண்டாலும், அநேகர் பெண்கள் படித்து என்ன உத்தியோகஞ் செய்யப்போகிறார்களென்றும், அவர்கள் படித்தால், புருஷர்களுக்கடங்கி நடவாமல் வித்தியாகர்வத்தினால் கெட்டுப்போகிறார்களென்றும் துராக்ஷேபஞ்செய்கிறார்கள். தெய்வபக்தியும் விவேகமும் நற்குணங்களும் உண்டாவதற்காகக் கல்விகற்பதேயல்லாது உத்யோகமே செய்வதற்காகவோ? அல்லவே. நெல்லுக்கிறைக்கிற தண்ணீர், புல்முதலிய பூண்டுகளுக்கும் உபயோகமாவதுபோலவும் பானத்துக்காக வெட்டுகிற குளம் ஸ்நாநமுதலியவற்றிற்கும் உதவுகிறதுபோலவும், பழத்துக்காக வைக்கும் விருக்ஷம் நிழல்முதலியவற்றிற்கும் உபயுக்தமாவது போலவும், புத்தியின் அபிவிர்த்திக்காகப் படிக்கப்படுங் கல்வி உத்தியோக முதலியவற்றிற்கும் சாதனமாகிறதே தவிர படிப்பதற்கு உத்தியோகமட்டுங் காரணமென்று சொல்வது குல்லாவுக்காகத் தலையல்லாமல், தலைக்காகக் குல்லா அல்லவென்று சொல்வதற்குச் சமானமா யிருக்கின்றது.

சரீரத்துக்கு ஆகாரம் எப்படியோ அப்படியே கல்வியானது புத்திக்கு மிகவும் ஆவசியமாக யிருக்கின்றது. நாளுக்குநாள் வளர்கின்ற சரீரத்தைச் சுவாமி நமக்குக் கொடுத்திருந்தாலும் அதற்குத் தகுந்த ஆகாரங்களைக் கொடுத்துச் சௌக்கியத்துக் கடுத்த காரியங்களையெல்லாம் நாமே தேடிக்கொள்ளாவிட்டால், சரீரம் வளரமாட்டாதே. அப்படியே கடவுள் நம்மை ஞானாத்மாவாகச் சிருஷ்டித்திருந்தாலும், நம்முடைய சுபாவஞானம் எவ்வளவும் போதாமலிருப்பதால் கல்வியென்கிற ஆகாரத்தைக்கொடுத்துப் புத்தியை அபிவிர்த்திசெய்யவேண்டியது நம்முடைய கடமையாயிருக்கிறது.

“செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்”

என்று திருவள்ளுவநாயனாருஞ் சொல்லியிருக்கிறார்.

நம்முடைய மனம் எப்படிப்பட்டதென்றால், ஒருக்ஷணப்பொழுதாயினுஞ் சும்மா இராமல் பூமண்டலம், ஆகாசமண்டலம் முழு

வதும் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றது நாம் சும்மாயிருந்தாலும், வேலைசெய்தாலும், படுத்திருந்தாலும், நித்திரை செய்தாலும், தன்னுடைய சஞ்சாரத்துக்கு எப்போதும் ஓய்வில்லை, தனக்குக் களைப்புமில்லை, இளைப்புமில்லை, என்னும் இத்தன்மையது இப்படிப்பட்ட மனத்துக்குக் கல்வியென்கிறதுணைவ னில்லாவிட்டால், கடிவாளமில்லாத குதிரைபோலவும் கண்டபடி திரியுங் குரங்குபோலவும் கரைகடந்த வெள்ளம் போலவும், கட்டுக்கடங்காக் காளைபோலவும் அதுதேச மெல்லாந்திரிந்து நம்மைத் துர்க்குணமாகிய காட்டிலும், மேட்டிலும், கல்லிலும், முள்ளிலும், இழுத்து, முடிவில் நரகமென்கிற பாதாளத்தில், தள்ளிவிடுமென்பதற்கு எவ்வளவும் சந்தேகமில்லை, இந்தக் காரணத்தைப்பற்றியே ஆண்பிள்ளைகள் உத்தியோகஞ்செய்ய விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், அவர்களுக்குப் படிப்பிப்பது வழக்கமா யிருக்கின்றது

பெண்களுடைய மனமும், புருஷர்களுடைய சித்தமும், ஒரே தன்மையா யிருப்பதால், பெண்களுக்குமட்டும் கல்வியை போதியாவிட்டால், அவர்களுடைய சித்தம் எப்படி நன்மார்க்கத்திலே நிலைகொள்ளும்? "காசுக்கொரு குதிரையும் வேண்டும், காற்றைப் போலப்பறக்கவும் வேண்டும்" என்பதுபோலவும் "புல்லுண்ணாத பசுவும் வேண்டும் பூரணமாகக் கறக்கவும் வேண்டும்' என்பதுபோலவும் ஸ்திரீகள் படிக்காதவர்களாயிருக்கவும் வேண்டும், உத்தமிகளாய் நடக்கவும் வேண்டும் என்றால், எப்படி நம்முடைய மனோரதம் நிறைவேறும்? மாவுக்கும் ஆசை பணியாரத்துக்கும் ஆசையா?

"விலங்கொடு மக்க ளனையர் இலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்"

மனிதர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் எவ்வளவு பேதமோ, அவ்வளவு பேதமுண்டு கற்றவர்க்குங் கல்லாதவர்க்கும், என்று திருவள்ளுவ நாயனார் சொல்வதுபோல ஆண்பிள்ளைகளுக்குள் படித்தவனுக்கும் படியாதவனுக்கும் உள்ள பேதத்தை நாளதோறும் காண்கிறோம் படித்தவன் கூடியவரையில் தன்னுடைய படிப்புக்குத் தகுந்த புத்தியும் நல்லொழுக்கமும் யாதொருமானமான ஜீவனஞ்செய்யத் தகுந்த திறமையும், உள்ளவனாயிருப்பான் படியாதவனோ என்றால், பரமசண்டனாய் மாடு மேய்க்கவும், விறகு தூக்கவும், மண்கல் முதலியவைகளை வெட்டிச் சுமக்கவும் மற்றும் பல கஷ்டமான வேலைகள் செய்யவுமே உபயோகப்படுகிறான். மேலும், கொலை, திருடு, கன்னம், பெருங்கொள்ளை முதலான குற்றங்களைச்

செய்கிறவர்களெல்லாம் படியாதவர்களே அன்றி, படித்தவர்கள் அ-
க்குற்றங்களில் ஏதேனும் ஒன்றைச்செய்வது மிகவும் அரிது. ஆடவ-
களுக்குள் குற்றவாளிகளுக்கும் கல்லாதவனுக்கும் பணிவைத்துப்பார்க்-
கும்படியான இவ்வளவு பாரதூர வித்தியாசமிருக்கும்போது, பெண்-
களுக்கு மட்டும்படியாமலே சகல சற்குணங்களும் உண்டாகுமென்று
நினைப்பது வீணே. படியாத ஸ்திரீகள் [illegible] கடவுளுடைய கிருபை-
யால் இவ்வளவாவது நல்லவர்களா யிருப்பதற்குநாம் ஆச்சரியப்பட
வேண்டியதைவிட்டு, அவர்களில் சிலர் துற்குணமுள்ளவர்களா யிருப்-
பதற்கு ஆச்சரியப்பட இடமேயில்லை. கல்லாத ஸ்திரீகள் விவேகிகளா-
யிருப்பது எவ்வளவு ஆச்சரியமென்றால், மூடர்கள் ஆடவும், குரு-
டர்கள் அந்த ஆட்டத்தைப் பார்த்துச் சந்தோஷிக்கவும், ஊமைகள்
பாடவும், செவிடர்கள் அந்தப்பாட்டைக் கேட்டு மகிழவுங்கண்டால்
எவ்வளவு அதிசயமோ அவ்வளவு அதிசயந்தான்.

பெண்கள் கல்வி கற்பதினால், அவர்களுக்குப் பதிவிரதாதர்ம-
முதலிய சற்குணங்கள் அதிகரித்து, புருஷன்மேல் உண்மையான பக்தி-
யும் விசுவாசமும், உண்டாகுமே தவிர, அவர்கள் ஒருநாளும் புருஷத்-
துரோகிகளாகமாட்டார்கள். நாம் இப்படிச்சொல்வது உண்மையெ-
ன்பதற்கு எல்லாக் கல்வியும் உணர்ந்து புருஷர்கள்மேல் மாறாநேச-
மும் அன்புமுள்ள ஐரோப்பிய ஸ்திரீகள் சாக்ஷிகளாயிருக்கிறார்கள்.
புருஷர்களில் சிலருக்குக் கல்வி சற்றும் நற்குணமுண்டாகாமலிருப்-
பதுபோல, ஸ்திரீகளிலும் சிலர் வித்தையை அப்பியாசித்தும் பிர-
யோஜனமடையாமற் போனாலும் போகலாம். அந்தக்காரணத்தைக்
கொண்டு ஸ்திரீகளுக்குப் படிப்பிக்கக்கூடாதென்று சொல்வது முற்-
றும் பொருத்தமில்லாததாயிருக்கிறது.

ஒருவன் தன்பெண்சாதிக்குக் கண்ணிருந்தால் அந்நியபுருஷர்க-
ளைப் பார்ப்பாளென்று கண்ணில்லாத குருடியைக் கலியாணஞ்செய்து-
கொள்ளச் சம்மதிப்பானா? சிலசமயங்களில் பிள்ளைக்குத் தாய் பால்
கொடுக்கும்போது பால் புரையேறிப் பிள்ளை இறந்துபோகிறது.
பிள்ளைக்குப் பால் கொடுக்கக்கூடாதென்று சொல்லலாமா? சகல
பிராணிகளுக்கும் ஜீவாதாரமாயிருக்கிற மழை, வெயில், காற்றுமுத-
லியவைகள் சில சமயங்களில் சிலருக்குச் சேதத்தை யுண்டுபண்ணு-
வதினால், மழை, வெயில், காற்றுமுதலியவைகள் வேண்டாமென்று
ஆணையிட்டு மறிக்கலாமா? அப்படியே வித்தியாப்பியாசத்தினால்

ஆயிரத்திலொரு ஸ்திரீ அகங்காரங்கொண்டு கெட்டுப்போனாலும் அதனால் மற்ற ஸ்திரீகளையும் படிக்கக்கூடாதென்று விலக்குவது யுக்தமல்ல, மத்தியானகாலவெயில் மஞ்சள் நிறமாகத் தோன்றுவது, காமாலைக்காரன் கண்ணில் குற்றமேயல்லாது, வெயிலின் குற்றமல்ல, சர்க்கரை கசப்பது வாய்க்குற்றமே அல்லாது, சர்க்கரையின் குற்றமல்லவே. குறுணி மையிட்டாலும் குருட்டுக்கண் நல்ல கண்ணாகாதது போல, சிலர் படித்துங் கிருதாபலிருப்பது சுபாவத் துர்க்குணமே தவிர, கல்வியால் வந்த குற்றமென்று சொல்வது அசங்கதம்.

"பொருந்துநற் சுகேந்திரி பூவை கற்பது
இருந்தியே மித்ரவைப் பேரயந்து போமென்ல
வருந்திடா ராயிரரு மருந்தை மானிடர்
அருந்திடிற் சாவரென் றறைத லொக்குமே"

நல்லகல்வியை உணருகிற ஸ்திரீயினுடைய கற்பானது திருந்தி வளருமல்லாது, கெட்டுப்போமென்று சொல்வது சாகும் உயிரை நீடித்திருக்கச்செய்யும், தேவாமிர்தத்தை மனிதர்கள் புசித்தால், இறந்து போவார்களென்று சொல்வதற்குச் சமானமென்று நீதிநூல் மாதரைப்படிப்பித்த லென்னும் அதிகாரத்திற் சொல்லப்படுகிறது

சர்வலோக கர்த்தாவும், சர்வஜீவ தயாபரரும், சர்வாந்தர்யாமியும், சர்வவிபுவும், தாமஸ்வரூபியும், அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகரும், ஆதியந்தமில்லாதவரும், மனோவாக்குக் கெட்டாதவரும், பஞ்சேந்திரியங்கட்கு அதீதரும், தேவாதிதேவரும், கோடி சூரியப் பிரகாசரும், பக்தர்களுக்குச் சரணபூதரும், சூரியனுக்குச் சூரியனும், உடலுக்கு உடலும், உயிருக்குயிருமாய், இந்த உலகத்தைப்போல அநந்தகோடி உலகங்களையும், அநந்தகோடி சந்திரசூரிய நக்ஷத்திரங்களையும், உண்டுபண்ணி, அவைகளை ஆதாரமின்றி அந்தரத்தில் நிறுத்திக் காப்பவரும், கற்பகோடி காலங்களை நிமிஷமாகக் கழிக்கிறவரும், நித்திய நிர்மல நிர்விகார நிர்க்கொந்த நிஷ்பிரபஞ்சப் பொருளும் ஆகிய பகவானைக் கல்வி அறிவினால் அறியலாமே அல்லாமல் வேறொன்றினாலும் அறியக்கூடாதே.

நம்மை நூதனமாகப் படைத்து, நமக்காக அஸ்திபாரம் தூண் சுவர் முதலியவைகளில்லாமலே பூமியாகிய பெரிய அரண்மனையைக் கட்டி, ஆகாசமண்டபம் வகுத்து, நக்ஷத்திரங்களாகிய முத்து மேற்கட்டி தூக்கி, வெப்பஞ் செய்யுங் கிரியும் ஆலவட்டமிதைவாத

சந்திர சூரியாமுதலிய தீபங்களையேற்றி, புல் பூண்டுமுதலிய பச்சை ரத்நகம்பளங்களைக் கீழ்விரித்து, வர்ணகோடிகளாலும் நவரத்நங்களாலும் நானாவித விநோத விசித்திரமாகச் சித்திரமண்டபத்தை அலங்கரித்து, மதுரமான கனிவர்க்கங்களும், பரிமளபுஷ்பங்களும் நிறைந்த சோலைகளையும், சிங்காரத்தோட்டங்களையும், மலைகளாகிய உன்னதசிங்காசனங்களையும், நதி, ஏரி, குளம் முதலிய நீராடுதுறைகளையும், தாமரைத்தடாகங்களையும், ஆனை, குதிரை, ரிஷபமுதலிய வாகனங்களையும் கொடுத்து, சமுத்திரங்களும் மேகங்களுமாகிய மேளவாத்தியக்காரர்களையும், அன்னம் மயில் முதலிய நாடகசாலைப் பெண்களையும், குயில் முதலியபக்ஷிகளாகிய சங்கீதவித்வான்களையும், மேகக்குடங்களால் நீரிறைக்கிற ஆகாசப்பெண்ணையும், வாயுவாகிய ஆலவட்டக்காரனையும், அக்கினியாகிய சமையற்காரனையும், சம்பளமில்லாத ஊழியக்காரர்களாக நியமித்து, பின்னும் எண்ணிமுடியாத நன்மைகளையும், சுகபோகங்களையும் நமக்குத் தந்தருளிய பரமதயாள மூர்த்தியைக் கற்றறிந்த ஞானிகள் உணர்வார்களேயன்றி, கற்றறியாத மூடஜனங்கள் எப்படி உணர்வார்கள்?

பூகோளம், அண்டசாஸ்திரமுதலிய நூல்களைப் படியாவிட்டால், கடவுளுடைய பெருமையும், சருவசக்தியும், மகிமைப்பிரதாபமும், ஸ்திரீகளுக்கு எப்படி விளங்கும்? சுவாமியினுடைய மகிமையை அறியாத ஸ்திரீகளுக்கு அவர்மேல் எப்படி பக்தியுண்டாகும்? அக்ஷரரூபமாயிருக்கிற வேதவிதிகளையும், நீதி சாஸ்திரங்களையும், படித்தறியாத பெண்கள் எப்படி நல்வழியில் நடக்கக்கூடும்? கோவிலில்தான் தெய்வமுண்டென்றும், கோவிலிலிருக்கிற விக்கிரகங்களைத் தவிர வேறே தெய்வமில்லையென்றும், நினைக்கிற பாமரஸ்திரீகள் மேற்படி விக்கிரகங்களில்லாத வீடுகளிற் பாவங்களைச்செய்ய அஞ்சுவார்களா?

ஸ்திரீகள் படியாவிட்டால் யானையையும் மலையையும்பார்த்த குருடர்கதையாக வல்லவோ முடியும்? அக்கதைகள் வருமாறு:— சிலகுருடர்கள்யானையை அறிந்துகொள்ள ஆசைகொண்டு, யானைக்காரனுடைய அனுமதியால் யானையைக் கைகளால் தடவிப் பார்த்தார்கள். வாலைத்தடவி அறிந்தவன், யானைவிளக்குமாறுபோலிருக்கிறதென்றும், காலைத்தடவி அறிந்தவன், யானை உரல்போலிருக்கிறதென்றும், காதைத்தடவி அறிந்தவன், யானை முறம்போலிருக்கிறதென

றும், துதிக்கையைத் தடவி அறிந்தவன், யானை உலக்கைபோலிருக்கிறதென்றும், சகசரில் தாம்கிரகித்தபடி சொன்னார்களாம். ஒருகுருடன் மலையைப்பார்க்க விருப்பங்கொண்டு மலைக்குப்போகிறவர்களைத் தொடர்ந்துபோய், கண்கெட்டினவனாயில் மலையைத் தடவிப்பார்த்து, தன்கைகெட்டின உயர்ந்தான மலையென்று சாதிக்கிறதும் அப்படியே கல்லாதபெண்களுக்கு ஈஸ்வரப்ரசாதமும் பிரமஞானமும் உண்டாவது அசாத்தியமல்லவா?

கடவுளுடைய திவ்விய ஸ்வரூபத்தைக்குறித்தும் வேதாந்த விஷயங்களைக் குறித்தும் கல்லாத பெண்களுக்கு எவ்வளவுதான் போதித்தாலும் செவிடன் காதில் சங்கை ஊதினதுபோலவும், குருடனுக்குமுன் பந்தத்தைப் பிடித்ததுபோலவும், சவிட்டுமண்ணிற்பெய்தது போலவும், சாட்டுகெடுத்த நிலைபோலும், ஆபோசனை விபாகக மாய்ப் போவதேயொழிய உபயோகமாகாது.

குருமார் முதலானோர் சொல்லுகிற சாதாரணமான பிரசங்கங்களுக்குக்கூடக் கல்லாத ஸ்திரீகள் ஆத்திரங்கொண்டிருப்பது வருத்தமாயிருக்கிறது. அவர்கள் செய்கிற அர்த்தமெல்லாம் அநர்த்தமே. அவர்களுக்கும் பெரியவர்கள் சொல்லும் ஞானப்பொருளோ தாலாட்டாகமுடிகிறது. எப்படியென்றால் குருமார் முதலானோர் பிரசங்கம் ஆரம்பித்தவுடனே கல்லாத ஸ்திரீகள் அப்பிரசங்கத்தின் பொருளை அறிந்துகொள்ளக்கூடாமையால், மனஞ்சோம்பித் தூங்கிவிழ ஆரம்பிக்கிறார்கள். தாலாட்டு முடிந்தவுடனே பிள்ளைகள் விழித்துக்கொள்வதுபோல், பிரசங்கம் முடிந்தவுடனே ஸ்திரீகளுடைய நித்திரையும் முடிந்து விழித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். கல்லாத ஸ்திரீகள் வீண் பிரயோசன மொன்றறத்தாரே! கேள்வியின் பிரயோஜனத்தையும் இழந்து, இரண்டுங்கெட்டவர்களாய்ப் போகிறார்கள். புருஷர்களே, ஸ்திரீகள் இப்படிப்பட்ட ஸ்திதியிலிருப்பதுதானா உங்களுக்குச் சந்தோஷம்?

கல்விக்குத் தெய்வமாகிய சரஸ்வதியே பெண்ணென்று சொல்லுகிற இந்தத் தேசத்தார்கள் பெண்ரூபமாயிருக்கிற கல்வியைப் பெண்கள் படிக்கக்கூடாதென்று சொல்வது பூர்வோத்தரவிரோதமாயிருக்கிறதே. புருஷர்களுடைய நாவுகளிலே வசிக்கிறதென்றும், தன்னைப்போன்ற ஸ்திரீகளுடைய நாவுகளில், பிரவேசிக்கிறதில்லையென்று, சரஸ்வதி பிரதிக்ஞைசெய்யாமலிருக்க, பெண்கள் கல்வியைப் படித்தால் தோஷமென்ன,

உலகத்திலிருக்கப்பட்ட கல்வியானவர்கள் பலபல சாஸ்திரங்களில் பக்ஷியங்களைப்பற்றி அவர்களுடைய ஆயுளெல்லாம் செலவழித்துக் கிரந்த ரூபமாகச் செய்திருக்கிற விஷயங்களே கல்வியென்று சொல்லப்படுகின்றன. அந்தப் புஸ்தகங்களைப் படிக்கிறவர்கள் அந்தந்த வித்வான்களுடைய புத்தியையும் ஞானத்தையும் சுலபமாகக் கிரகித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பரமப்பிரயோஜனத்தைப் புருஷர்கள் மட்டும் அடைவதுதான் நியாயமோ? பெண்களையும் அடையச்செய்வது நியாயமல்லவோ! இதென்ன அநியாயம்.

பெண்கள் படிப்பது பூர்வீகாசாரப்பிரகாரமல்லவென்பதாகச் சிலர் துர்வாதம் செய்கிறார்கள். பாட்டனும் அப்பனும் படிப்பற்ற மூடர்களாயிருந்தால், பிள்ளையும் மூடனாய் இருக்கவேண்டுமா! தகப்பன் உத்தியோகம் செய்யாமல் இருந்தால், பிள்ளையும் உத்தியோகஞ் செய்யக்கூடாதா? பிராமணர்கள் வேதம் ஓதுதலேயன்றி மற்றொரு தொழிலும் செய்யக்கூடாதென்றும், அப்படியே மற்றவர்ணத்தார்களும் அவர்கள் தங்களுக்குரிய தொழில்களைச் செய்யவேண்டுமென்றும், மனுநீதியிற் சொல்லப்பட்டிருக்க, இப்போது பிராமணர்கள் வேதத்தை உபேக்ஷையாக விட்டுவிட்டு, மற்றவர்ணத்தார்களுடைய தொழில்களை அக்கிரமித்துக்கொண்டு செய்யவில்லையா? வேதபாராயணத்துக்குப் பதிலாகச் சட்டபாராயணமும், வைதீக ஜீவனத்துக்குப் பதிலாக லௌகீக ஜீவனங்களும் செய்கிறார்களே. கலப்பை ஆயுதத்தைக் கொண்டு பூமியை உழுது கிருஷித்தொழில் செய்யவேண்டிய சூத்திரர் இறகென்கிற ஆயுதத்தைக்கொண்டு கடிதமாகிய பூமியை உழுது ஜீவனம் செய்யவில்லையா?

இங்கிலீஷ்காரருடைய தர்மராஜ்யத்தில் நம்முடைய பூர்வீக வழக்கங்களெல்லாம்விட்டு, நாள்தோறும் சீர்திருத்தத்தையும் நாகரீகத்தையும் அடைகிற நாம் ஸ்திரீகளுடைய பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்வதற்காக மட்டும் அவர்கள் விஷயத்தில் பூர்வீக வழக்கப்படி அனுசரித்து அவர்களை அஞ்ஞானக்கடலில் அமிழ்த்துவது நீதியா?

பெண்கள் படிப்பது புராதன வழக்கமல்லவென்று சொல்வது அபத்தமே தவிர யதார்த்தமல்ல. திருவள்ளுவருடைய சகோதரிகளாகிய ஔவை, உப்பை, உருவை, வள்ளியம்மை முதலானவர்கள் கல்விகற்று அநேக பிரபந்தங்களைச் செய்யவில்லையா? சைவர்களுடைய பெரியபுராணத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய காரைக்காலம்மையும், வைஷ்ணவர்களுடைய குருபரம்

பாரப்பிரபவத்தில் கூறப்பட்ட ஆழ்வார்களில் ஒருவராகிய சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாரும் பெண்களாயிருந்துங் கல்விகற்று அநேகம் ஸ்தோத்திரப்பாடல்களைச் செய்யவில்லையா? அன்றியும் சீதை, திரௌபதி, சந்திரமதி, தமயந்தி, சகுந்தலை முதலானவர்களும் மற்றுஞ்சில ரிஷி பத்தினிகளும், பாண்டியன் மனைவியும், கம்பர்வீட்டு வெள்ளாட்டியும், படித்தவர்களென்பது விசதமாகத்தோன்றுகிறதே இம்மட்டோ? தற்காலத்திலும் தஞ்சாவூர் முதலான நகரங்களில் வசிக்கிற ராஜஸ்திரீகளும் படித்தவர்களென்பது ஜகப்பிரசித்தமல்லவா?

நாலடியார், காரிகைமுதலிய நூல்கள் மட்டும் முன்னிலையாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன ஆதலாலும் திருக்குறள், நாலடியார் காசிகாண்டம் முதலிய நூல்களில் பெண்களுக்கிருக்கவேண்டிய கற்பு லக்ஷணம், முதலிய குணங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன ஆதலாலும், புருஷர்களைப்போலப்பெண்களும் படிப்பதற்காகவே அந்த நூல்கள் செய்யப்பட்டனவென்பது திருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறது பெண்கள் படிக்கக்கூடாதென்பது மேற்படி கிரந்தகர்த்தர்களுடைய சித்தாந்தமாயிருந்தால், அவர்கள்பெண் முன்னிலையாகப் பாடவும் கற்பு லக்ஷணங்களைப் பேசவும் நிமித்தமில்லையே ஆகையால் நம்முடைய கக்ஷியை ஸ்தாபிப்பதற்கு மேற்சொன்ன கிரந்தங்களே பிரத்தியக்ஷமான சிரபூர்வ சாக்ஷிகளாயிருக்கின்றன

ஸ்ரீமத்கம்பராமாயண பாலகாண்டத்தில், நாட்டுப்படலம்
"பெருந்தடங் கண் பிறைநுதலார்க்கெலாம்
பொருந்து செல்வமுங் கல்வியும் பூத்தலால்
வருந்தி வந்தவர்க் கீதலும் வைகலும்
விருந்து மன்றி விளைவன யாவையே"

என்று சொல்லியிருக்கிற விருத்தத்தைக்கொண்டு கோசலநாட்டு ஸ்திரீகள் படித்தவர்களென்பது விளங்குகிறது. சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகத்தில்,

"வண்டுமொய்த்தரற்றும்பிண்டி வாமனூல்வடித்த நுண்ணூல்
உண்டுவைத்தனையநீயு முணர்விலாநீரையாகி
விண்டுகண்ணருவிசோர விம்முயிர்த்துணையையாதல்
ஒண்டொடிதகுவதன்று லொழுக்கினகவல்லையென்றான்"

என்று செப்புள்ளான், சச்சந்தன்மனைவியும், ஜீவகன் தாயுமாகிய விஜயை யென்பவள் படித்தவளென்று தோன்றுகிறது, மேலும், நாலடியாரில்.

குஞ்சி யழகுங் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்ச ளழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து
நல்லம்யா மென்னும் நடுவு நிலைமையால்
கல்வி யழகே யழகு.

என்று சொல்லியிருப்பதால், மயிரழகும் வஸ்திர அழகும், மஞ்சளழகும், அழகல்ல, கல்வியே அழகு என்பது தெளிவாய்த் தோன்றுகிறது குஞ்சியென்பது ஆண்மயிராதலால், மயிரழகைவேண்டுமானால் புருஷர்களெடுத்துக்கொள்ளட்டும் சேலை கட்டுவதும், மஞ்சள் பூசுவதும், பெண்களுக்குரிய அழகாதலால், அந்தஅழகு தங்களுக்குரியதென்று புருஷர்கள் சொல்லத் துணியார்களென்று நம்புகிறோம். ஆகையால், பெண்கள் படிக்கவேண்டுமென்பது மேற்படி நூலாசிரியருடைய கருத்தென்று பட்டப்பகல்போல வெளியாகிறது

பெண்களுக்குக் கற்பிக்கக்கூடாதென்று ஒரு நூலிலும் விலக்கப்படவில்லை கணக்கும், எழுத்தும் கண்ணுக்குச் சமானமென்று ஆணுக்கும்பெண்ணுக்கும் பொதுவாய பல்விதவான்கள் பாடியிருக்கிறார்கள் அப்படியே.

"எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத்தகும்," என்று ஔவையும்
"எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப, விவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு,"

என்று திருவள்ளுவநாயனாரும், சொல்லியிருக்கின்றார்களே பின்னும்.

"கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்"

என்ற குறளில் கற்றவர்களே கண்ணுடையவர்கள் கல்லாதவர்கள் முகத்திலிரண்டு புண்ணுடையவர்களென்று திருவள்ளுவநாயனார் ஸ்திரீ புருஷர்களுக்குப் பொதுவாகச் சொல்லுகிறாரேயல்லாமல், புருஷர்களுக்குமட்டும் சொல்லவில்லையே குருடனைச்செந்தாமரைக் கண்ணன் என்பதுபோலும், அஷ்டதரித்திரம்பிடித்தவளை அன்ன பூரணி என்பதுபோலும், படியாத பெண்களுடைய கண்களை நீலோற்பலமென்றும், வண்டென்றும், மானென்றும், மீனென்றும், மற்றவிதவான்கள் எவ்வளவுதான் வர்ணித்தாலும், நாமொருநாளு மொப்பமாட்டோம் புண்ணென்றே சாதிப்போம் ஏனென்றால், திருவள்ளுவ

ருக்கு மற்றப்புலவர்கள் அஜ்ஞஜாந்திர மல்லவா? கல்வியென்னும் ஔஷதப்பிரயோகஞ் செய்து மேலே சொல்லப்பட்ட புண்களைக் குணங்களாக்காதவரையில் நாம் நம்முடைய கக்ஷியைவிட்டோம். "கற்பு" என்கிற பதத்துக்குக் கல்வியென்று அர்த்தமாகிறபடியால், பெண்களுக்குக் கற்பு வேண்டுமானால் கல்வியும் வேண்டுமென்பது அந்தப் பதத்தினாலேயே விளங்குகிறது.

ஸ்திரீயும் புருஷனும் ஒரு தேகமென்பது சர்வசம்மதமான காரியம். புருஷனாட்டும் படித்துப் பெண்சாதி படிக்காமலிருப்பது, பாதியுடலில் பிராணனும் பாதியுடலில் பிராணனில்லாமலும் செய்கிற பிரகாரம் போலும் பாதி உடலை அலங்கரித்துப் பாதியுடலை அலங்கரியாமல் விடுவது போலுமிருக்கிறது. இது எவ்வளவு வெட்கக் கேடும் சங்கிலிக் கூத்துமாயிருக்கிறது!

பெண்கள் படித்தால் அவர்களுக்குச் சகலவிவேசமுமுண்டாகுமானால், அவர்கள் புருஷர்களுக்கு மந்திரிகளைப்போலச் சமயத்தில் புத்திசொல்வார்கள், காரியஸ்தர்களைப்போலக் கிருத்தியங்களையெல்லாம் நடப்பித்துக்கொள்வார்கள். கணக்கர்களைப்போல வீட்டைச்சேர்ந்த கணக்குகளையெல்லாம் எழுதிக்கொள்வார்கள். தாயைப்போலப் புருஷர்களைச் சம்ரக்ஷிப்பார்கள், காவற்காரனைப்போல வீட்டுப் பண்டங்களையெல்லாங் காத்துக்கொள்வார்கள், நல்ல சுயம்பாகிகளைப்போலப் புருஷர்களுடைய நாவுக்கிதமான பக்ஷணங்களைச்செய்து கொடுத்து உபசரிப்பார்கள். வைத்தியர்களைப்போலப் புருஷர்களுடைய தேகசௌக்கியங்களுக்கடுத்த காரியங்களைத் தேடிச்செய்வார்கள், ரஸிகவித்வான்களைப்போல இன்பமான பதங்களைப் பாடியும், இங்கிதமான வார்த்தைகளைப் பேசியும், புருஷர்களுடைய வருத்தங்களைத் தீர்ப்பார்கள், உத்தம சிநேகிதர்களைப்போலப் புருஷர்களுடைய ஆபத்துக்கு உதவுவார்கள். புருஷர்கள் பிசகிநடந்தால் அவர்களுக்குக் குருவைப்போல உபதேசஞ்செய்வார்கள். பெண்களுக்குப் படிப்பில்லாமையினாலே இவ்வளவு நன்மைகளையும் புருஷர்களிழந்து போவது எவ்வளவு மதியீனம்! இப்போது பெண்கள்படியாதவர்களாயிருப்பதினாலே புருஷர்கள் தங்களுடைய தொழிலைச் சேர்ந்த வெளிவேலைகளுடனே கூட வீட்டைச்சேர்ந்த காரியங்களையும், வகித்துக்கொண்டு இரண்டு குதிரைகள் கட்டியிழுக்கவேண்டிய வண்டியை ஒருகுதிரைமட்டு மிழுப்பதுபோலத் தாங்கள் சிரமப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

பெரிய குடும்பங்களில் அநேக பந்துக்களும், பிள்ளைகளும், வேலைக்காரர்களும் இருக்கிறபடியால் அடிக்கடி கலகங்களும், மனஸ்தாபங்களும் உண்டாகுமே. குடும்பத்தலைவி படியாத அவிவேகசிரோமணியாயிருந்தால், அவள் அந்தக் கலகச் சண்டைகளை நிவர்த்திசெய்யவும், மற்றவர்களுக்குப் புத்திகற்பிக்கவும், எப்படிச்சாத்தியமாகும்? குருடனுக்குக் குருடன் வழிகாட்டவும், முடவனுக்கு முடவன் சிலம்பங் கற்றுக்கொடுக்கவுங் கூடுமா? நிரக்ஷரகுக்ஷியாயிருக்கிற தலைவியானவள் வேலைக்காரர்கள் செய்கிற திருட்டுகளையும், புரட்டுகளையும், மோசங்களையுங் கண்டுபிடித்துப் பொருட்சேதமில்லாமல் குடும்பத்தை எப்படிப் பராமரிக்கக்கூடும்? "மூடன் ஆஸ்திமுழுவதும், நாஸ்தி" என்பதுபோலப் பெண்களுக்குப் படிப்பில்லாமையினால், திரவிய நஷ்டஞ் சம்பவிக்கவும் இடமுண்டாகின்றது.

பெண்கள் படித்திருந்தால் அவர்கள் வீட்டுவேலைகள்செய்கிற நேரம்போக மற்றநேரங்களில் நல்ல புஸ்தகங்களை வாசித்துத் தங்களுடைய புத்தியை அபிவிர்த்திசெய்யவும், குழந்தைகளுக்குப் படிப்பிக்கவுந் தக்கவர்களாயிருப்பார்கள். அப்படியில்லாமையினால் ஸ்திரீகள் வீண்பேச்சும், வம்புவார்த்தைகளும், கோளும், புறணியும் பேசி, துன்மார்க்கங்களைக் கற்றுக்கொள்ள இடமுண்டாகிறது. சிறுகுழந்தைகளுக்குத் தகப்பனைவிடத் தாய்மார்களிடத்தில் அதிக பழக்கமிருப்பதினால், பிள்ளையாரைப்பிடித்த சனியன் அரசமரத்தையுங் கூடப்பிடித்ததுபோலப் படிப்பில்லாத தாய்மார்களுடைய அறியாமையுந் துர்க்குணமும் பிள்ளைகளையுஞ் சாரும்படியாயிருக்கிறது. புருஷர்களைப்பார்க்கிலும் பெண்களுக்கு அதிக அவகாசமான நேரமிருப்பதால் அவர்கள் படித்தவர்களாயிருந்தால், ஔவை முதலானவர்களைப்போல அநேக பிரபந்தங்களையுண்டுபண்ணவும், நூதனமான காரியங்களைக் கண்டுபிடித்துச்செய்யவும், அதனால் இந்தத்தேசம் யூரோப்தேசத்தைப்போலச் சீக்கிரத்தில் நாகரீகம் அடையவும், இடமுண்டாகுமென்பது கரதலாமலகம்போல விளங்கவில்லையா?

பிள்ளைபெற்றவளைப்பார்த்து மலடி பெருமூச்சுவிட்டதுபோல யூரோப்தேசத்து நாகரீகத்தைப்பார்த்து, நாம் பெருமூச்சுவிடவேண்டியதேயல்லாமல் பெண்கள் கல்விகல்லாதவரையில், நம்முடைய தேசம் திருந்தவேமாட்டாது, பெண்களுடைய கல்வியினால் புருஷர்க

ளுடைய கல்வியும் அதிகரிக்குமென்பது பிரகாசமாயிருக்கிறது எப்படியென்றால், பெண்கள் தங்களைக் கல்வியில் வெல்லாமலிருக்கும் பொருட்டும், பரிகாசஞ் செய்யாமலிருக்கும்பொருட்டும், புருஷர்களுக்குக் கல்வியில் அதிகக்கவனமும், முயற்சியும் உண்டாகுமென்பதற்கு எவ்வளவும் ஐயமில்லை.

கல்விகல்லாத பெண்கள் எவ்வளவோ அழகுள்ளவர்களாயிருந்தும் அவர்களுடைய அழகானது எட்டிமரம் பழுத்ததுபோலும் பிரேதத்தை அலங்கரித்ததுபோலும் சுத்த நிஷ்பிரயோசனமாயிருக்கிறது. உயிரில்லாத மண்பாவைக்கு நகைகள்பூட்டினதுபோல கல்லாத பெண்களுக்குண்டாகிய அழகினால் பிரயோசனமென்ன? அவர்களுடைய வாயைத் திறந்தால் அவர்களுடைய வார்த்தை புத்திமான்களுக்கு எவ்வளவுங் கேட்கச்சகிக்காமல் காணகடோரமா யிருக்கிறது.

அவர்களிடத்தில் பேசினால் நமக்கிருக்கிற புத்தியும் மழுங்கிப் போமென்று பயப்படவேண்டியதா யிருக்கின்றது. சிலபுருஷர்கள் தங்கள் பத்தினிகள் எவ்வளவோ சுந்தரமுள்ளவர்களா யிருந்தும், அவர்கள் படியாதவர்களாயும், மதுரமான சம்பாஷணஞ் செய்யத் தகாதவர்களாயும் இருப்பதால், “வீட்டுப்பெண்சாதி வேம்பும், நாட்டுப்பெண்சாதி கரும்பும்” என்பதுபோல, சொந்தஸ்திரீகளை விட்டுவிட்டு அழகில் மூதேவிக்கு மூத்தவளா யிருக்கிற தாசிகள் பாதமே கதியென்று ஓடுகிறார்கள். தாசிகள் கல்விகற்று மதுரமாய்ப் பேசுவதே யிதற்குக் காரணமாயிருக்கிறது. பெண்கள் கல்விகற்றிருந்தால், அவர்கள் அழகில்லாதவர்களா யிருந்தாலும் அவர்களைப் புருஷர்கள் விரும்புவார்களென்பதற்கும், பெண்களுடைய கல்வியானது, புருஷர்கள் தாசிகள்வீட்டுக்குப் போகிறவழியை அடைக்குமென்பதற்கும், இதுவே சாட்சியமா யிருக்கிறது.

ஒரு புருஷனுக்குத் தன்பெண்சாதிமேல் சந்தேகமுண்டாகி, அவளைக்கண்டித்துத் தலைமண்டையுள்ளவரையில் சோரநாயகனைச்சேருகிறதில்லையென்று சத்தியம்பண்ணும்படி, கேட்டானாம். அவள் புருஷனுக்குத் தெரியாமல் ஒருமண்டையோட்டை யெடுத்துத் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு, தலைமண்டை யுள்ளவரையில் வியபிசரிக்கிறதில்லையென்று பிரமாணஞ்செய்து கொடுத்து, பழையபடியே நடந்துவந்

ஸதரீகள புருஷருககுக கழபபடடவாகள.

தாளாம இபபடிபபடட படியாத ஸதிரீகளுடைய கறபைப புரு ஷன தடியெடுததுக்கொணடு காககவேணடியதாயிருககினறதே. பெண்கள படிததால, அவாகளுடைய கலவியே கறபுககுக காவலா யிருககுமெனபது நிசசயமே

"சிறை காககுங காபபெவன செயயுமமகளிா
நிறை காககுங காபபே தலை"

என்று திருவளளுவநாயனாா சொலவது உணமைதானே

புருஷாகள தூரமான ஊருககுப போயிருககுமபொழுது அவா கள அனுபபுகிற அநதரஙகமான கடிதஙகளைப பெணடுகள வாசிககத தெரியாமையினாலே அநநியபுருஷாகளிடததிறகொடுதது வாசிககச சொலவதும அவாகளைககொணடே பதில எழுதுவதும வழககமாயி ருககினறது பொருளுககுத திருடனைக காவலவைததது போலவும, கிளிககுப பூனையையும, பசுவுககுப புலியையுந துணைவைததது போல வும, ஸதிரீபுருஷாகளுடைய அநதரஙகஙகளை அனனியபுருஷாகள அறிவது எவவளவு பிரமாதமான காரியம? படிததிருநதால அவா கள சுயமாகக கடிதஙகளை வாசிககவும மறுமொழி யெழுதவுங கூடுமானதாயிருககுமலலவா ?

ஸதிரீகளபடிததால புருஷாகளுககு அடஙகமாடடாாகளெனறு சிலாசொலலும ஆகஷேபததிறகுச சமாதானஞசொலலுகிறோம பகஷி எவவளவு உயரபபறநதாலும ஆகாசததுககு உடபடடிருபபதுபோல, ஸதிரீகள எவவளவு படிததாலும புருஷாகளுககுத தாழநதவாகளே தவிர மேறபடடவாகளலல சிருஷடிககிரமததில ஸதிரீயைப்பாாக கிலும புருஷன சிரேஷடனெனபதறகு அநேக சாகஷியஙகள உணடு சகல சமயததாாகளும தெயவததை ஆணபாலாகப பேசுகிறாாகளே யலலது பெணபாலாக ஒரு சமயததாரும பேசவிலலை கடவுள முநதி ஆணை உணடுபணணிய பிறகு பெணணை உணடுபணணினதாகச சகல மதஸதாகளும நிராகேஷபமாக அஙகீகரிககிறாாகள சரீரபலம, தைரி யம, பராககிரமம, விவேகம, அறிவு முதலிய சாமாததியஙகளில ஸதி ரீகளைபபாாககிலும புருஷாகள விசேஷிததவாகளெனபது நிஸஸந தேகமாயிருககினறது சிலஸதிரீகள மேறகணட சாமாாததிய விஷய ஙகளில சிலபுருஷாகளுககு மேறபடடிருநதாலும இருககலாம ஆனால அபபடிபபடட சாமாாததியமுளள பெணகளையும, புருஷாகளையும

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V.S. IYER LIBRARY

எண்ணிப் பார்க்குமிடத்தில் புஜபலபராக்கிரமும் புத்திதீக்ஷண்யமும், விவேகமும் உள்ள புருஷர்களுடைய தொகை அதிகரிக்குமென்பதற்கு அற்பமும் சந்தேகமில்லை. ராஜாக்கள், மந்திரிகள், பிரதானிகள், தளகர்த்தர்கள், படைவீரர்கள் முதலிய சகல அதிகாரிகளும் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களும், புருஷர்களேதவிரப் பெண்கள் அல்லவே.

இங்கிலீஷ் தேசமுதலிய சிலதேசங்களில் தவிர இதரதேசங்களிலெல்லாம் பெண்கள் பட்டாபிஷேகத்துக்கு அருகர்களென்று திரஸ்கரிக்கப்படுகிறார்கள். இங்கிலீஷ் தேசத்திற்கூட ராஜகுடும்பங்களில் புருஷசந்ததி யில்லாமற்போனால் மட்டும் ஸ்திரீகளுக்குப் பட்டங் கட்டலாமென்கிற விதி யிருக்கின்றது.

சத்துருக்களுடன் யுத்தஞ்செய்து செயித்தல், துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்தல், சட்டசாஸ்திரங்கள் உண்டுபண்ணுதல், பாலம், இருப்புப்பாதை முதலியவைகளைக் கட்டுதல், ஆறு, குளம், ஏரி முதலியவைகளை வெட்டுதல், காடுவெட்டிக் கரம்பு திருத்திப் பயிரிடுதல், தேசாந்தரங்களில் தீபாந்தரங்களில் சென்று வியாபாரங்கள் செய்தல், நாட்டிலும், காட்டிலும், கடலிலும், கரையிலும் பலவிதமாகப் பாடுபடல் இவைமுதலிய தேசநன்மைக்கடுத்த சகலகாரியங்களும் புருஷர்களால் நடத்தப்படுகின்றனவேயல்லாமல் பெண்கள் அந்தவேலைகளுக்குச் சுத்த அசமர்த்தர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சகஜமான துர்ப்பலம், அதைரியம், பேதைமைத்தனம், நாணம், அச்சம் முதலிய குணங்களாலும், கர்ப்பம், பிரசவம் முதலிய துன்பங்களாலும் அவர்கள் கஷ்டமான தொழில்களுக்கும் மற்றை உத்தியோகங்களுக்கும் அசக்தர்களென்பதை அவர்களே நிர்விவாதமாக ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

ஒரு தேசத்துக்கு இரண்டு அரசர்களிருந்தால், தேசகாரியம் எப்படிச் சரியாக நடக்கமாட்டாதோ, அப்படியே ஒரு குடும்பத்துக்கு இரண்டு யஜமானர்களிருந்தால், குடும்பகாரியம் ஒருபோதும் செவ்வையாக நடக்கமாட்டாது. ஆகையால், ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் ஒரே யஜமானிருக்கவேண்டியது முக்கியம். சரீரசக்தியிலும், புத்தியிலும், வித்தையிலும், தேசகாரியங்களை நடப்பிக்குந்திறமையிலும், குடும்ப சம்ரக்ஷணை செய்வதிலும் விசேஷசமர்த்தர்களான புருஷர்களே யஜமானத்துவத்துக்கும் யோக்கியர்களானதால் ஸ்திரீகள் தெய்வத்துக்குப் படிந்துநடப்பதுபோலப் புருஷர்களுக்கும் படிந்து நடக்கவேண்டுமென்பது வேதவாக்கியமாயிருக்கின்றது.

படியாபபெணகள பாலாககுச சததுரு.

மேலும ஆதியிலபெணணானவள முநதிபபாவஞசெயது புருஷனையுங கெடுததாளாதலால, அவளமேல புருஷன அதிகாரஞசெலுததத்தும அநத அதிகாரததுககு அவள உடபடடிருககவும, பிரசவவேதனை முதலிய துனபஙகளை அநுபவிககவும, தெயவசாபம பெறறுககொணடவளா யிருபபதால அவள எவவளவு படிததாலும புருஷனுககு அடஙகி நடககவேணடியவளேயலலாது, அதிககிரமிககககூடாது

ஆகையும சுததியாகிய செஞசிலககணந தெரியாதவளுககுப பஞசலககணந தெரிநது பலனெனன? புருஷனமேல இஷடியமிலலாதவளுககு லஷியம (இலககியம) தெரிநது பிரயோஜனமெனன? இஙகிதந தெரியாதவளுககுச சஙகீதநதெரிநது சபலமெனன? வீடடுககாரியந தெரியாதவளுககு நாடடுககாரியநதெரிநது நனமையெனன? பாகசாஸதிரந தெரியாதவளுககு லோகசாஸதிரந தெரிநது லாபமெனன? பிணடசாஸதிரந தெரியாதவளுககு அணடசாஸதிரநதெரிநது காரியமெனன? ஆகையால, குணமிலலாதவளுடைய விததையெலலாம அவிததையே அவளுடைய ஞானமெலலாம அஞஞானமே அவளுடைய விவேகமெலலாம அவிவேகமே

சகலபுருஷருககும மேலான பரமபுருஷனும, பரமாதமாவுமான கடவுளுடைய கடடளை சாவோததிருஷடமானதால, அநதககடடளைககும ராஜநீதிககும, தாமததுககும விரோதமிலலாமல, புருஷன சொலலுகிற சகல கடடளைகளுககும பெணசாதி கீழபபடியவேணடியவளா யிருககிறாள சிலவிஷயஙகளில ராஜாவைப பாரககிலுங குடிகள விசேஷபுததிமானகளாயும, கலவிமானகளாயுமிருநதாலும, ராஜாவினுடைய ஆககினைககுக குடிகள எபபடி உடபடவேணடியவாகளோ, அபபடியே புருஷனைப்பாரககிலும ஸதிரீ புததியிலும்விததையிலும விசேஷ பாணடித்தியமுளளவளாயிருநதாலும, அவள புருஷனுககு அடஙகி, அவனுடைய மனோபீஷடபபடி நடககப பாததியபபடடிருககிறாள அபபடியிருகக ஸதிரீகள படிததால, தஙகளுககு அடஙகமாடடாாகளெனறு புருஷாகள பயபபடுவது வியாதத பிராநதியேதவிர, உணமையலல

புருஷாகளுககு உபகாராாததமாகச சிருஷடிககபபடட பெணஜனமம பிரியகரமாயிருககினறது இராததிரிகாலஙகளில பிரகாசிககிற தீபஙகளைபோல சமுசாரமாகிய அநத காரததுககு ஸதிரீகளே

தீபஙகளாயிருககிறாரகள விருக்ஷசாதிகளுககு அழகைககொடுககிற புஷபஙகளைபபோலவும ஸதிரீகள விளஙகுகிறாரகள ஆனால கலவியில லாமையால வாசனையிலலாத புஷபஙகளைபபோலவும, குடததிலிடட விளககைபபோலவும, சாணைபிடியாத ரததினஙகளைபபோலவு மிருககி றாரகள சிலஸதிரீகள தெறகு வடககு தெரியாமலும, சூரியன இனனதிககில உதிககிறதெனபது தெரியாமலும, தஙகளுடைய கையிலிருககிற விரலகள இததனையெனறு தெரியாமலும தீரகக மெளடடிய முளளவாகளா யிருககிறாரகள இபபடிபபடட அவிவே கமுளள ஸதிரீகளே நமககுத தாயமாரகளாயும, சகோதரிகளாயும, பததினிகளாயுமிருபபதால நமககு எபபோதும மூடசாவகாசமே நிலைததுவிடடது ஒரு புருஷன படியாதவனாயிருநதால ஒரு நிமிஷ மாயினும அவனுடன நாம சோநதிருககமாடடோம நமமுடைய ஆயுசுமுழுவதும மூடஸதிரீகளுடன சாவகாசஞசெயய நாம சமமதித திருபபது சகவாசதோஷமோ அலலது வேறெனன காரணமோ தெரியவிலலை.

கலலாத ஸதிரீகளுககுக கலவியின அருமை தெரியாதபடியால அவாகள பிளளைகளினபடிபபுககும விகநமாயிருககிறாரகள படிககும படி பிளளைகளைத தகபபனமாரகளும உபாததியாயரும கணடிககும போது, அவாகளைத தாயமாரகள கணடிததுப படிபபுககு விகாதஞ செயகிறாரகள புருஷனையிழநத ஒரு ஸதிரீயினுடைய பிளளை கலவி யில அதிக முயறசியுளளவனாய தாமபாடசாலைககுப போயபபடித துககொணடுவருவான அவன வீடடிலும பூகோளம, வானசாஸதி ரம முதலிய புததகஙகளை ஓயாமல வாசிததுககொணடிருபபான அவனைப படிககவேணடாமெனறும கூலிவேலை செயயுமபடிககும அவனுடைய தாயசொலலியும அவன கேடகவிலலை ஒருநாள அவன வெளியேபோயிருநத சமயததில அநதபபாரமசணடாளி பிளளைமேலி ருநத கோபததைப புததகஙகளிடததிற காடட ஆரமபிததாள அவள பூமிசாததிரததைக கிழிதது பூமியினமேல எறிநதுவிடடாள வான சாததிரததைக கிழிதது வானததிற பறககுமபடி எறிநதுவிடடாள அககினிசாததிரததைக கிழிதது அககினியிற போடடுவிடடாள கூட டல, கழிததல, பெருககல, கொடுககல முதலிய விதிகளடஙகிய கணிதசாததிரததைககிழிககததுத துணடுகளாககி, அவைகளைக கூட டிப, பெருககிக, கழிததுக குபபைககுக கொடுததுவிடடாள இலக கணமெனகிற நலலபெயரைவைததுககொணடு விகாரம, வேறறு

மை, விகற்பம், ஐயம், திரிபு, மயக்கம், வழு, அளவழி முதலிய அவகுணங்கள் அடங்கிய அந்த நூலைக் கிழித்து, ஒருமையைப் பன்மையாக்கி, நெடிலைக் குறிலாக்கி, வல்லினத்தை மெல்லினமாக்கி, ஆண்பாலைப் பெண்பாலாக்கி, பெண்பாலையும் அலியாக்கி, விகாரப்படுத்தி, வேறுபடுத்தி, அந்த நூலின் குணத்தை அதனிடத்திலேயே சாட்டினாள். நியாயசாஸ்திரத்தைக் கிழித்து அநியாயஞ்செய்தாள். தர்க்கத்தைக் கிழித்துக் குதர்க்கஞ்செய்தாள். இவ்வகையாக ஒரு நிமிஷத்தில் தன் பிள்ளையின் படிப்பைப் பூரணஞ்செய்துவிட்டாள். அந்த ஸ்திரீ படியாமையினால் பிள்ளைக்குச் சத்துருவானாளென்பது பிரசன்னமல்லவா?

ஞானதேகத்தை வளர்ப்பதற்குக் கல்வி எப்படி அவசியமோ அப்படியே ஸ்தூலதேகத்தை வளர்ப்பதற்கும் கல்வி உபயோகமாகின்றது. கல்வியினால் உண்டாகிற மனோச்சாகமும் ஞானசந்தோஷமும் நற்குண நற்செய்கைகளும் வியாதிக்குப் பிரபந்தங்களாயிருக்கின்றன. அப்படியே தேகசுத்தமும், கிரகசுத்தமும், கிரமமான ஆகாராதிகளும், தேகசௌக்கியத்துக்கு முக்கிய சாதனங்களாயிருக்கின்றன. ஸ்திரீகள் படியாமையினால் தேகசுத்தம் இல்லாமலும் கிரகசுத்தமில்லாமலும் சமயோசிதமான பரிபக்குவ ஆகாரங்களைச் செய்யத்தெரியாமலும் பரம்பரைவழக்கப்படி ஒரே தன்மையான ஆகாரங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அதனால் வியாதிக்கிடமாகி நம்முடைய தேகங்களை வைத்தியர்கள் கையில் ஒப்புவிக்கும்படி சம்பவிக்கின்றது. இந்தத்தேசத்து வைத்தியர்களில் சிலர் இந்தலோகத்து மனுஷர்களைப் பரலோகத்துக்குப் பிரயாணப்படுத்தி அனுப்புவதில் கைதேர்ந்த பண்டிதர்கள். அவர்களில்லாவிட்டால் பரலோகம் குடியில்லாமல் பாழாய்ப்போய்விடும். இந்த உலகத்திலும் ஜனங்கள் திரளாயதிகரித்து நெருக்குண்டு துன்பப்பட[illegible]துவாருக்கும். அந்த வைத்தியர்கள் கொடுக்கும் கைக்கண்ட மாத்திரை வைகுண்ட மாத்திரை. அவர்கள் மருந்து யமனுக்கு விருந்து. அவர்களுடைய சூரணமே மாரணம். அவர்களுடைய வைத்தியமே சைத்தியம். அவர்களுடைய கிருதமே மிருத்து. அவர்களுடைய பஸ்பமே விஷம். பயிருக்கு மழை எப்படியோ அப்படியே பிறருக்கு வருகிற பேதி, சுரம் முதலிய ரோகமே வைத்தியர்களுக்கு யோகம். மற்றவர்களுக்குத் தேகத்திலுண்டாகிற ரணமே வைத்தியர்களுக்குப் பணம். இப்படிப்பட்ட வைத்தியர்களுக்குத் தப்ப

படியாத ஸ்திரீகளுடைய அறியாமையால் தங்களைப் பலசித்திரக்கினைகளுக்கு உட்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். நியாயாதிபதிகள் குற்றவாளிகளுக்குக் காலில்விலங்குமட்டுமே போடுகிறார்கள். ஸ்திரீகளோ வென்றால் உலக்கைக்குப் பூண்கட்டினதுபோல பாடகம், பாதசரம், தண்டை, சிலம்பு, கொலுசுமுதலிய பல காலிலங்குகளையும், காப்பு, தோடா, வளையல், கங்கணம் என்று பெயர்கொண்ட பல கைவிலங்குகளையும், முத்துமாலை, சந்திரஹாரம், கண்டசரம் முதலிய பல கழுத்துவிலங்குகளையும்; தலைசிங்காரமென்று பெயர்பெற்ற தலைவிலங்குகளையும், ஒட்டியாணமென்று சொல்லப்பட்ட இடுப்புவிலங்கையும், மோதிரங்களாகிய விரல்விலங்குகளையும் தரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். காதுகளிலும், மூக்குகளிலும், சல்லடைக்கண்களைப்போல் துவாரங்களைச்செய்து பலநகைகளை மாட்டுகிறார்கள். அழகான வடிவமாகிய ஸ்திரீகளுடைய தேகங்களையும் ஞானோபதேசம் நுழையாத அவர்களுடைய காதுகளையும் பலவிலங்குகளிட்டுச் சிக்கிப்போது சிரமந் தான ... துக்கங்களைப் பாராத கண்களையும், வாசிக்காதவாயையும் விலங்கிட்டு சிக்கியாமல் வெறுமையாய் விட்டுவிட்ட காரணந் தெரியவில்லை. பூர்வீகத்தில் ஒருவன் குற்றவாளியென்று தெரியும்படி அவனுடைய நெற்றியில் அரசர்கள் பச்சை குத்திவிடுவதும் வழக்கமாம். இந்தக் கொடிய தண்டனையையும் ஸ்திரீகள் தங்களுக்குத்தாங்களே செய்து கொள்ளுகிறார்கள். ஸ்திரீகள் நெற்றியிலும், கரசரணங்களிலும் பச்சைகுத்திக் கொள்ளும்பொழுதும், தேகத்தில் பல ஆபரணங்களைத் தரித்துக்கொள்ளும்பொழுதும் உண்டாகிற உபத்திரவத்தைச் சகிக்கமாட்டாமல் பல்லைக்கடித்துக்கொண்டும், முகத்தைச் சுழித்துக்கொண்டும், அழுகண்ணுஞ் சிந்தியமூக்குமாயிருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட உபத்திரவத்தை அநுபவிக்கும்படி அவர்களை யார் அழைத்தார்கள்? சுயமாகவே அழகுள்ளவளுக்குப் பூட்டப்பட்ட நகைகள் அவளுடைய அழகை மறைக்கின்றன. அழகில்லாதவளுக்குத் தரிக்கப்படுகிற நகைகள் அவளுடைய அங்கவிகாரத்தை அதிகமாய்ப்படுத்திக் காட்டுகின்றன. ஸ்திரீகளுக்குக் கல்வியென்கிற ஞானாபரணம் கிடைத்தால் ரத்நாபரணங்களென்று சொல்லப்பட்ட துன்பத்துக்குரிய விலங்குகளை அவர்களே வெறுத்துத்தள்ளுவார்களென்பது உண்மையே.

கலவியினபெருமை வாசாமகோசரமாயிருக்கின்றது பிரகாசததிறகும அநதகாரததிறகும புணணியததிறகும பாவததிறகும சுதததத்திறகும அசுததததிறகும எவவளவுபேதமோ அவவளவுபேதம செலவபபொருளுககும கலவிபபொருளுககும உணடாயிருககின்றது செலவம புததியைககெடுககும கலவி புததியைககொடுககும செலவம் கொடுககககுறையும கலவி கொடுககககொடுகக நிறையும செலவம சிலநாளில நாஸதிபாம கலவி அழியாத ஆஸதியாம செலவம திருடாகளால அபகரிககபபடும கலவியாவராலும உபசரிககபபடும செலவம நமமைத துஷடாகைகயில ஒபபுவிககும கலவிநமமை ஆபததிலிருநது தபபுவிககும செலவம காமாதிகளை உணடாககும கலவி காமாதிகளை நாசமாககும செலவாகளுடைய போயஙகியதேசஙகளில அபபிரசிததம கலவிமானகளுடையபோ ஜகதபிரசிததம கலவியேதனம கலவியேகணம அழகிலலாாககுக கலவியேயழகு ஆபரணமிலலாாககுக கலவியேபூஷணம பலமிலலாாககுக கலவியேபலமு துககமுளளாாககுக கலவியேசுகம தரிததிராகளுககுககலவியேபாககியம ஆபததுவேளையிற கலவியேகவசம கலவியினததெலலாமதருஞ சிநதாமணி

ஆறறினமணலையெணணினுலும நக்ஷததிரககூடடஙகளை யெணணினுலும உலகமுணடானதுமுதல வாததமானகாலம வரையில இறநதுபோனவாகளுககுத தொகைசொலலககூடுமா அவாகளுடையபெயாகளெலலாம யபபிரகாசமாய மறைநதுபோய விடடன விதவானகளுடைய பெயாகளும அவாகளுடைய கிரநதஙகளும என்றும பிரகாசிததுககொணடிருககின்றன பூாவீகசரிததிரஙகளையெழுதிய பூாவீகஅரசாகளுடைய பெயாவிளஙகுமபடி செயதவாகளும கலவிமானகளே கலவிமானகளுடைய கிருபையிலலாவிடடால அநத அரசாகள இறநதநிமிஷததில அவாகளுடையபெயா அபபிரகாசமாயபபோயிருககுமெனபது சநதேகமா இஙகிலாநது பிரானசுமுதலானஐரோபபாகணடததிலுளள நாகரீகமும நீதியுமஒழுஙகுமசெலவமும அபூாவமானவேலைகளும அநததேசததாருடைய கலவிததிறததினுலும அவாகளனுசரிககிற சததியவேதக கொளகையினுலும உணடாயினவேயலலாமல மறறவைகளாலலலவே சமுததிரததைககிணறு விழுஙகியதுபோல இநதஇநதுதேசததிலுளள கோடானுகோடிஜனஙகளைச சிலஇஙகிலீஷகாராகள ஆளுவது கலவியினபலததினுலேயலலாமல சரீரபலததினாலலலவே

பெண கலவி

படியாதவாகள தஙகள்சுதேசகாரியஙகளையே அறியாதவாகளா யிருககிறாாகள படிததவாகளபூமணடலமெலலாஞ சஞசரிககிறவாகள போல பூதபவிஷய வாததமானஙகளையெலலாம பததிரிகைகளமூ லமாகத தெரிநதுகொளளுகிறாாகள படியாதவாகள இபபோதிருககிற விததவானகளையே அறியாாகள படிததவாகளோவெனறால தறகாலவித வானகளைமடடுமலல பூாவிகவிதவானகளையும முகமுகமாயத்தரிசித துச சமபாஷணைசெயகிறவாகளபோல அவாகளுடைய கிரநதஙகளிலு ளள நீதிகளையும அலஙகாரஙகளையும வேதாநதஙகளையுங கறறுக கொளளுகிறான எபபடியெனறால திருவளளுவனாயுமஙளவையாாயு ஙகணடு தணடமசமாபபிததுஓ ஐயமோ அமமையே உஙகளுககுத தெரிநதநீதியைக கறபியுஙகள எனறுகேடபதுபோலக குறள, மூது ரைமுதலிய நூலகள மூலமாகசசகலநீதிகளையுமகறறுககொளளுகிறோ ம கமபருககு நமஸகாரஞசெயதுஓ கவிசிரேஷடரே உமதுகமபசிததிர ஙகளையும அபாரகறபனைகளையும உவமைகளையும எனறு யாசிப துபோலக கமபராமாயணமூலமாகச சகலகறபனைகளையுமகறறுககொ ளளுகிறோம காளமேகபபுலவனை மடிபிடிததுககொணடுகவிராயரே நீா எஙகளமேலவசைபாடினாலும உமமைவிடோம நிநதாஸதுதிபாடு நதிறமையை எஙகளுககுபபோதியுமெனறு வழககாடுவதுபோல அவ ருடையபாடலகளைக கறறுககொளளுகிறோ வீரமாமுனிவருககுச சர ணஞசெயது குருசிரேஷடரே சேமபாவணி, தொனனூல, சதுரகரா திமுதலியநூலகளை கறபிககருளும எனறுவிணணபபஞசெயதுகறறு கொளவதுபோல அநதநூலகளைபபடிககிறோம இபபடியேபூாவிகவி தவானகளெலலாம ஆசாரியாகளாகவுஞ சமபாஷகாகளாகவும இரு ககுநதனமைபோல இலககண இலககியஙகளையெலலாங கறறுககொ ளளுகிறோம

படிததவனுககு உலகமே ஒருபுஸதகமாகவிருககினறது பஞசபூ தஙகளும பூமியிலுளளமலைகள மரஙகளகடலகள நதிகளமுதலியவை களும வானத்திலுலவுஞ சநதிரசூரிய நக்ஷததிரஙகளும மேகஙகளும தத்துவஞானததை உபதேசிககிற குருநாதாகளாயிருககினறன பூமி யிலுளளநானாபேத ஜீவாதமகோடிகளையுமவிருடசசாதிகளையு மகதவி ருட்சஙகளிலுளள மரகததுககுநிகரான இலைகளையுமநவரததினஙகளை யொதத பரிமளபுஷபஙகளையும கணணுககெடடாத மதுரககனிக

ளையும் பலவர்ணமுள்ள அழகிய பட்சிகளையும் கலைமான் பார்த்துப் நேத்திரானந்தத்தையடைகிறான் வானம்பாடி குயில் கிளி பூவை முதலிய பட்சிகள் பாடும் சங்கீதத்தைக் கேட்டு சுரோத்திரானந்தத்தையனுபவிக்கிறான் அந்த ஆனந்தங்களைக் கொடுத்த பரமகிருபாநிதியை உடனே தியானித்து ஆத்மானந்தத்தையடைகிறான் படியாதவனோவென்றால் அந்த ஆனந்தங்களையனுபவிக்கத் தெரியாமல் சஞ்சாரப்பிரேதம் போலக் கண்ணிருந்தும் பாராதவனாகவும் காதிருந்துங் கேளாதவனாகவும் மனமிருந்தும் நினையாதவனாகவுந் திரிகிறான்

நல்ல புத்தகங்கள் படிக்கப் படிக்க எவ்வளவோ பிரியமாயிருக்கின்றன அவைகளைப் படிக்கும்போது பசி தெரியவில்லை பொழுதுபோவது தெரியவில்லை ஆகாரநித்திரைகளில் அபேட்சையில்லை மனவருத்தங்களெல்லாம் நீங்கிப்போகின்றன அந்தக்காரணங்களைப் பற்றியே ஐரோப்பியர்கள் எப்போதுங் கிரந்தகாலட்சேபஞ் செய்கிறார்கள் இந்தத் தேசத்துப் பிள்ளைகள் பாடசாலைகளை விட்டவுடனே படிப்பையும் விட்டுவிடுகிறார்கள் குற்றஞ்செய்கிறவர்களைக் கட்டித் தூக்குவதுபோலப் புஸ்தகங்களைக் கட்டித் தூக்குப்பலகையில் வைத்துவிடுகிறார்கள் பின்பு அந்த புஸ்தகங்களின் சாரம் எலிக்கும் கறையான் முதலிய பூச்சிகளுக்கும் உபயோகமாகிறதே தவிர நம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு உபயோகமாகிறதில்லை பிள்ளைவரத்துக்குப் போய்ப் புருஷனைச் சாகக்கொடுத்ததோடும் தாதுபுஷ்டிக்கு மருந்து சாப்பிட உள்ள புஷ்டியும் போய்விட்டதுபோலவுஞ் சிலர் இங்கிலீஷ் முதலிய அந்நியபாஷைகளைப் படிக்க ஆரம்பித்து அந்தப் பாஷையுந் தெரியாமல் சொந்த பாஷையுந் தெரியாமல் எந்தப் பாஷையுந் தெரியாமல் அபாஷிகளாகப் போய்விடுகிறார்கள் சிலர் அந்நிய பாஷைகளில் பூரணவிற்பன்னர்களாயிருந்துஞ் சொந்தப் பாஷையைப் படியாமல் அந்தரத்தில் விட்டுவிடுகிறார்கள் சுயபாஷையில் பிழையில்லாமல் இரண்டுவரி சேர்த்தெழுதத் தெரியாமலுந் தங்களுடைய பெயரைச் சரியாயெழுதத் தெரியாமலும் வைத்தியநாதன் என்பதற்கு வைத்திய[illegible]தன் என்று கையெழுத்து வைத்துக்கொண்டு சிலாகிக்கிறார்கள் ஐரோப்பகண்டத்தில் சுயபாஷையில் தன்னுடைய கையெழுத்தையே பிழையற எழுதத் தெரியாதவனுக்கு ஒரு அற்ப உத்தியோகமுங் கிடைக்கமாட்டாது இந்தத் தேசத்தில் அந்நியபாஷையைக் கற்றுக்கொண்டு சுயபாஷை தெரியாமலிருப்பவர்களுக்கே பிரபலமான உத்தியோகங்கள் கிடைக்கின்றன அதற்காக நாம் பெருமைகொள்ள இங்

லீஷபிரானசுமுதலிய அநயபாஷைகளில பலவிஷயஙகளைபபறறி அருமையான அநேககிரநதஙகளிருககினறமையால அநதபாஷைகளைபபடிககிறஇநததேசததா இநதககிரநதஙகளிலுளள அருமையான பொருளகளஇநததேசஸதிரீகளுககும புருஷாகளுககு முபயோகமாகும பொருட்டு சுதேசபாஷைகளில வசனகாவியஙகளளெழுதவேணடுமெனபதேநமமுடைய மனோரதமாயிருககினறது-

காவியரூபமாயிருககிற இநததேசததுக கிரநதஙகள அநேகருககு அப்பிரயோசனமாயிருககினறன சிலவிதவானகளுடைய பாடலகளை நாமநாளமுழுதுமபாாததாலும அாததமவிளங்கவிலலை அவாகளுககுததான பயனதெரியுமோதெரியாதோ அதுவுஞசநதேகம அவாகள ஏநதத்தெயவததினமேலே பாடியிருககிறாகளோ அநதததெயவததுககுததான அாததந தெரியுமோ தெரியாதோ அநதததெயவததை ககேடகவேணடும அநதககவிகளைச சிறநதவிதவானகளிடததிற காட டினாலுமவாகளுககுமபொருளதெரியவிலலை அநதபபாடலகளிற பிரயோகிககபபடட அருமபதஙகள அகராதியிலுமஅகபபடவிலலை சிறுநூலகளுககு சிலவிதவானகளசெயதிருககிற உரைகளும சிலஇஙகிலீஷபுஸதகஙகளுககுச சிலாசெயதிருககிற மொழிபெயாபபுகளும தமிழோ பிரமலிபியோ அலலது வேறெனனபாஷையோவெனறு தெரியாமல பிரமிககுமபடியாயிருககிறது மூலததைபபாாததது அநதஉரைககு அாததஞசெயயவேணடியதாயிருககிறது கலியாணஞசெயதும சனனியாசம கடனவாஙகியும உபவாசம எனபதுபோல ஒருநூலுககு உரையிருநதும அனுபயோகமாயிருபபது ஆசசரியமலலவா

கணகுருடானாலும நித்திரைககுககுறைவிலலை எனபதுபோல ஸதிரீகளுககுபபடிபபியாவிடடாலும அவாகளிடததில சிலவிதுவானகள தாஙகளகறறவிததையைககாடடுகிறாகள குணடிசசடடியிற குதிரையோடடுவதுபோலும சபபாணிககுநொணடிசசணடபபிரசஙகமெனபதுபோலும அநதவிதவானகள தஙகள பெணசாதிகளிடததிலபேசுமபொழுதும கடினபதபபிரயோகஞசெயகிறாகள ஒரு[illegible]ராயனொரு பிரபுவினிடததில ஒருகுதிரைபரிசுபெறறுககொணடு வீடடுககுவநதான அநதவிசேடத்தை அறியாத அவனுடையபததினி வெளியேபோயவநதீரே எனனசுபமெனறாள அவனகுதிரைவநததெனறு சொலலாமல அசுவம கோரம மா வாசிஎனகிற குதிரைக்குளளபலபெயாகளைத தனிததனியேசொல்ல ஆரமபிததான எனனசுபமெனறுகேடடமனை

மிககு அசுவமவநததெனறு முந்திககணவனசொனனவுடனே ஏதோ துககாரியம சமபவிததெதனறு மனேவிமயஙகிருள உடனே கோரம எனறவேறெருபெயரை புருஷனசொனனுன கோரமான துககம் [illegible]ததெனறு பததினி அதிகமாகக கலஙகிருள அதுகணடகணவன மா மா எனறு ஒருதரததுககிரணடுதரமாக வசனிததான மாமாவுககுப பெரிய ஆபததுவநததெனறு பெணசாதியினேததுக கூககுரலிடடழுதாள அநத ஓசைகேடடு ஊருரெலலாம ஓடிவாதுகூடினாகள அநத விதவான இனனுந தனபெணசாதிககுத தெரியவிலலையேயெனறு கோபிதது வாசிஎனறுன அதுகேடடு மாமாவுசகுப்பெரியவியாதிகணடுவாசியானதாகப பெணசாதியினேததுமனநதேறிருளகடைசியாயவிதவான வெளிபபடையாககுதிரை வநததெனறுசொலலப பெணசாதி நாணததையும பயததையுமடைநதாள இவவணணமாகப புருஷனுககுந தனககும நடநதசலலாபததைபபெணசாதி தனதோழிககுச சொனனதாகப பாடியவிருததம,

சுநதரியேபுறமேகிவநததுணைவரைநோககிச
சுபமெனனெனறேனை
வநததோரசுவமெனறாாகோரமெனறாாமயஙகி
நினறேனமாமாவெனறாா
நொநதழுதேனபலாமொயததாாவாசியெனத
தேறினேனவனபயாவும
அநதமுறுஙகுதிரையெனறுசொலிசசினாதாா
நாணமிகுநதஞசினேனே

நமமுடையகருததைபபிறா அறியவுமபிறருடையகருததை நாம அறியவுமேகடவுளநமககு வாககைபாஷைகளையும கொடுததிருககிறா நாமபேசுகிறவாாததைகளிலும செயகிறகிரநதஙகளிலும நமமுடையகருதது நனருகப பிறருககு விளஙகாவிடடால அநதவாாததைகளைப பேசாமலும அநதககிரநதஙகளைச செயயாமலும ஊமைபோலமௌனமாயிருநதுவிடு[illegible]ாவோததமம குருடனுஞசெவிடனுஙகூததுபாாககப போய குரு[illegible]தததைபபழிததானும செவிடன பாடடைபபழிததானும அதுபோல சிவவிதவானகளும குருவேடம பூணடுகொணடவாகளும வாசகநடையான பிரபநதஙகளைத தாஙகளும செயகிறதிலலை பிறாசெயகிறபிரபநதஙகளையும அஙகீகரியாமல தோஷாரோபணம பணணுவதே அவாகளுடையசுபாவகுணமாயிருககினறது பண்டிதா பாமராமுதலியயாவரககுமுபயோகமாகும்படி கலவிமானகளபததியருபமா

ன பிரபநதஙகளுடன ககதியரூபமான பிரபநதஙகளையுஞசெயயுசகநத யாநுபமவிளஙகசசெயயவேணடுமெனபது நமது பிராாததனையாயிருக றது

சிறுபிளளைகளுடையமனம இளககமாயும மிருதுவாயுமிருபபதால இளமைபபருவததில அவாகளுககுபபோதிககுஙகலவியும சுகுணஙகளும அவாகளுடையபுததியிலபதிநது நனறாய வேருனறிககொளளும பெரியவாகளானபினபு போதிபபதினுல பிரயோசனமிலலை பொனவெளளி முதலிய பஞசலோகஙகளையும மெழுகுஸபடிகம முதலியவைகளையும உருககி இளகியிருககுமபொழுது வேணடிய விககிரகஙகளையும நகைகளையும பாததிரஙகளையும செயதுகொளவது போலவும பசசைமணணைககொணடு பலகடாதிகளசெயவதுபோலவும பூமிதிருததி இளககமாயிருககிற நிலததில வேணடியதானியஙகளை விதைபபதுபோலவும இளமைபபருவததிலே விததைதையும நறபுததியையுமகறபிககவேணடும விளையுமபயிா முளையிலே தெரியுமெனபதுபோல நறகுணமுந துறகுணமும சிறுபிராயததிலே உணடாகித தேகததுடனவளருகிறபடியால பயிருடனே அடிககடி களைபிடுஙகிச சாவஜாககிரதையாகப பயிரைககாபபாறறுவதுபோலச சிறுவாகளுடைய புததியில துறகுணமாகியகளைகள வளராதபடி தாயதகபபனமாாகளெபபோதும எசசரிககையாயிருககவேணடும சிறுபிளளைகளுடைய ஒவவொருவாாததைதையும செயகைகளையும நடைகளையுஙகவனிதது அவாகளிடததில நனமையைககாணுமபொழுது பிரியததைககாடடியும தினமையைககாணுமபொழுது தகுநதபுததிசொலலியும நயமும பயமுமாகப பிளளைகளைவளாககவேணடும பிளளைகளை அதிகமாயக கணடிபபதனுல அவாகள தாயதகபபனமாாகளுககுபபயநது பலபொயகளைச சொலலவும கபடமவஞசகமுதலான துறகுணஙகளைக கறறுககொளளவும ஆஸபதமுணடாவதுநதவிர தாயதகபபனமாாகளிடததில வெறுபபு உணடாகுமானதால பிளளைகளை அதிககணடிபபுசெயவது தகுதியலல பிளளைகள குறறஞசெயதாலுமஅதை[illegible]பொயயி[illegible]லவிமறைககாமல உணமையையொபபுககொளவாாகளானுல பெ[illegible]னனதறகாக அவாகளிடததிலபிரியததைக காடடவேணடும[illegible] அவாகளசெயதகுறறததைபபாராடடககூடாது தாயதகப[illegible]ாகள நலவழியிலநடககாதபிளளைகளும நலவழியில நடபபாாகள அவாகள துாவழியிலநடநதால பிளளைகளும துாமமாாககததில நடபபாாகளானதால தாயதநதைகள எபபோதும புணணியவழியிலேநடககவேணடும,

பிள்ளைகள் விளையாடுவதினால் சரீரசௌக்கியமுதலான நன்மைகள் விளைகிறபடியால் பிள்ளைகள் சிலநேரம் விளையாடவும் இடங்கொடுக்கவேண்டும் கெட்டவர்களுடைய பழக்கம் பாம்போடே பழகுவதற்குச் சமானமானதால் துர்ஜனசகவாசத்தை விலக்கி எப்போதும் சஜ்ஜனசகவாசம்பண்ணும்படி ஆக்ஞாபிக்கவேண்டும் அனேகர் பிள்ளைகளைப்பெறுகிற கடமைமட்டுமேயன்றி அவர்களை நல்லவர்களாக்குகிற விஷயத்தில் எவ்வளவும் கவலைவைக்கிறதில்லை நிர்மானுஷ்யமான காட்டில் தானே வளர்ந்து தானே ஜீவிக்கிறமரம்போல் பிள்ளைகளுடைய நடக்கையைக் கவனியாமல் நிர்விசாரமாய் விட்டுவிடுகிறார்கள் இப்படிப்பட்ட மாதாபிதாக்கள் மக்களுக்குச் சத்துருக்களாயிருக்கிறார்கள் பிள்ளைகளை மாதாபிதாக்கள் தங்களுடைய ஸ்வேச்சையாய்ப்பெறுகிறார்களேயன்றித் தங்களைப்பெறும்படி மாதாபிதாக்களைப் பிள்ளைகள் கேட்டுக்கொண்டதேயில்லை அறையிலிருக்கிறவனையிழுத்து அம்பலத்தில்விட்டு வேடிக்கை பார்ப்பதுபோலவும் விருந்துக்கழைத்து விஷத்தைக் கொடுப்பதுபோலவும் உருவில்லாமலிருந்த பிள்ளைகளை உருவாக்கி உலகத்திற்கொண்டுவந்த தாய்தகப்பன்மார்கள் அவர்களுக்குச் சிறுபிராயத்திலே நற்குணங்களைப்போதியாமல் அவர்கள் ஆயுசுள்ளவரையில் துஷ்டர்களாய்க் கஷ்டப்படும்படி விடுவது பெரிய பாதகமான துரோகமாயிருக்கிறது

பிள்ளைகள் நல்லவர்களாகிறதும் தீயவர்களாகிறதும் தாய்தந்தையர்களுடைய சுவாதீனத்திலிருப்பதால் பிள்ளைகளுடைய துஷ்டத்தனத்துக்குப் பெற்றவர்களே முக்கியகாரணகர்த்தர்களாயும் உத்தரவாதிகளாயுமிருக்கிறார்கள் இப்படிப்பட்ட தாய்தந்தையருக்கு ராஜதண்டனையில்லாவிட்டாலும் தெய்வதண்டனையவர்களைவிடாது ஆண்பிள்ளைகளாயினும் எப்போதும் தாய்தந்தையர் வீட்டிலிருக்கத்தக்கவர்கள் வேறொருவன் வீட்டுக்குப்போகவேண்டியவர்களானதால் அவர்களை உத்தமிகளாக்கி யனுப்புவது அவர்களுக்கு நன்மையாகவும் அப்படியில்லாவிட்டால் அவர்களுக்கே எப்போதும் துன்பமாயிருக்குமே நற்குணங்களை ஸ்திரீகளுக்குப்போதியாமல் அவர்களைப்புருஷன்வீட்டுக்கனுப்புவது நீந்தத்தெரியாதவனைக் கடலிற்பிடித்துத் தள்ளுவதுபோலும் யுத்தசாஸ்திரந்தெரியாதவனைச் சண்டைமுகத்தில் விடுவதுபோலும் குதிரையேறத்தெரியாதவனைக் கடிவாளமில்லாத துஷ்டக்குதிரைமேலேற்றித் துரத்துவதுபோலுமிருக்கின்றது

சிறுபிராயததில தாயததகபபனமாாகள அடககி நனமாாககததிற கொணடுவநததினால நறகுணஙகளிறசிறநதஒரு ஐரோபபியஸதிரீயினு டைய குணநிசயஙகளை விவரிபபோம அவளபுணணியம பொககிஷம பொறுமைககிருபபிடம ஞானககளஞசியம நறகுணபாததிரம கறபல ஙகாரி கனவுபகாரி அறபுதசாதரி அரிவிலேமநதிர விறபன விதரணி விரயசமபூரணி அவளவாடாதபுஷபம மஙகாததீபம ஆடாதமாமயில அலையாதமாாககுயில ஓடாதபுளளிமான ஊறறுதயைஙகினி மாறறிலலா ததஙகம பாசிலலாமாணிககம கோதிலலாககருமபு குறையிலலாசசந திரன அவளைபபாாததாலும பசிதீரும கணடாலும கலிநீஙகும அவ ளபிராணனபோனாலும ஒருபொயசொலலததுணியாள பாவமெனறு ெபாமமைபககணடதுபோல நடுஙகுவாள அவளெநத வேலைசெயதாலு மகடவுளுடைய தியானததைமறவாள அவளெநதஉயிரையும சொநத உயிரபோலயெணணி உபகாரஞசெயவாள கணவனுககுஅறபவநதத மூமிலலாமல குடுமபடாரஙகளையெலலாம தானே தாஙகிககொளவா ள குடுமபததுககுவேணடிய பணடபதாாததஙகளையெலலாம தககாலத திலசேகாிததுவைததுககொளவாள வருததமானததுககுமிஞசினசெ லவுசெயயாள தனனுடைய அநதஸதுககுததகுநத காரியஙகளில யா தொருகுறையுஞசெயயாள தனவீடடுககாரியஙகளை வெளியிலேபேசா ள பிறாபோல நிநதையான வாாததைகளைத தானுமபேசாளபிறாமேலநி நதையான வாாததைகளை தானும பேசாள பிறாபேசவும இடமகொ டாள.

அவளுடைய உளளமெபபடி நிாமலமோஅபபடியேஅவளுடை யதேகமும ஆடையும எபபோதுமபரிசுததமாயிருககும அவளுடைய வீடு பாததிரமுதலியவைகளைத துலககி எபபோதும கணணாடிபோல வைததிருபபாள அசுததமெனபது மருநதுககுவேணடுமானாலும அ வளவீடடில அகபபடாது அவளுடையகுடிததனபபாஙகும மேனமை மரியாதையும அறபுதம அறபுதமெனறு யாவரும புகழவாாகளஅந ததகாமதேவதைமேல தோஷம கிடைததால தவிர்ந்ததுககு மெனறு ப யநது காமாதுராகளும அவளுடையகறபுககுததிஙகுநினையாாகள அ வளவேலைககாராகளைப பிரியமாகவும விவேகமாகவும நடபபிககுநதன மையினால அவளசகலவேலைகளையும தாஙகளே மனமுறசாகததுடன செயயாமபபாாகள

அவளுடைய வைபோகத்துக்கு ஈர்பார்க்குமபட்டல்ல அவள்கட்டப்பட்டால வேம்புமகருமபாகும அவளசமைததால் பிடிசாதமிறங்காதவாகளும படிசாதம உண்ணுவார்கள அன்னததுவேஷமுளளவாகளும போஜன பிரியராவாாகள [illegible]தரோகிகளும ஸ்வஸ்தமடைந்து ரோக நிட்காத்திரராவாாகள் அவளாகளுககுறி கமகமவென று வீடெல்லாமணககும் அதைததொட்டவைகயுமமணககும உணடவாயுமமணககும அதைககழுவியநீரெலலாமமணககும் பினனும ஐஸ்வரியம புணககும அவள் விட்டிச்சா[illegible]க்கூடாத சைவாகளும அவளுடைய சமையலுக்கு வாயூறுவார்கள் அவள் வீட்டுவேலைகளையெலலாமமுறைவரசெயது முடிததபினபு நலலபுத்தகஙகளையெடுதது வாசிபபாள சிலநேரம வீணைவாசிபபாள சிலநேரம தையலமுதலிய சித்திரவேலைகளைசசெயவாள்

கணவனே அவளுககுககதி அவளுக்குநிதி பாத்தாவுடன கூடவாழவதே அவளுககுபபரமானந்தம பாததா இருக்குமிடம காடாயிருநதாலும அது அவளுககு ராஜதானிக்குசசமானம பட்டணமாயிருந்தாலும பாததாயிலலாதஇடமேபாழ கணவனுடையபட்சமே அவளுககு லக்ஷாதிரம அவளுக்கு எனனதுனபமவந்தாலும கணவனுடைய கிருபாநோககமபட்டால அவளுடைய கஷ்டமெலலாம சூரியனைக்கண்டபனிபோல நீஙகும அவளுககுஎவவளவு பாககியமிருநதாலும கணவனுடைய கிருபைமட்டுமநீஙகினால ஜலததைவிட்டுநீஙகிய மீனைபோலவும் நிலத்தைவிட்டுநீஙகிய பயிரபோலவும வாடுவாள கணவனுடைய மனமும அவளுடையமனமும ஒன்றாயிருபபதால கணவனுககு எதிலவிருபபமோ அதிலே அவளுககும விருப்பம கணவனுககு எதிலவெறுபபோ அதிலே அவளுக்கும வெறுப்பு கணவன்புசிததால அவளுககுபபசிதீரும் கணவனசநதோஷிததால அவளுககுச் சநதோஷமுணடாகும் கணவனுடைய துக்கமே அவளுககுந்துக்கம புருஷனுககு ஆபததுவருங்காலததிலே இவளேபடைக்கலம் புருஷன் சுகபடுங்காலததில அவளேசுகம் அவன்வியாதிப்படுங்காலத்தில அவளே பரமசஞ்சீவி [illegible] அவளேசௌபாக்கியம

கணவன் [illegible] ஆயிரமஅம்பாவாளைக்குச் சமானமானவனாயிருந்தாலும் அவளை அதிரூபசௌந்தரியமுள்ளவனாகபபாவிப்பாள் அவன தரித்திரனாயிருநதாலும குபேரசம்பத்துடையவனாக எண்ணுவாள [illegible] தனனை [illegible] கவினபாள் [illegible]

லும மணவாளன ஆதலால புருஷனுக்குளெப்போதும ராஜோபசாரம செயவாள புருஷன ஒனறுநதெரியாத ஜடனுயிருநதாலும அவனு டைய வாககை வேதவாககியமபோ லெணணுவாள ஒருவிஷயததிலும கணவனுககுக கோபமவருமபடி நடவாள கணவன நிமிததமாயக கோபிததாலும பொறுமையுடனே சகிததுககொணடு சமயமபாாதது அமிாதவருஷமபோல இனபமான வாாததைகளைபபேசி கணவனகோ. பததைததணிப்பாள

அநதககுணவதியை வேறெருஸதிரீநோககி“உனனுடைய தகபபனே தேசமாளுகிறஅரசன, உனனுடைய தாயோ அரசி, இபபடிபபடடத நதைதாயகளையும சகிமாாகளையும அரணமனையும விடடுநீஙகி ஒருவ ழையை விவாகஞ்செயதுக கொணடு அவனுடைய சிறுமனையிலவசிக குமபடி உனககு லபிததகே“ எனறு அநுதாபபபடடாள அதைககே டட அநதபபுணணியவதிஎனனுடைய கணவா வீடு சிறுவீடானதால நான எபபோதும அவருககுச சமீபததி லிருக்குமபடி பாககியமபெற றேன அவா ஏழையானதால அவருடைய ஊழியஙகளயாவும எனனு டைய கையாலசெயயுமபடியான அதிாஷடமும எனககுககிடைததது விஸதாரமான பலஅரணமனைகளும பலஊழியககாராகளு முளள எ னனுடைய தாயதநதையருககு இபபடிப படடபாககியம இலலாமை யால அவாகளுடைய செலவமபாநதது பினனும எனனுடையபுருஷ ரோ எனககுஅரசா அவருடைய சிறுகுடிலே எனககு அரணமனை,அ நதஅரசருககு நானேகுடி அவருடைய அனபே எனககுச்செலவம எ ன னுடைய கறபேஅவருககு நான கொடுககும கடமை“ எனறு மொ ழிநததாக,

நீதிநூலபுருடபாரியவபு

௪௭-வது, ௪௮-வது, பாடலகளில் சொல்லபபடுகினறது.

எநதலாய தந்தையைபததாய சகியாகோ
பிலேவிடடோ ரெளியாசிற்றிற
"ராநதனனென் றிகழுமின்னே சிற்றில்லெ
லவாருகே தஙகப பெறறேன
சோநதமிடியாலவர்தம பணியாவுமெனறு
கையாற் செயயப்பெற்றேன
பார்ந்தவமீஇன்றிபெயர்தையன்
[illegible]

பிடியுளார் கேள்வரென் றுரைத்த பின்னனுய
கடிநகா சிறுகுடில காந்தா வேநதரா
மடியளே குடிய வானபென செலவமாங
குடியிறை யென்னிறை குறையுணடோ சொலாய

பணம, நகைமுதலியவைகளின்மேல் அவளுககு எவவளவும ஆபேகைஷயிலலை, அவளபுருஷன பாாககத்தனனை அலஙகரித்துக கொளவதே அலலாது மறறவாகள பாாககத் தனனை அலஙகரிததுக கொளளாள, புருஷன ஊரிலிலலாதகாலததில தனனை அலஙகரிககவநததோழியைநோககி "நான உணணுவதுமபுஷபம சூடிககொளவதும சநதோஷிபபதும அலஙகரிததுககொளவதும என்னுடையகணவர் பாாபபதறகாகவே யனறி மறறபடியலலவே இபபோது எனகணவா ஊரில,இலலையெனபது உனககுத தெரிநதிருநதும எனனை நீ அலஙகரிகக,வநதது,பேதமைததனம' எனறுள

நீதிநூலபுருடபாரியலபு கசு-வது-பாடல

உணணலபூசசூடனெனு சுவைததலொ பபனை
பணணலெலலாமவர் பாாககவேயனறே
அணணதன்பிரிவினை யறிநதுநதோழீ
மணணவநதனையிது மடமையாகுமே

அவளனனியபுருஷனை அறியாமலிருக்கிற அறியாமையை யனறி வேறுஅறியாமை அவளிடத்திலிலலை தானபுணணியவதியாயிருககத தனனைபபாவியெனறு அவளசொலலுகிறபொயயைததவிர வேறுபொயசொலலியறியாளபாவத்தினமேல அவளுககுபபகையேதவிர வேறொருவரிடததிலும அவளுககுபபகையிலலை சிஷாகளபாாதது அவாகளைபபோல அபாரயோககியதை நமக்கிலலையேயெனறு அவளுககுணடாகிற பொறாமையைததவிர வேறுபொறாமை அவளிடத்திலிலலை இவளைபபோலுணடோவென்று சகலஜனஙகளும சொலலுகிற புகழசசிகளை அவளசாவதிகாளளையடிப்பதேயலலாது வேறுதிருட்டு அவளிடததிலிலலை பாத்திரமறியாமல பிசைஷயிடுகிறவிஷயததில அவளசெயகிறலோபமேயலலாமல பாத்திரமறிநது பிசைஷயிடுவதில எவவளவும லோபமிலலை அவளும அவளுடையபுருஷனும தாமஙசெயவதில ஒருவரையொருவர் முநதிககொளளப்பிரயாசபபடடுத தாமதித்தமசெயதுககொளளுகிற சணடையேதவிர வேறுசணடை மனஸதாபம் குரோதம் வாமமுதலிய துறகுணஙகள அவாகளிடத்திலிலலைதெகக்

னுடைய பாதாரவிந்தத்தை அடைவதல்ல அவளுக்குப்பராசையை தவிர வேறுபேராசை அவர்களிடத்திலில்லை. அவளுடைய வீட்டுக்கு வருகிறவர்களும் எறும்புகளும் அகத்தம் தகப்பாமல் பட்டினியாயிருக்குமேயல்லாது அவளிடத்துக்குவருகிற ஏழைகள் பட்டினியாயிருப்பதில்லை தனக்கையிலில்லாதகாலத்திலும் தானுண்ணும் அன்னத்தை ஏழைக்கிட்டுத் தன்வயிற்றுக்கு அவள்செய்யும் துரோகத்தைத்தவிர வேறு துரோகம் அவள்செய்வதில்லை பாவத்தைச்செய்யாமலிருப்பதுமன்றி அதைநெஞ்சிலும் நினையாமல் மனோவாக்குக்கிரியை மூன்றும் ஓரேதன்மையாயிருப்பாள் பாவஞ்செய்யாமற் புண்ணியஞ் செய்யவேண்டுமென்பது சர்வலோகநாயகனுடைய வேதவாக்கியமானதாலும் அந்தவாக்கியத்தை அசிதிசெய்யப் புருஷனுக்கு அதிகாரம் இல்லாமையினாலும் பாவஞ்செய்யும்படி புருஷன் கட்டளையிட்டால் அந்தக்கட்டளையைமட்டும் நிராகரிப்பாளேயல்லாது மற்றவிஷயங்களிலெல்லாம் புருஷவாக்கிய பரிபாலனஞ்செய்யத்தவறாள்

தெய்வபக்தியுள்ளவர்கள் தெய்வத்திற்குரிய ஆலயம், பூசாபீடம் முதலியவைகளிடத்திலும் சிரத்தையுள்ளவர்களாயிருப்பதுபோல புருஷபக்தியுள்ள அந்தச்சீமாட்டி தன்கணவனைப்பெற்ற தாய்தந்தைகளைத் தன்னுடைய தாய்தந்தைகளிலும் அதிகமாயெண்ணி அவர்களுக்குப்பயபத்தியுடன் பணிவிடைசெய்வாள் வார்த்திகதசையில் சரீரமெலிவினால் கோபம்வருவது சிலருக்குச் சகஜமானதால் தன்னுடையமாமன் மாமிமுதலானவர்கள் அகாரணமாய்த் தன்னைக்கோபித்தாலும் அதைப்பாராட்டாமல் மதுரமாய்ப்பேசி அவர்களுடையகோபத்தைச்சாந்தப்படுத்துவாள் அவர்களெங்கள் மருமகள்போலுண்டோ இவளே எங்கள்கண்மணி இவளேபெண்மணி இவளேஎங்களைப்பெற்றவள் இவளேஎங்களைவளர்க்கிறவள் இவளேயெங்களைக்காப்பாற்றுகிறவள் இவள்தேடக்கிடையாத திரவியம் காணக்கிடையாத கற்பகம் என்று மகிழும்படி உபசரிப்பாள் கொழுந்தன்மார் நாத்தனார் முதலியவர்களைத் தன்னுடைய சகோதரர்களிலும் அதிகமாயெண்ணி அவர்களுடைய காரியப்பட்டது தன்கண்ணிமை [illegible] பூரணப் [illegible]ங்காட்டுவாள் அவளும் அவளுடைய [illegible] சேர்ந்தவர்களும் நடக்கிற [illegible] மரியாதையும் அவர்களுக்குள்ளிருக்கும் [illegible] மா தானத்தையும் [illegible] ஆ[illegible]த்தையும் [illegible] அவளுடைய [illegible] பூலோகமே [illegible] செல்வ[illegible]

அவளுக்குளப்போதும் பரோபகாரசிந்தையேதவிரவேறுசிந்தையிலலை அன்னமிலலாருக்கு அன்னம்படைப்பாள வஸதிரமில்லாருக்கு வஸதிரந்தருவாள தாயில்லாப்பிள்ளைகளைத் தாயபோலததாஙகுவாள துககமுளளாரைததேற்றுவாள அழுவாரோடு அழுதுஆறுதலசெயவாள வியாதிககாரரை அடிக்கடிவிசாரித்து வேணடியபக்குவஙகள செயவாள புததியில்லாதவருக்குப புததிபோதிப்பாள பததியில்லாதவாககுப பததியைப் படிப்பிப்பாள, வைவாரையும வாழததுவாள் வாழததுவாரமுனனே தனனைத்தாழ்ததிககொளவாள, தினமைசெயவோாககு ஈனமைசெயவாள ஏழைகளுககுத தனனாறகூடியமட்டும உதவிசெயவாள, திரவியசகாயஞசெயயத்தனனால ஏலாதபோது வாககுசசகாயமாயினுஞசெயவாள பிறா துனபததைநீக்கத் தனனாலமுடியாதபோது அழுதுஇரஙகிக கடவுளைபிராாததிப்பாள. இனனுமவளுடைய மஙகள குணஙகளைசசொலலப்புகின அளவினறிவிரியுமாதலால இமமட்டிலநிறுததினோம

கலியாணகாலஙகளில பெணகளுககுககறபுள்ள அருநததியைககாட்டிறகறபிழநது கலலாயசசமைந்த அகலிகையையும அமமிமிதிககிறசடஙகுமூலமாககககாட்டுவதுபோலதாயதநதையருடைய முயறசிககுறைவினாலும கெட்டபழககததினாலும அகிருததியஙகளைக் கறறுககொணடஒருதுஷடையனுடைய துராசசாரித்தைஅடியிலெழுதுகிறோம,

பாவஙகளுககெல்லாம அவள்பண்டகசாலை ஈனமையெல்லாம அவளுககுநன்கு, தினமையெல்லாம அவளுககுத், தேவாமிாதம கயபுகளெலலாம அவளுககுச்சாவ்மானியம, வமபுவாாத்தைகளெல்லாம அவளுககுவாயபாட்டம, பொயயிலே அவளபூரணம், உண்மைபேசுவதில அவள ஊமை, புண்ணியமென்றால பேறாட்டம், குற்றஙகளென்றால கொண்டாட்டம், சுயகுற்றஙகளைப் பார்ப்பதில் அவளசுததககுருடி அநநியர்குற்றஙகளைப்பாாப்பதில அவளுககு ஆயிரஙகண், ஏழைகளுக்குஙம அவளுககும் ஏழாமபொருத்தம, பிடசைகேடடவரைச சிட்சைசெயவாள், தானமபுரிதாளமையுமவில்லை வேறுதானமிலலை இயாகபிராணத்தியாகமேயல்லாமலவேறுதியாகமிலலை எசசிறகையாலுஙகாககைமோட்டாள் அறஙகளைக்கொன்றுமபுகொட்டாள் பிள்ளைகளஆடித்தெவடிபடிக்கும்பொழுது தாள்.... புடிததாலும அவளசண்டைககு... அவள்... ...பார்த்து... செ...

னறுலும்கோபிப்பாள அவளுக்கோயிலில்லை குருவில்லை பூஜையிலலை புனஸ்காரமில்லை பணமேதெயவம பணமேகுரு பணமேசிவனம பணமேபாவனம கணணுடியில தன்முகந்தெரிவதுபோலஅவளயாரைபபாரத்தாலும் தனமயமாகத்தோனறுவதால தன்குற்றத்தைப் பிறாமேலேறறி அவனுறுபேசுவதே அவளுடைய சுபாவகுணம அவளதிருடியானதால எல்லாரையுந்திருடிகளெனறு சொலவாள். அவளபொயபேசுகிறவளாதலால் எலலாரையுமபொயயரெனறு நினைப்பாள அவளவஞசகியானதால எலலாரையும வஞசிகளெனறு தூஷிப்பாள, அவளுடையவாயககுப பூடடுப்போடடாலும அவளதூஷணைபேசாமலிருள, அவள காதுகளைத தைததுவைததாலும் கோளவாாததையைககேளாமலிருள அவளகைகளைககடடிவைததாலும திருடாமலிருள அவளகாலகளில விலஙகிட்டுவைததாலும அணடைவீடுகளபோயசசணடைய செயயாமலிருககமாட்டாள அவளுககும அவளபுருஷனுககுமஜெனமபபகை புருஷனஒனறுசொன்னால அவளொனபதுசெயவாள அவனவேணடுமெனபதை யிவளவேணடாமெனபாள அவனதெறகெனறால இவளவடககெனபாள அவனகறுபபெனபதை யிவள வெளுபபெனபாள புருஷனுககு எதுஇஷடமோ அது அவளுககு அனிஷடம புருஷனுககுயாாமித்திராகளோ அவாகளெலலாரும அவளுககுசசதருககளபுருஷககுயாாபகைவாகளோ அவாகளெலலாரும் அவளுககுஇஷடாகள புருஷனே அவளுககு விஷமாயிருககும்போது புருஷனுடையபநதுககளை அவளெப்படிமதிபபாள மாமிசுமஙகலியாயிருப்பதைத்தான அமஙகலியாயிருபபதுபோலெணணுவாள மாமிககுத்தலைவலித்தால் இவளுககுததலையில கிரீடநதரிததது போல நாத்தனாருககுபபிளளைபிறநதால இவளுககுஒருபிள்ளைபிறநததுபோல ஓரகததிககுஒருசுகமுணடானால இவளுககுததுககம்சமபவிததது போல அவளகழுத்தில தாலியிருபபது இவளகழுத்தில தாலியில்லாததுபோல அவளுககும அவளுடைய பிளளைகளுககும ஓயாதபெருமபகை பிளளைகளை அவளுமநேசிககிறதில்லை அவளைப்பிளளைகளுமநேசிக்கிறதில்லைபிள்ளைகள் இஷடபபடி அவளுமாடவாள் அவளிஷடப்படிபிள்ளைகளும ஆடவாாகள் கலியாணவீடடிலகடடிக்கொண்டழுகிறவள இழவுவீட்டில்லெனனசெயயமாட்டாள் தனபுருஷனையுமபிள்ளைகளையுமே பகைக்கிறவள அனனியர்களைப்பகைககாமலிருப்பாளா அவளுக்குஎலலோரும்பகை யெல்லாம அபக்கியாதி எல்லாரும அவளுடைய கேடடை விரும்புகிறவாகளேதவிர அவளுடைய க்ஷேமத்தைப் பிரார்த்திக்கிறவர்களொருவருமில்லை அவ

னுடைய மனம் அசுத்தமெப்படியோ அப்படியே சரீர அசுத்தமுமுடையவளாயிருக்கிறாள் அவளுடைய தேகத்தில் எந்தக்காலத்திலாயினும் மலம்பட்டிருக்குமோ என்னமோ அறியோம், அவள் தேகத்தின் அழுக்கைத் திரட்டினால் பலவண்டிப்பாரம் ஏற்றலாம், அவளுடைய துணி நெருப்பிலே போட்டாலும் வேகாது அவளுடைய தேகத்தில் புஷ்பம் பட்டால் தேகநாற்றத்தை புஷ்பம் வாங்கிக்கொள்ளுமேயல்லாது புஷ்பவாசனை தேகத்தில் சாருகிறதில்லை அவளுடைய தேகம்போலவே அவளுடைய வீடும் அசுத்தங்களுக்கு ஆலயமாயிருக்கின்றது அசுத்தத்தில் ஜனிக்கிற பலபூச்சிகளும் புழுக்களும் அவளுடைய வீட்டில் புத்திர பௌத்திரர்கள் தித்ராதிகளுடனே க்ஷேமமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அவள் வீட்டின் அசுத்தங்களையும் அவளுடைய துர்மார்க்கத்தால் அவளுக்கு வருகிற பலதுன்பங்களையும் அவளுக்கும் அவளுடைய குடும்பத்தாருக்கும் நடக்கிற ஓயாத சண்டைகளையும் கலகங்களையும் வியாஜியங்களையும் விரோதங்களையும் பார்க்குமிடத்தில் அவளுடைய வீட்டைப் பூலோகநரகமென்று சத்தியமாகச் சொல்லலாம்

மேற்படி ஸ்திரீ துர்மார்க்கவதியாய்க் கெட்டுப்போனதற்கு அவளுடைய தாய் தகப்பன்மார்களின் அஜாக்கிரதையே முக்கிய காரணத்தால் ஸ்திரீகளுக்குப் பாலசிட்சைசெய்வது அத்தியாவசியமாயிருக்கின்றது தெய்வபக்தியே சகலபுண்ணியங்களுக்கும் ஆஸ்திபாரமாயும் சிகரமாயுமிருப்பதால் தெய்வபக்தியை முந்திப்போதிக்கவேண்டும் தெய்வநேசமுண்டாவதற்குத் தெய்வசொரூபவிசாரணைசெய்வது அவசியமாகையால் அண்டகோளங்களை அணுவில் அடைக்கத் துணிந்ததுபோலும் ஆகாயத்துக்கு மையங்காட்டுவதுபோலும் நரிவாலைக்கொண்டு கடலாழம் பார்ப்பதுபோலும் மானசசாக்ஷியாயும் சர்வசாக்ஷியாயுமிளங்காநின்ற கடவுளுடைய அனந்தகலியாண குணங்களில் சிலவற்றைப் புல்லறிவுடையோனாகிய நானெனக்குத் தெரிந்தமட்டில் ஒருவாறெடுத்துரைக்கத் துணிகிறேன்

கடவுள் ஆணுமல்ல, பெண்ணுமல்ல, அலியுமல்ல அவருக்கு ஊருமில்லை, பேருமில்லை யாருமில்லை நேருமில்லை அவருக்குத் தாயுமில்லை தந்தையுமில்லை தாரமுமில்லை தனயருமில்லை அவருக்கு ஒப்புமில்லை தப்புமில்லை அவர் புத்தருமல்ல நாதருமல்ல சரமுமல்ல அசரமுமல்ல க[illegible] தெரிபவருமல்ல பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு அவிஷயமானவர்,

ஞானேந்திரியங்களுக்கு எட்டாத் துரியாதீதர் அவர் மகாப்ரபு, மண்ட
லாதிபதி ஏகசக்கிரவர்த்தி தேவாதிதேவர் இராஜாதிராஜர் அவர் சர்வ
ஞர் சர்வசக்தர் சர்வேசுரர் சர்வகாரணர் சர்வகற்பிதர் சர்வநியந்தர் ச
ர்வாந்தரியாமி அவர் பிதா நாம் பிள்ளைகள் அவர் குரு நாம் சிஷர்கள் அ
வர் இராஜா நாம் குடிகள் அவர் ஆண்டவர் நாம் அடிமை அவர் அன்னதா
தா நாம் யாசகர் அவர் செல்வர் நாம் தரித்திரர் அவர் தர்மாத்மா நாம் கர்
மாத்மர் அவர் நித்தியர் நாம் அநித்தியர் அவர் அரூபி நாம் சுரூபி அவர்
தீனகிருபாகரர் சீலமனோகமா ஞானதிவாகரர் நற்குணசாகரர் பரமப
வித்திரர் பக்தர்கள் மித்திரர் தாமசமுத்திரர் சகலவிசித்திரர் அகிலசீ
வாகரர் ஆனந்தபோகர் இகபரத்தியாகர் இன்பப்பிரவாகர் மோட்ச
தாதா மூலவேதா சாக்ஷாத்மாதா சர்வஞாதா ஆதிமத்தியாந்தரகிதா
சோதிநித்தியா சந்தசகிதா வேதசித்தாந்தவிகிதா போதவிரதாந்தலி
கிதா கட்டநாடகசூத்திரா தபனகோடிகாத்திரா உபஞானநேத்திரா அ
பயமோட்சசேஷத்திரா பாவநாசா சிவநேசா தேவராசா மாவிலாசா இ
ப்படிப்பட்ட அதி அகோசர அசரீர அகண்டாகார அபார உதாரநிர்
விகார மனோகர குணாகர சராசர தராதர பராபரவஸ்துவினுடைய அ
நியாதிருசியமான மகோன்னதப் பிரதாபத்தைத் தெரிவதற்கு அவரால் வகு
க்கப்பட்ட அகிலப்புவனசராசரங்களின் தன்மையை ஸ்தூலமாயேனும்
அறிந்துகொள்ளவேண்டுவது அவசியம்

இந்தப்பூமி எவ்வளவு பெரிதென்பதை நாமெல்லாரும் காட்சிப்பி
ரமாணமாயறிந்திருக்கிறோம் இந்தப்பூமியிலும் சூரியன் ௧௪ லட்சம் பங்
கு அதிகப்பெரிதாயிருக்கின்றது அந்தச்சூரியனைப்போல அனேககோ
டி சூரியர்களும் சந்திரர்களும் ஆகாயவிரிவில நட்சத்திர வடிவமாக நம
க்குக் காணப்படுகின்றன நாம் பார்க்கிற நட்சத்திரங்களைத் தவிர நம்மு
டைய பார்வைக்கு எட்டாத தூரத்திலும் அதற்கு மேலுங்கீழும் எந்த
ப்பக்கங்களிலும் அநேககோடிக்காய எண்ணிக்கையில்லாத நட்சத்திரக்கூ
ட்டங்களிருக்கின்றன அவைகளனைத்துக்கொன்று சமீபம்போல நமக
குக்காணப்பட்டாலும் அவைகளுக்கும் இந்தப்பூமிக்கும் எப்படித்தூர
மோ அப்படியே அவைகளொன்றுக்கொன்று தூரமுள்ளவைகளாயி
ருக்கின்றன இந்தச்சூரியனைச்சுற்றிப் பூமிமுதலிய பல கிரகங்களுமவன
போலும் நட்சத்திரமாகிய ஒவ்வொரு சூரியனையும் பல்புவனங்களைச்சுற்றி ஓடி
ன்றன [illegible] கிரகங்களையும்

வனகோடிகளையும எண்ணைத்தொலையுமா, எட்டில அடங்குமா, அ
தப்பிரம்மாணடகோடிகளுககுள இநதபூமி ஒரு அணுவுககும்
மானமலல சகலபுவனஙகளையுந தாஙகிபபடியளககிற காத்தாவு
குச் சிறிது கோபம ஜனித்தால அணட அடுககுகள் குலைநதுபோ
ரூ டொனறு மோதிச சூரியமண்டலம சநதிரமணடலததின மேலு
சநதிரமணடலம பூமணடலததிலுமேலும் விழுநது சினனாபினன
மாயச சிதறுண்டு போமெனபது சநதேகமா, பல அணடகோடிக
ளும பரமேசனுடைய பாதததுகள சூரியன அககினிமுதலிய சடாக
ா கடவுளினுடைய திவ்வியபபிரகாச மேனியிலிருநது சிதறிய சிறு
பொறிகள சமுததிரஙகளும மேகஙகளும அவருடைய கிருபாசமுத
திரததிலிருநது தெறிநத சிறுதுளிகள பிரசணடமாருதம அவரு
டைய சிருவாசின அசைவு உனனதபாவதஙகள அவா விளையாடும
பநதுகள அவருடைய பிளளைகளாகிய நடசததிரஙகள அவரால நியமிககப
பட்ட ஊழியககாரரகளே பஞசபூதஙகளும கறபகோடிகாலஙகள அ
வருககுக கணபபொழுது, தமககுத தேகமிலலாமலிருநதும சகல
ஜீவாகளுககும தேகஙகளைககொடுபபவா அவரே தாம் உண்ணும
ல மறற உயிரகளுககு உணவளிபபவா அவரே தாம நிததிரைசெ
யயாமல மனனுயிரகளைத தூஙகவைததுக காவலாயிருபபவா அவ
ரே தாம நடவாமல திரியாமல எளளுக்குள எண்ணெயபோல எங
கும நிறைநதிருபபவா அவரே, தாம கைவேலைசெயயாமல நினைதத
மாததிரததில அணடகோடிகளை யுணடாககி ரக்ஷிபபவரும அவரே
அநத அணடகோடிகளைச சாட்டியிலலாப பமபரமபோல ஆட்டுகின
றவரும அவரே, கணணுமிருநது பொருளைக காட்டுகினறவரும அவ
ரே, இநதிரியானநதஙகளையெலலாம நமககு ஊட்டுகினறவரும அவ
ரே, கிருபாநேததிரததால நமமைபபாரபபவரும அவரே, துஷடசத
துருககள மேல சூததிரம செயகிற சூததிரியரும அவரே, பததர
களுககு மோட்சவியாபாரம செயகிற வைசியரும் அவரே, அண்ட
ஙகளை ஆட்டுகிற சூத்திரரும அவரே, ஜீவகோடிகளுககு வேளாண
மைசெயகிற வேளாளரும அவரே, சாவலோகநாயகரும அவரே,
அண்டவீடுகளைக கட்டியசெயவதச தசசரும அவரே, தேககடகங
களைசசெயகிற குலாலரும அவரே, தாசாவாரததையைத தட்டா
தவரும் அவரே, ஒருசிறியவிதையைககொண்டு பெரியவிருக்ஷஙகளையும்
சுககில சோணிதககலசச சிறுதுளியைககொண்டு பெரிய உடலகளை
யும் ஒருதானியத்தைக்கொண்டு கோடிதானியங்களையும செயகிற
ஜாலவிததைககாரரும் அவரே, மநுஷாகளுக்கும, விலஙகுகளுக்

கும், பக்ஷிகளுக்கும், புஷ்பங்களுக்கும் பலவர்ணங்களையும், அலங்காரங்களையும், அமைத்தெழுதிய சித்திரக்காரரும் அவரே, ஆத்தும அரசன் குடியிருக்கும்பொருட்டு, இரண்டுகால் நாட்டி, இரத்தமாகிய நீரைச்சேர்த்து, மாமிசச்சுவரெழுப்பி, என்புக்கழிகளைப்பரப்பி நரம்புக் கயிறுகளாற் கட்டித், தோலாகிய கூரைமேய்ந்து, ஒன்பது வாயில் விட்டுச், சரீரவீட்டைச்செய்த கொத்தனும் அவரே, அந்தவீட்டில் பிராணவாயுவால் சஞ்சரிக்கச்செய்த மந்திரவாதியும் அவரே, நமக்குந் தெரியாமல் நம்முடைய சித்தங்களில் வசிக்கிற சித்தரும் அவரே, தேகவீடு தானே, வளரவும், நிமிரவும், குனியவும், நடக்கவும், ஓடவும், இருக்கவும், படுக்கவும், தூங்கவும், பலவேலைகளைச்செய்யவும், உண்ணவும் உண்ணுகின்ற பதார்த்தங்கள் ஜீரணித்து உடலெங்கும் பரவவும், மனமானது சஞ்சரிக்கவும், ஆலோசிக்கவும், சுகிக்கவும், துக்கிக்கவும், பஞ்சேந்திரியங்கள் பல இன்பங்களை அநுபவிக்கவும், நம்முடைய ஸ்வாதீனமில்லாமல் சுவாசந்தானே ஓயாமல் நடந்துகொண்டிருக்கவும் செய்த பரமதயாநிதியும் அவரே

இந்தப்பூமியைக் கடவுள் உண்டாக்கி எத்தனையோகாலமாகியும் என்றும் புதிதாயும் வளப்பமாயும் செழிப்பாயுமிருக்கின்றது ஒருபொருளை நாம் வீட்டில் வைத்திருந்தால் எத்தனை காலமானாலும் அந்தப்பொருள்மட்டுமிருக்குமேயல்லாமல் அது பலபொருள்களை உண்டாக்காது பூமியோவென்றால் ஒன்று கோடியாகச் செய்கின்றது ஒருநெல்லை விதைத்தால் எண்ணிமுடியாத அநேகநெற்கள் உண்டாகின்றது ஒருமரக்கால் தானியத்தை இருபது மரக்காலாகவும் பத்துமரக்கால் தானியத்தை இருநூறுமரக்காலாகவும் பூமிவிளைவிக்கின்றது கடவுளுடைய ஆக்ஞையினால் பூமிமுதலிய பஞ்சபூதங்களும் சகலவஸ்துக்களும் மனுஷர்களுக்கு ஊழியக்காரர்கள் போல வேலைசெய்கின்றன வென்பதை அடியில் விவரித்துக் காட்டுவோம்.

பூமியானது சகல சராசரப்பொருள்களும் அடங்கிய பண்டகசாலையாயிருப்பதுமன்றிப் பயிரிடுகிற குடியானவனைப்போல நவதானியங்களையும் இதரபோஜன பதார்த்தங்களையும் நமக்கு விளைவித்துக் கொடுக்கின்றது அப்புஜலக்காரியைப்போல ஸ்நானபானாதிகளுக்கு உதவுகின்றது. காற்று ஆலவட்டக்காரனைப்போல நமக்குச் சாமரை போடுகின்றது. நெருப்பு சமையற்காரனைப்போல பாகஞ்செய்கின்றது. ஆகாசம் தீபம் ஏந்துகிறவனைப்போலச் சந்திரசூரிய நக்ஷத்திர முதலிய தீபங்களைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. மேகங்கள் ஜலமிறைக்கிற பெண்களுக்குச் சமானமாயிருக்கின்றன. நதி-ஏரி-குளம்-

முதலியவைகள் ஜலம் வைக்கிற கடாரங்களாயிருக்கின்றன. விருக்ஷசாதிகளும், பயிர்பூண்டு முதலியவைகளும் பலசரக்குக் கடைக்காரர்களைப்போல இலை-பூ-காய்-கனி-கிழங்கு-தானிய முதலிய பலசம்பாரங்களைக் கொடுக்கின்றன, மலைகளும், கடல்களும் ரதன வியாபாரிகள் போல நவரத்ந முதலிய பலதிரவியங்களைக் கொடுக்கின்றன. பூச்செடிகள் பூவிறைக்கிற பெண்களாயிருக்கின்றன. பல மூலிகைகள் மருந்துகொடுக்கிற வைத்தியர்களாயிருக்கின்றன, பூஞ்சோலைகள் நாடகசாலைக்குச் சமானமாயிருக்கின்றன. மயில், அன்னம், கோழி, கொக்கு, முதலிய பக்ஷிகள் நாட்டியப்பெண்களைப்போல நடனஞ்செய்கின்றன. குயில், கிளி, பூவை, வானம்பாடி, முதலிய பக்ஷிகள் பாடகர்களைப்போலச் சங்கீதம்பாடுகின்றன. காகம், பருந்து, கோழி முதலிய பறவைகளும் பல்லி, அரணை முதலியவைகளும் வீடுசுத்தஞ்செய்கிற பெண்களைப்போலப் பலபூச்சிகளையும், இறந்துபோன பலஜந்துக்களையும் பக்ஷிக்கின்றன. பருத்திச்செடி, பட்டுப்பூச்சி முதலியவைகள் நமக்கு வஸ்திரவியாபாரிகளாயும், நாய், ஆடு, புலி, கரடி முதலியவைகள் சால்வை, போர்வை கம்பளம் இவைகளைக் கொடுக்கிற வர்த்தகர்களாயுமிருக்கின்றன. தேனீக்கள் தேன் கொடுக்கின்றன. பசு, எருமை, ஆடுமுதலியவைகள் பால்காரிபோல நமக்குப்பால் கொடுக்கின்றன. காளை, கூளை, குதிரை, யானை, ஒட்டகம் முதலியவைகள் வாகனங்களாய் நம்மைச் சுமப்பதுமன்றி, இன்னும்பல வேலைகளுக்கும் உதவுகின்றன. அந்தமிருகங்களுக்குப் புல் வைக்கோல் முதலியவைகள் ஆகாரங்களாயிருக்கின்றன. எறும்பு முதலியவைகள் வீடுபெருக்கிறவர்களைப்போலப் பலவிதமாய்ச் சிந்திக்கிடக்கிற வஸ்துக்களைப்பொறுக்கி வீட்டைச்சுத்தஞ்செய்கின்றன, நாய்கள் காவற்காரரைப்போலக் காக்கின்றன. கழுதையும் நமக்காகப் பலபாரங்களைச் சுமக்கின்றன. சேவல்களும், செம்போத்துகளும், காகங்களும் நமக்குச் சூரியனுடைய வருகையைக் காட்டுகிற கடியாரக்காரர்களாயிருக்கின்றன. சிங்கம் புலி கரடி முதலிய துஷ்டமிருகங்களும், பாம்பு தேள் முதலிய விஷஜந்துக்களும் தெய்வபயத்தைப் போதிக்கிற குருவுக்குச் சமானமாயிருக்கின்றன. நயமும்பயமுங்காட்டிப் பிள்ளைகளை வளர்க்கும் தாய்போலக் கருணையமூர்த்தியாகிய கடவுள் அந்தந்த துஷ்டஜந்துக்களையும், இடி-முழங்காற்று-பூகம்பம்-க்ஷாமம் வியாதி முதலிய துன்பங்களையும், நமக்குத் தெய்வபயமும்-பக்தியும் நற்குணங்களும் உண்டாவதற்காகச் சிருஷ்டித்திருக்கிறாரென்பது நிச்சயமெனினும் அந்தத்துஷ்ட ஜந்துக்கள்

லும், துன்பங்களாலும், நமக்கு அடிக்கடி உபத்திரவம் உண்டாகாதபடி அவைகளை அடக்கிவைத்திருக்கிறோமென்பது அபரோக்ஷம் அல்லவா. எலிகள் மிஞ்சாதபடி பூனைகளையும் பாம்புகள் மிஞ்சாதபடி கீரி முதலியவைகளையும், அப்படியே இதர துஷ்டமிருகங்களுக்கு வெவ்வேறு சத்துருக்களையும் சுவாமி உண்டுபண்ணியிருக்கிறார். மேலே நாம் விவரித்தபடி உலகத்திற் காணப்பட்ட பொருள்களில் ஒன்றேனும் நமக்கு உபயோகமற்றதாயிருக்கவில்லை.

மேற்சொன்ன வஸ்துக்களும் மன்றிப் பூமண்டலத்திலுள்ள சகல மனுஷர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் சகாயமாயிருக்கும்படி சுவாமி செய்திருக்கிற விசித்திரம் அதிசயிக்கத்தக்கதாயிருக்கின்றது. ஒரு குடும்பத்திலுள்ள பலபேர்கள் பலதொழில்களைச் செய்து அந்தக் குடும்பத்தைத் தாங்குவதுபோல உலகமாகிய பெரிய குடும்ப சம்ரக்ஷணார்த்தமாகச் சகல ஜனங்களும் பிரயாசப்படுகிறார்கள். ஒருவன் மகாராஜனாயிருந்தாலும் ஏழையானாலும், அவன் ஒருநாள் ஜீவிக்கிறதற்கும் எத்தனை போஜனங் கிடைப்பதற்காக நிலத்தைவெட்டித் திருத்துகிறவர்களும் உழுகிறவர்களும், பயிரிடுகிறவர்களும், ஜலம் பாய்ச்சுகிறவர்களும், களை பிடுங்குகிறவர்களும், காவல் காக்கிறவர்களும், அறுத்துக் களஞ்சேர்க்கிறவர்களும், தானியங்களைக் குத்தி அரிசியாக்கிச் சமைக்கிறவர்களும் இவ்வகையாக அதிக சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இத்தனைபேரொன்றாகனைக் கிடைக்கக்கூடுமா, அப்படியே உப்பு முதல் கர்ப்பூரம் வரையிலுள்ள சகல சாமக்கிரிகளும் காய்கறிகளும் நமக்குக் கிடைப்பதற்காக எண்ணிக்கையில்லாத ஜனங்கள் பலவிடங்களில் பலவிதமாகப் பாடுபடுகிறார்கள். வஸ்திரங்கள் நமக்குக் கிடைப்பதற்காகப் பருத்தி விதைத்தெடுத்துப் பஞ்சாக்கிக் கொட்டி நூற்றுச் சாயந்தோய்த்து நெய்து வஸ்திரமாக்கிறவரையில் தேகப்பிரயாசப்பட்டவர்களுக்குக் கணக்குண்டா? சமையலுக்கு வேண்டிய விறகும் நீரும் கிடைப்பதற்காக அநேகர் விறகுவெட்டி விற்கிறார்கள், அநேகர் கிணறு குளமுதலியவைகளை வெட்டுகிறார்கள். அநேகர் நமக்கு நடக்கப் பாதை செப்பனிடுகிறார்கள். நமக்கு வீடுகட்ட அநேகர் செங்கல்லு சுண்ணாம்பு முதலியவைகள் செய்கிறார்கள். அநேகர் மரங்களை வெட்டி அறுத்துப் பலகையாக்குகிறார்கள். அரசர்கள், மந்திரிகள், படைவீரர்கள், நியாயாதிபதிகள் முதலானவர்கள் நமக்குச் சத்துருபயமில்லாமலும் அநியாயம் நடவாமலும், சர்வஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாக்கிறார்கள். குருமார், உபாத்தியாயர் முதலியோர் நமக்கும

நம்முடையபிள்ளைகளுக்கும் ஞானோபதேசஞ்செயகிறாகள், வைததி யர் கலதசசா, கொலலாதடடாரவணணாநாவிதா செககாரசேணியர் முதலானவாகள், நமக்காகப்பலதொழிலகளைசெயகிறாகள

ஒருதேசததாா பிழைப்பதறகாக அநததேசதது ஆளுகைவ மட்டுமல்ல பூமண்டலததிலுளளசகலஜனஙகளும உழைககிறாகளாபமு டையனாஙிரிகள பாதாதிகேசபரியநதம் ஙகாரஙசெய துகொளவதறகாகபபலதேசஙகளிலிருநது பொனனையும வெளளிகக ளையுமநவரததனஙகளையுமதநதமுமவெளளிமுதலியடஙசரககுகளையு மெடுததுககொணடுகடலவழியாயும,கரைவழியாயும எணணிககையில லாதஜனஙகளவருகிறாகள-அநதஙவைரதஙகளையும பஞசலோகஙகளு ம விசேஷமானபலபாததிரஙகளும, சாயரசஙகளும நமககுச கி டைபபதறகாகமலைகளிலுமகடலகளிலுமபொறயஙகளிலும காடுக ளிலுமலசஷாதிலசஷமஜனஙகளவைசவிககககாலசவிகக தேகவெளிய னெறறிததணணீரினததிலவிழுபபடாதபாடுகளைசபபடுகிறாகள இவவகையாகஒவவொருவனும ஜீவிககிறதறகு உலகததிலுளளஎல லாஜனஙகளும பிரயாசபபடுமபடி ஐயன செயதிருககிற விதோதத தையாா அளவிடககூடும.

உலகமுழுவதும ஒருகுடுமபமெனபதறகு ஒரேகாரணமெனப தறகும இனனுமஅநேகபிரததியட்சபிரமாணஙகளுணடு பூகோள ததைசசோநத சகலகணடஙகளிலும வசிககிற சாவஜனஙகளுககும தேகஙகளும,அவயவஙகளும,குணகுணஙகளும,இனபதுனபஙகளு ம,சாவுவாழவுகளும,எளளளவும விததியாசமிலலாமலஒரேதனமையா யிருககினறன. சகலபாஷைகளிலுமஉளள இலககணம, இலககியம கணிதம,நியாயம,தாககமுதலியநூலகளும விதவானகளுடைய கறப னைகளுமவாரம,மாதம,ஆணடுமுதலியவைகளுமசகலதேசததாரு ககும,சறறேறககுறைய ஒரேவகையாயிருககினறன, பூமிசாரததினு லும, அநததேசஙகளுககுரிய சீதளோஷண பேதஙகளினாலும, ஆ காரவிததியாசஙகளாலும, சிலதேசததாா வெளுபபாயுஞ சிலதேசத தாாகறுபபாயுமிருககிறாகளேயனறிவேறுகாரணமலலவே ஒருதேச ததிலுளள நகரவாசிகளுககும, கிராமவாசிகளுககும, பேசசமுதலிய சிலவிஷயஙகளிலசிறிதுபேதமுணடாயிருபபது சகவாசககாரணமே யலலாமலஇயறகைககாரணமலலவே, ஒருபிராமணனை விடடுக குழந தையைபபாலபபருவததிலெ ஒருதாழநதஜாதியான தனவிடடிலகொண டுபோயவளாததால அநததாழநதஜாதியாரபோலவேபேசவுமநடக கவுமகறறுககொளளும. ஒருபறையனவீடடுபபிளளையைபபிராமண

யதாணடுபோய வளாததால பிராமணனைப்போலவார்த்தையும, நடை பாவனைகளும உணடாகுமஇதுவேசாககை காரணமெனபதைககா டடுகினறது பிராமணபிளளை பூணூல, விபூதி ருததிராகூததுடன பிறககவிலலைபறையன வீடடுபபிளளை,மாடடுமேயககிறகோல,குடுவை கநதையுடனபிறககவிலலை, ராஜபுததிராகள தலையில கிரீடமகையில செஙகோலுமபீதாமபரமுமதரிததுககொணடுஙகவிககிரகமபோல அதிசுநதாயாயபபிறககவிலலை,ஏழைபபிளளை, இரநதுகுடிககுமஒட டனகோவணாணடியாயககுளுபியாடபபிறக்கவிலலை அரசனவீடடுப் பிளளையாயிருநதாலும ஏழைவீடடுபபிளளையாயிருநதாலும எலலாப பிளளைகளுமஒருகோவணததுககுமகதியிலலாமல சுததநிாவாணதது டனுமநிராதரவாயும,தாபபலமாயும, பிறககினறன பிறநதபிறபாடு ஙாநதஜாதியைபபிளளையாயிருநதாலுமபடிததாலபுததிமானுயுமபடியா விடடாலபுததியிலஉலககைககொழுநதாயும பிரவாததிககிறுனெனப துபாரவாககுமஅலவாறுபோகமாயிருககினறது சகலமனுஷாகளுக குமஏகபிதாவாகியகடவுளஎலலாருககுமபொதுவிலமழைபெயயவும் எலலாருககுமசநதிரசூரியநகூததிரஙகளபிரகாசிககவுமஎலலாருககும சமானமாகபபஞசபூதஙகள வேலைசெயயவும ஆககுாபிததிருககிறுர் அபேதமாகஎலலாமனுஷாகளுமவியாதிமுதலிய துனபஙகளாலபிடிக கபபடடுஅநதியகாலததிலதஙகளோடுகூட ஒனறுங்கொணடுபோகா மலயிறநதுபோகிறுாகள இபபடிபபடட பலமுகாநதிரஙகளால உலக மெலலாமஒருகுடுமபமெனபதுமஏகசாஜாதியெனபதும நிதாசநமாயி ருககினறது.

ஒருசிறியகுடுமபகாரியமநடபபதறகுப்பெரியா சிறியரெனகிற அநதஸதுககிரமமிருககவேணடியதுஎபபடிஅவசியமோ, அபபடியே உலகமாகியபெரியகுடுமபம உஜஜீவிபபதறகு அரசரெனறும, குடிக ளெனறும,மேலோரெனறும,கீழோரெனறும, தனவானகளெனறும தரிததிராகளெனறும பலஅநதஸதுகளிருககவேணடியது முககியம அபபடிபபடடதாரதமமியமிலலாமல சகலருமசமானஸகநதாகளாயிரு நதால்தலைககுததலைமுபபாயராஜநீதியுமபலதொழிலகளுமநடவாமல விபரீதமஉணடாகுமெனபதுநிசசயமே மேலானஅநதஸதுளளவாக ளுக்குஅநதஸ்துககுதககசிரமஙகளும,கவலைகளும,சததுருபயமும ரோகஙகளும,அதிகமாயிருககின்றனஅவவளவு கஷடஙகள்தாழ்நதப தவியிலஇருபபவாகளுக்குஇலலைஅவாகளுடையதேகசிரம பிரயாசமானது

அவாகளுக்கு ஆரோக்கியத்தையும, மனோபலத்தையும, பரமசந்
தோஷத்தையும கொடுக்கின்றது நாஙகளகுடியிருக்கிற வீடுகள அசை
கதாலுமதாஙகள அசையாமல சேமபலைப பற்றிக்கொண்டிருக்கிறதனைவா
களுககுசசரீரசுகமும மனோதிருப்தியுங்குறைவற இருக்கின்றன பல
தேசஙகளைபபிடித்தாளுமரசனுக்குளளவுசநதோஷமுணடா
குமோ அபபவளவுசநதோஷம-கூலிவேலைசெயதுசோறபபொருளை
சமபாதிக்கிறவனுககுமுணடாகின்றது இவவிதமாக ஒருவிஷயத
திலகுறைவுளளவனை மற்றொருவிஷயத்தில அதிகப்படுத்திச சகல
ரையுமசமானமாககுகிற கிருபாசமுத்திரமாகியகடவுளை அநவரத
முகதியாளிககுமபடி மனிதர்களுககுப பிராத்திககவேணடும

தெயவததைபபடைத்தற்குப்புணணியமேவழியாயிருப்பதால ஸதி
ரீகளுககுப புணணியோபதேசஞசெயவது முககியமாயிருக்கிறது
புணணியததிறகுப புணணியமேசமானமலலாதுஅதறகுமுபமானஞ
சொலலவேறொருபொருளுமிலலை-புணணியமேபுததி- புணணியமேசி
ததி-புணணியமேசகதி-புணணியமேமுகதி - புணணியமேவேதாநதம
புணணியமேபோகாநதம-புணணியமேசிததாநதம, சகலசாஸதிரங்க
ளும,வேதஙகளும,வேதாகமஙகளும,இதிகாசபுராணஙகளுமஸதோ
ததிரிபபதுபுணணியததையே, வேதாநதிகளும சிததாநதிகளும, ரிஷி
சுவராகளும,விததியாரததிகளும,சதாசேவிபபதும பூசிப்பதும, உபதேசி
பபதும புணணியமே சந்நியாசிகளும தபோதனாகளும, சாவசஙக
பரிததியாகஞசெயவது புணணியததிறகாகவே, உனமதம எனமத
மெனறு துனமதமாகச சமவாதஞசெயகிற சகல சமயவாதிகளும
புணணியம ஒனறையே அவிரோதமாக அங்கீகரிக்கிறாகள பரமப
வஸது நராவதாரஞசெயததும பாபததை நீககிப புணணியததை நி
லைநிறுததுமபொருட்டே ஆதியில அநேக மகாதமாககள தலைகொடு
தது நிலைநிறுததினதும புணணியமே இலலறமதுறவறமெனறுசொ
லலபபட்ட இரணடறஙகளும புணணியமே, பகதாகளைசசுததாகளா
ககுவதும புணணியமே சுததாகளை முகதாகளாககுவதும புணணிய
மே சகல இகபராாததஙகளைக கொடுபபதும புணணியமே-மானுஷி
கததைத தெயவிகமாக்குவதும புணணியம.

மோடசததிறகும நரகததிறகும எபபடிபபேதமோ அபபடி
யே சிஷ்டாகளும துஷ்டாகளும பரஸபர விததியாசமுளளவர்களா
யிருக்கிறாகள் இநத உலகததிலும புண்ணியவானகளுககுப பூஷணை
யும, துஷடாகளுக்குத் தூஷணையும உணடாகின்றன சிஷடாகளு
ககு எங்கும பிரகியாதி, துஷ்டாகளுக்கு எஙகும அபகியாதி சிஷ

டர்கள் சர்வஜனமித்திரர்கள், துஷ்டர்கள் சர்வலோக விரோதிகள். அரசர்களும் நியாயாதிபதிகளும் சிஷ்டானுக்கிரகமும் துஷ்டநிக்கிரகமும் செய்கிறார்கள். தேசாதிபதிகள் கூடியவரையில் யோக்கியர்களையே தேடி அந்தந்த உத்தியோகங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். தெரியாமையினாலும் பக்ஷபாதம் முதலிய காரணங்களாலும் அயோக்கியர்கள் உத்தியோகங்களில் நியமிக்கப்பட்டாலும் அவர்களுடைய அயோக்கியதை வெளியான மாத்திரத்தில் அவர்களை உத்தியோகங்களிலிருந்து தள்ள யாவரும் வழிதேடுகிறார்கள். பெற்றதாய்தகப்பன்களும் நல்லபிள்ளைகளை நேசித்துக் கெட்டபிள்ளைகளைத் துவேஷிக்கிறார்கள். நல்லவன் ஏகசாட்சியாயிருந்தாலும் அவனுடைய வார்த்தையைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு அநீதியவான்கள் பலராயிருந்தாலும் அவர்களுடைய சாக்ஷியங்களைத் தள்ளி நியாய சபையார் தீர்மானிக்கிறார்கள். கூடியமட்டும் நல்லவர்களையே தேடி அவர்களிடத்தில் கொடுக்கல்வாங்கல் செய்ய யாவரும் விரும்புகிறார்கள். நாணயமுள்ளவர்த்தகர்களிடத்திலே யாவரும் சரக்குகளைக்கொள்ள அபேக்ஷிக்கிறார்கள். பெண்வீட்டுக்காரர்கள் நற்குணமுள்ள புருஷர்களையும் பிள்ளைவீட்டுக்காரர்கள் நற்குணமுள்ள பெண்களையுந் தேடி விவாகஞ்செய்து பெரும்பாலும் வழக்கமாயிருக்கிறது. யஜமான் துஷ்டனாயிருந்தாலும் அவன் நல்லவர்களையே தேடித் தனக்குள் வேலைக்காரர்களாக வைத்துக்கொள்ளுகிறான்.

சிஷ்டர்களால் ஒருவருக்கும் துன்பமில்லாதபடியால் சிஷ்டர்களைத் துஷ்டர்களும் பூஜிக்கிறார்கள். துஷ்டர்களால் யாவருக்கும் உபத்திரவமானபடியால் துஷ்டர்களைத் துஷ்டர்களும் தூஷிக்கிறார்கள், துஷ்டனைத் துஷ்டனென்று சொன்னால் அவனுக்குக் கோபம் வரும். அவனைச் சிஷ்டனென்று சொன்னால் அவனுக்குச் சந்தோஷம் உண்டாகும். துஷ்டன் அவனுடைய பெண்சாதியும் பிள்ளைகளுமே நம்பர்கள் துஷ்டர்களும் வாசாகைங்கரியமாய்த் தாங்கள் நல்லவர்களென்று பகிர்வேஷம் பூண்டுகொண்டால் மட்டும் அவர்களித்த உலகத்தில் ஜீவிக்கலாமேயொழிய வேறுவகையில் ஜீவிக்க மார்க்கமில்லை. இந்தக்காரணங்களைப் பற்றியே உலகத்தில் கள்ளஞானிகள் விஸ்தாரமாயிருக்கிறார்கள். ஒருவனுக்கு அழகும், தனமும், வித்தையும் இல்லாதிருந்தாலும் அவன் நல்லவனாயிருப்பானானால் அவனிடத்தில் யாவருக்கும் கௌரவமும் அவனைப் பார்க்கப்பார்க்கப் பிரியமும் சந்தோஷமும் உண்டாகின்றன. வடிவில் மன்மதனும் திரவியவானுமிருந்தாலும், அவன் துஷ்டனாயிருப்பானானால் அவனிடத்தில் யாவரு

கரும அருவருபபும அவமதிபபும உணடாகினறது. சிறுபிளளைக ளுந துஷடாகளை வெறுககிறாகளெனபதறகு மறைவிலலாத காலங களில சிறுபிளளைகள கொடுமபாவி கட்டியடுககிறவழககமே சாக்ஷி பமாயிருககிறது ஊருககு ஒருநலல அதிகாரிவநதால அவனை யெல லாரும கொணடாடிககொணடு அவனுடைய க்ஷேமததைப பிராததி ருககிறாகள. அவனபரமதுஷடனாயிருநதானானால அவனால துனபம டைநதவாகளதுனபமடையாதவாகள எலலோரும ஏகோபிததுச ச மயம வருமபோது அவனைககெடுககக கஙகணமகட்டிககொளளுகிறா ாகள வீடுகளிலுமவீதிகளிலும பலபோபேசுகிறவாாததைகளைக கவ னிததால இனனானநலலவன இனனான கெடடவனெனகிறவாாததை கலவாமலிராது விவரநதெரியாத குழநதைகளும, நலலவாகளிடததிற பிரியததையும துஷடாகளிடததில அபபிரியததையுங காட டுகினறன

சததியம, பொறுமை சாநதநிலைமைய, தாக்ஷிணியம, இரககம, உ பகாரம, நிகாவம, நீதிமுதலிய நறகுணஙகளை மெசசாதவாகளயார? அநத நறசெயதிகளைத தஙகளுககு யாவருஞசெயயவேணடுமெனறு விருமபாதவாகள யார? அகஙகாரம, பொய, சூது, வஞசகம, களவு கொலை, கோபம, லோபம, மோகம, குரோதம, மதம, மாறசரியம கொடுமை, அநீதிமுதலியதுாசசெயகைகளைப பிறரிடததிறகணடால அவைகளை வெறுககாதவாகள யார? அநதசசெயகைகளைத தஙகளுக குஒருவரும செயயககூடாததெனறு அபேக்ஷியாதவாகளயார? ஒரு உபகாரியைககணடால அவனைப பிரியமாக உபசரிககாதவா யாா ஒருவன தாஙககககூடாத துனபததை யனுபவிததால அவனுககா இரஙகாதவாகள யார? ஒருவன மறறொருவனை அநியாயமாக உப திரவஞசெயதால அநதக கொடியனைக கோபிககாதவாகள யாா ஒரு வனுடையகணணில வேறொருவன குததுவதை நாமபாாததால ந முடையகணகளும நோகினறன ஒருவன வேறொருவனை அடிததா அதைப பாாககிற நமமுடையதேகமும வலிபபதுபோ லிருககினற தஙகளுடைய சொநதத துககததுக அழாதவாகளும பிறா துககதது காக அழுகிறாகள துனமா[illegible]கிற பழகிப பழகிக கலலைபபோ ற கடினசிததஙகொணடிருககிறவர்களைத தவிர மறறயாவரும துன பபடுகிற புணணியவானைககணடால இரஙகாமலிரார்கள்

கதைகளிற சொலலபபடுகிற ச[illegible]ககளைககூடப பூசிபபது [illegible]ளுககு விரோதிகளான அசாதுககளை நிநதிபபதும யாவருக [illegible] இராவணன இராமககுரோகஞசெயதா

யல்லாமல நமககெனன துரோகஞசெயதான துரியோதனன தாம புத்திராதிகளுககுத தாயாதியேயலலாமல நமகக்குத தாயாதியலலவே, அரிசசநதிரன நமககெனன உபகாரமசெயதான நக்ஷததிரையன நம ககெனன அபகாரமசெயதான இராமாயணததில இராமா தமதுபத தினியைபபிரிநது அழுகிறஇடததை நாம வாசிககுமபொழுது சீதை யுடனே நமமுடையபததினிகளும போயவிடடதுபோல நாமுமகூட அழுகிறோம அவருடைய படைகளாகிய குரஙகுகளுடனே நாமும கூடிககொணடு இராவணாதிகளுடனே மனோயுததமசெயகிறோம அந தககுரஙகுப படைகளுககுத திரணசசேதமவநதாலும நமககுபபிரா ணசசேதம வநததுபோல வாடுகிறோம இராமபாணததால இராக்ஷத பபிணஙகள மலைமலையாயக குவியுமபோது நமககு இராமா கனகாபி ஷேகமசெயததுபோல நாம ஆநநதபரிதராகிறோம, தாமனமுதலிய பஞசபாணடவாகளும அரிசசநதிரனும இராஜஜியஙகளையிழநது பரி தபிககுமபொழுது நமமுடைய இராஜஜியஙகளும போயவிடடது போல நாமும அநுதாபபபடுகிறோம பினபு அவாகளுககுப படடாபி ஷேகமானவுடனே நமககும படடாபிஷேகமானதுபோல மகிழநது அவாகளுடனே நாமும மனோராசசியஞசெயகிறோம இவைமுதலிய காரணஙகளால புணணியததினமேல பிரியததையும பாபததினமேல வெறுபபையும மனுஷருககுச சுபாவகுணமாக ஸவாமிகொடுததிரு ககிறாரெனபது பிரததியக்ஷ பிரமாணமா யிருககினறது

புணணியமசெய்வது பிரயாசமெனறு சிலா நினைபபாாகள் அப படி நினைபபதுதபபு சாணவயிறு வளாபபதறகாக சமுததிரா ததிரை செயதும, மலைகளஏறியும், ஆரணியஙகளைக்கடநதும, தேசாநதேசங களெலலாநதிரிநதும பலதொழிலகளைசசெயகிறாாகள யுததாஙகத திறபோயச சணடைசெயது பிராணனைககொடுககிறாாகள மனுஷனு டையசெயகையோ தேவநிாமாணமோவெனறு பிரமிககுமபடியா ன சிறபவேலைகள சிததிரவேலைகள நீராவியநதிரஙகள, இருபபுவண டிகள, கநதிதக பாலமுதலிய அருமையான வேலைகளைசசெயகிறாாக ள அகோரததிரம பிரயாசபபடடுப பலசாஸதிரஙகளையும பலதொழி லகளையும, கறறுககொளளுகிறாாகள இபபடிபபடட அதிசயமான காரியஙகளைசசெயகிற மனுஷாகளுககு உணமை, சாநதம, பொறு மை, முதலிய புணணியஙகளைசசெயவது மஹாபிரயாசமா அவைக ளைசசெயய அலையவேணடுமா சேகபபிரயாசபபடவேணடுமா இல லையே

பாவஞ்செய்வது கஷ்டமேதவிர புண்ணியஞ்செய்வது கஷ்டமல்ல, உள்ளகாரியத்தை உள்ளபடி சொல்வதுதானே உண்மை நடந்தகாரியத்தைக்கூட்டாமற் குறைக்காமல் நடந்தபடியேசொல்வது எவ்வளவு ஸுகரிதானகாரியம் நடவாதகாரியத்தை நடந்ததுபோலப்பொய்சொல்லுகிறதாயிருந்தால் முன்னுக்குப் பின்விரோதமில்லாமல் முந்தியே ஆலோசித்துக் கற்பித்துக்கொண்டு ஆகாசமாளிகைகட்டுவது போலப் பொய்க்கோட்டைகட்டுவது எவ்வளவு வருத்தமாயிருக்கின்றது அஸ்திபாரமில்லாத சுவருக்கு ஆயிரம் முட்டுக்கொடுப்பதுபோல ஒருபொய்யை ஸ்தாபிக்க அநேகம்பொய்களைச்சொல்லியும் பிரயோஜனமில்லாமல் "கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டுநாளையிலெதெரியும்" என்பதுபோல எப்படியும்பொய் வெளியாகின்றது கொலை-களவு-மோசம்-வஞ்சகம்-பரஸ்திரீகமனம் முதலிய கொடியசெய்கைகளைச் செய்வதற்குத் தகுந்தசமயங்களும், ஆயுதங்களும், சகாயங்களும் தேடிக்கொண்டு அந்தச்செய்கைகளைச்செய்வது எவ்வளவு கஷ்டமும் வருத்தமும் அச்சமும் பிராணசங்கடமுமாயிருக்கின்றன அந்தச்செய்கைகளுக்கு விரோதமான புண்ணியங்களைச்செய்வது எவ்வளவு இலேசாயிருக்கின்றது

ஸர்வசாட்சியாகிய கடவுள் பாபபுண்ணியங்கள் தெரியும்படி மனோசாக்ஷியாகிய தீபத்தை ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்திலும் ஏற்றிவைத்திருக்கிறான் அது சத்தியமே விவரந்தெரியாத பாலர்களும், சித்தஸ்வாதீனமில்லாத பைத்தியக்காரர்களும் தவிர மற்றயாவரும் படித்தவர்களாயிருந்தாலும், படியாதவர்களாயிருந்தாலும் நன்மை தீமைதெரியாதவர்கள் ஒருவருமில்லை படியாத மூடர்களுக்குத் தர்மாதர்மங்களைச்சேர்ந்த சில நுட்பமானவிஷயங்கள் தெரியாமலிருந்தாலும், ஸ்தூலமாய தர்மம் இன்னது, என்பது யாவருக்கும் ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிந்திருக்கின்றது அதைப்பற்றியே "நெஞ்சையொளித்தொருவஞ்சகமில்லை" என்றும் "தன்னெஞ்சறியாத பொய்யில்லை தாயறியாத சூலில்லை" என்றும் "தன்னையறியாத சன்னதமில்லை" என்றும் பெரியோர்களுடைய வாக்கியங்களிருக்கின்றன மனோசாட்சியாகிய தீபம் பாபபுண்ணியங்களை நமக்குக்காட்டுகிறதுதவிர நாம் பாவஞ்செய்யும்பொழுது நம்மைச்சுடுகின்றது புண்ணியஞ்செய்யும்பொழுது நம்மைப்புகழ்ந்து சந்தோஷிக்கின்றது ஆகையால் மனோசாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் நடக்கிறவர்களே புண்ணியாத்மாக்கள்

கண்ணாடியில் தோன்றுகிற நம்முடைய பிரதிபிம்பம் நாம்செய்வதையெல்லாம் தானுஞ்செய்து காட்டுவதுபோல நமக்குப்பிரதிபி

பமாகிய உலகம நாம செயவதையே நமககுச செயகினறது நாம ஒரு
வனைபபுகழநதால அவனும நமமைபபுகழுகிறுன நாம ஒருவனையிக
ழநதால அவனும நமமையிகழுகிறுன நாம ஒருவனுககு உபகாரம
செயதால அவனும நமக்கு உபகாரஞசெயகிறுன நாம அபகாரஞசெ
யதால அவனும நமககு அபகாரஞசெயகிறுன ஒருவன ஏழையாயி
ருநதாலும, அவனுககு நாம தீஙகுசெயதால அவனும் ஒருசமயத்தி
ல நமககுத தீஙகுசெயவது கூடாதகாரியமலல கொசுகும யானைசசா
டுகினறது குபபையுயாநதது கோபுரததைபு மூடுகினறது பெரிய
பொருளகளைச சிறியசெலவும பகூதித்து நாசமாககுகினறன நாம
எதைவிதைககிறுேமோ அதுவே நமககுமபலிககும வேபபைவிதை
ததவனுககு வேமபேயலலாமற கருமபுகிடைககுமா, பாமபைவளாத
தவனுககு விஷமேயலலாமல அமிாதஙகிடைககுமா, அபபடியே நாம
நனமைசெயதால நனமையும தீமைசெயதால தீமையும நமககே ல
பிககிறபடியால் தீமையைவிடடு நனமையைப பிடிததுககொள்வது
வேகமாயும நமமுடைய சுயபபிரயோஜனமாகவும இருககினறது

துஷடாகளுககு அவாகளுடைய தூமாாககஙகளே அவாகளைத
தணடிககிற ஆயுதஙகளாயிருககினறன பெருணடி சோமபலமுதலிய
தூககுணஙகளை மேறகொணட வாகளுககு அஜீரணம வியாதி ஆயுசு
னஷடமமுதலிய பலதுனபஙகள வளாகினறன மதுபானஞசெயகிற
வாகள பணததைககொடுததுப பைததியததை விலைககுவாஙகுவது
போல பலதுனபஙகளுககு ஆளாகிறுாகள அவாகளுடைய குடியே
குடியைககெடுககினறது தாயெனறும, தாரமெனறும, மேததியமெ
னறும, அமேததியமெனறும பேதநதெரியாமல வீடடைவிறறு மா
டடைவிறறு உடைமைகளைவிறறு, மானஙகெடடு, மரியாதைகெடடு
மதிகெடடு விதிகெடடுப பெணசாதியொருபககம பிளளைகளொருப
ககம, தாஙகளொருபககமாகத திரிகிற குடியாகளுடைய பொருமை
யை எனனெனறுசொலலலாம் [illegible]ளினகடையே அவாகளுககுககா
ணியாகூடி குபபைமேடே அவா[illegible]ளுககுக குடியிருபபு புழுதியே அவ
ாகளுககுப போாவை சாமப[illegible] அவாகளுககுச சபபிரமஞசம சாணி
யே அவாகளுககுத தலைய[illegible] ஆகாசமே அவாகளுககு ஆடைகள
ளே அவாகளுககு ஸநாநபானம துனபஙகளே அவாகளுககுத துணை,
களளவாயில விடடவுடனே தஙகளுடைய சரித[illegible] தாஙக
ளே சொலலிககொளளுகிறவாகளாதலால நாம [illegible] சொல
ல

காமாதுரா கடுஙகஷடஙகளுககு அவாகளுடைய தேகஙகளே சாடசியாகையால வேறுசாக்ஷி அநாவசியகம எனறுமபு கிருமிமுதலி யவைகளுககு மகோறசவஙகொண டாடுவதுபோல அவாகள சரீரங களில புணகளும, கடடிகளும, பலவியாதிகளுமகொணடு வேபபிலே யுங கையுமாகத திரிகிறாகள

வெணபா

“மேகஙகளயாவுமுயாவிணணீஙகிவேசையாதங
தேகஙகளிலவாசஞசெயகையால-மாகமிசை
ஆசைககுஙகாாகாணுமவவேசையாகொடுபபா
காசைககொடுபபாவாககேக்கண”

“மேகஙகளெலலாம ஆகாசததைவிடடுத தாசிகளுடைய சரீரங களில வசிககிறபடியால, சிலசமயஙகளில ஆசைககுடபாாககவேணடு மானாலும ஆகாயததில மோகசஞசாரமிலலாம லிருககினறது தாசி கஞககு யாாகாசுகொடுககிறாகளோ அவாகளுககே தாசிகள மேக ஙகளைக கொடுபபாாகள” ஆகையால காமுகாகள மேகமுதலிய பல வியாதிகொணடு, அறபாயுசாய மாணடுபோவதறகு அவாகளுடைய விடமாாககமே காரணமாயிருககினறது

பொறாமை-கோபம-பகை-குரோதமமுதலிய துாககுணஙகளை உடையவாகள பாமபுகளையும தேளகளையும பிடிததுத தஙகளமேலே விடடு கொளளுகிறவாகளுககு எவவளவு உபததிரவமோ அவவளவு உபததிரஙகளைத தாஙகளே அடைகிறாகள அவாகள தஙகளுககுத தாஙகளே செயதுகொளளுகிற துனபஙகளை அவாகளுடைய விரோ திகளுஞ செயயததுணியாாகள தானசோநதபொருளைசசுடடு நாசமா ககுகிற நெருபபுபபோலப பொறாமை பகைமுதலிய துாககுணஙக ளுககு யாா இடஙகொடுககிறாகளோ அவாகளே உபாதிபபடுகிறப டியால அவாகளுககு வேறுதணடனை வேணடுவதிலலை அநநியாகளுக கு உணடாகிற சுகமெலலாம பொருமையுளளவனுககுத துககமாய முடிவதால, அவனுககு ஓயாததுககமுஞ சஞசலமும வளாகினறன கோபாவேசஙகொணடவனோவெனறால நெருப்புபபறறி யெரிகிறவீ டடிறகுடியிருபபவனபோல காளே பலதுனபஙகளை அநுபவிக்கிறா ன இததனமையாகக குமாராகளுககு அவாகளுடைய துாககுணமே தணடனையா யிருககுமபடி தேவாதிதேவன செயதிருககிற வேடிக கை ஆசசரியமா யிருககினறது

தீயாகளுககுத தெயவதணடனையையுமதவிர இநதஉலகததில ராஜதணடனையும விதிககபபடுகினறதே காலவிலஙகுகளும குடடை

மரங்களும், தூக்குமரங்களும், விலங்குக்கூடங்களும், பீரங்கிகளும், குண்டுகளும், மருந்துகளும், கத்திமுதலிய ஆயுதங்களும் துஷ்டர்களுக்காக உண்டாயிருக்கின்றனவேயொழிய மற்றைப்படியல்லவே அரசர்களும், மந்திரிகளும், நியாயாதிபதிகளும், போலீசுச்சேவகர்களும், படைவீரர்களும் துஷ்டர்களைச் சிக்ஷிப்பதற்காக இருக்கிறார்களேயல்லாது வேறல்லவே துஷ்டர்கள் இல்லாவிட்டால் அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் பிழைப்பேது

தீயர்களுக்கு அவர்களுடைய தீமையே தண்டனையாயிருப்பது போலப் புண்ணியவான்களுக்குப் புண்ணியமே சன்மானமாயிருக்கின்றது, அவர்கள் சர்வஜனமித்திரர்களாகையால் அவர்களுக்கு எல்லோரும் மித்திரர்களாகவே யிருக்கிறார்கள் அவர்கள் ஒருவரையும் விரோதியாதபடியால் அவர்களுக்குப் பகைவர்கள் ஒருவருமில்லை, சர்வலோக சமாதானமும் புண்ணியத்தினாலுண்டாகிற மனோபாக்கியமும் நிர்மலமான ஆத்மானந்தமும் உள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் தகப்பன் பிள்ளைகளையடித்துப் புத்தி கற்பிப்பதுபோலச் சாதுக்களைச் சோதிப்பதற்காகவும், அவர்கள் ஞானத்திலும் புண்ணியத்திலும் அதிகரிப்பதற்காகவும் அவர்களுக்குச் சிலசமயங்களில் கடவுள் துன்பத்தைக் கொடுப்பதுமுண்டு அதற்காகச் சாதுக்கள் பின்வாங்கமாட்டார்கள் துன்பமே ஞானத்தின் பாடசாலையாயிருக்கின்றது உலகத்தில் துன்பங்களில்லாத சுகமில்லை பிரசவவேதனைக்குப் பயந்தால் புத்திரபாக்கியம் கிடைக்குமா மருந்து கசப்பென்று உண்ணப்பயந்தால் சரீரசுகம் உண்டாகுமா குளிருக்குப்பயந்தால் குளிப்பதெப்படி அதுபோலத் துன்பத்துக்குப்பயந்தால் இன்பமில்லையாதலால் சுடச்சுடப் பிரகாசிக்கும் பொன்னைப்போலவும் சாணைக்கல்லில் வைத்துத் தேய்க்கத்தேய்க்க ஒளிமிகும் மணிகள்போலவும் என்ன துன்பம் வந்தாலும் பின்னிடாமல் புண்ணியத்தில் அதிகரிப்பவர்களே உத்தமர்கள் இந்த உலகம் பரலோகப் பிரயாணத்திற்கு மார்க்கமேயல்லாமல் இது நமக்குச் சொந்தமல்லவே ஒரூருக்குப் பிரயாணமாய்ப்போகிறவர்கள் வழியிற்படுகிற கஷ்டங்களை மதியாமல் அந்த ஊரின்மேலே நோக்கமாய்ப் போவதுபோலப் பரலோகயாத்திரைக்காரர்களாகிய நாம் மார்க்கமாகிய இந்த உலகத்தில் வருகிற துன்பங்களுக்கு அஞ்சாமல் அந்தயாத்திரையின்மேலே திருஷ்டியாயிருக்கவேண்டும்

"தோட்டக்காரனுக்குத் தயிருஞ்சாதமும் விசுவாசக்காரனுக்கு வெந்நீரும்பருக்கையும்" என்பதுபோலப் புண்ணியவான்கள

வானகள டாமபீகரமாயத தஙகளுடைய பெருமையைத தாஙகளே
சொலலிககொளளாரக ளாகையால அவாகளைச சிலசமயஙகளில உ
லகததா அரியாமலும அவாகளுககுத தகுநத சமமானஞசெயயாம
லுமிருபபாாகள அதறகாகப புணணியவானகள அறபமும கவைககிற
திலலை அனிததியமான இகலோகபாககியததை அவாகளே நிஷேதி
பபதால அவாகளுககுஅநதபபாககியமிலலாமறபோவதுகுறைவலல

பூலோகபாககியமெலலாஙகூடி மணணும-கலலும-மயிரும-பஞ
சும-மலாதிகளுமேயனறி வேறலலவே, பொனனும வெளளியும ஒரு
வகையான மணணேயனறி வேறெனறுமலலவே, நவரததினஙகள
பலவகைககறகளே, கமபளம-போாவை-சாவைமுதலியவைகள-நா
ய-புலி-கரடி-ஆடு-முதலியமிருகஙகளில மயிாகளே படடுகள படடுப
பூசசியின வாயநுரையே வஸதிரஙகள பருததிநூலே புனுகுசவவா
து, கஸதூரி முதலியனவகள பூனைமலமே தேனெனபது தேனீககளி
ன உசசிடடமே இபபடிபபடட அசுசியான பதாாததஙகளபுணணி
யததிறகுப பிரதிபபிரயோஜனமாகுமா அநதபபொருளகள எவவள
விருநதாலும மனுஷனுடைய ஆசையடஙகாமலிருபபதால அநதப
பொருளகள மனுஷனுககுத திருபதியையும சநதோஷததையும உ
ணடுபணணததககவைகளலலவெனபது பிரகாசமாயிருககிறது

உலகததில நமமாடைய ஆசைககு அளவிலலை அலெக சானடா
எனகிற அரசனுககு சைதியாளனகிற ஜாதியாாசொனனதுபோல நம
முடையபேராசை எவவளவுபெரிதோ அவவளவுபெரியசரீரம நமக
கிருககுமானால நமமுடையகலைகள அணடமுகடடைமுடடி அபபா
றசெலலும பாதஙகள பாதாளலோகமடடும பாயும, வலதுகைபூமியி
ன வடதிசைசசுவரை ஊடுருவும இடதுகை தெனறிசைக கோடியட
டுமசெலலு, பூலோகமெலலாம பிடிததபினபு தேவாகளுடனே யுத
தஞசெயது தேவலோகததையுமபிடிகக ஆரமபிபபோம இனனுஞசி
ல லோகஙகளிருநதால அவைகளையும பிடிககத துவசஙகடடுவோம
இபபடியாக நமமுடையஆசை அளவறறதாயிருபபதால பூலோகபா
ககியம சுததஅபதாாததமெனறும பரலோக பாககியமே சிலாககிய
மெனறும பரிஷகாரமாய விளஙகுகினறது

பிளளைவரததுககுபபோயப புருஷனைச சாககொடுததுதுபோ
லும, வடடிககாசைபபடடு முதலையிழநததுபோலும, குளிககபபோய

ம சேறறைபபூசிககொணடதுபோலும சிலா புணணியவேடந தரித துககொணடு பாவததைதக கட்டிககொளளுகிறாகள வாயிலேதேனு ம, வாலிலே கொடுககுமுளள தேளிககளபோல உதட்டிலேஉறவும, உளளததிலேபகையும, கையிலே ஜெபமாலையும கககததிலே கன னககோலும, கழுததிலேதாழவடமும கருததிலே சுரவடமுமாய வேளைககுத தகுநதவேஷம பூணடுகொணடு வாசாஞானிகளாயத தி ரியாமல உளளும்புறமபும ஒததிருககவேணடும

யுவதி பதிவிரதையாயிருபபது கறபேயனறி விர்ததநாரிபதி வி ரதையாயிருபபது விசேஷமா பலவான அடஙகியிருபபது அடககமே யனறிப பலமிலலாதவன அடஙகியிருபபது அரிதா சகலசாஸதிர சம பனனன விததியாகாவமிலலாமலிருபபது பெருமையேயனறிப படி யாதமூடன நிகாவியாயிருபபது ஆசசரியமா பெணடு-பிளளை- பணடு பதாரததஙகளையுடையவன துறவியாவது துறவேயனறி ஒனறுமில லாதவன துறவியாவது அபாவவிரகததானே அபபடியே நமமுடை ய இளமைபபருவததில ஆரோககிய சரீரிகளாயிருககுமபொழுதே தெயவபகதியும புணணியாபபியாசமும நமககிருககவேணடுமேயல லாமல சாகுஙகாலததில புணணியம செயயுலாமெனறு நினைபபது ப சியெடுததபினபு நெலவிதைபபதுபோலும தாகமெடுததபினபு நதி வெடடுவதுபோலும கபபலேறினபினபு மாலுமி சாஸதிரஙகறறுக கொளவதுபோலு மிருககினறது

பலநாள பிரயாசபபடடுக கறறுககொளளாமல எநததொழிலை யும நிறைவேறறமுடியாது அபபடியே புணணியத்தொழிலும முன னமே பழககமினறி நிரியாண தசையில சிததிககுமா மரமசாயநத ப ககததிலவிழுவதுபோல ஒருவனுககு எபபொழுது அபபியாசம எ துவோ அதுவே அவனை அநதியகாலததிலுமவிடாது, மேலும சாகி றகாலமுமசமயமும ஒருவருககும முனனறியத தெரியாதே இனறோ நாளையோ இநதநிமிஷமோ மறுநிமிஷமோ காலையோ மாலையோ பக லோ இரவோ இருககுமபொழுதோ நடககுமபொழுதோ உணணும பொழுதோ உறஙகும பொழுதோ வேலைசெயயுமபொழுதோ ட பொழுதோ அபபொழுதோ மரணமவருமெனபது நிசசயமிலலாமலி ருபபதால ஆரியககூததாடிஞலுங காரியததிற கணணுயிருபபவாகளை போல சதா ஈசுவரததியானமும புணணியசிநதனையும உளளவனுயிரு ககவேணடும

காலம ஓயாமல ஓடிககொணடிருககினறது, அதன ஓடட ததைபபிடிகக ஒருவராலும வலாது அநதகாலததுககு நாம எனன

கொடுமைசெய்தோம் அதனைகளெல்லாம் விபரீதமாயிருக்கின்றது அது தன்பாட்டிற்போகாமல் நம்முடைய ஆயுசையும் கிலேசத்தோ ம் திருடிக்கொண்டு போகின்றது முலையிலிருந்து பாலை உறிஞ்சி இழுத்துவிடுவதுபோல நடுவீட்டிலிருக்கிறதும் மெத்த துன்பத்தோடு கொட்டிற்குச்சமீபத்தில் இழுத்துக்கொண்டுபோகின்றது. சிறுகுழந்தைகளைப் பாலர்களாகவும், பாலர்களைக் குமாரர்களாகவும், குமாரர்களைக் கிழவர்களாகவும் செய்கின்றது. கல்லைப்போன்றவுடலை வில்லைப்போல் வளைக்கின்றது. கன்னங்கறுத்தமயிரைப் பின்னமாக்கிக் கொக்குப்போல் வெளுக்கச்செய்கின்றது. இரண்டுகாலுள்ளவர்களை மூன்றுகாலராக்குவதுபோல விருத்தாப்பியனைக் கோலூன்றி நடக்கப்பண்ணுகின்றது. காந்திமேனியை ஓய்ந்தமேனியாக்கி, சுந்தரமுகத்தைத் துநகரமாக்கி, மீன்விழியை ஊன்விழியாக்கி, முத்தைப்பழித்த பல்லைச் சொத்தைப்பல்லாக்கி, கட்டுப்போலொருழியை எட்டிபோலாக்கி, சிதேவிபோலிருந்தவளை மூதேவியாக்கி அநாதக்குறைசெய்கின்றது. 'இந்தப் பூனையும் பாலைக்குடிக்குமோ'' என்பதுபோல அசையாமல், ஆயுதமில்லாமல் இருந்துகொண்டே கோட்டை கொத்தளங்கள், மாடகூடங்கள் முதலியவைகளையெல்லாம் நாழிவட்டத்தில் இடித்துத் தூர்த்து நாசஞ்செய்கின்றது. இந்தக் கொடியகாலத்தை நம்மைக்கூடாததாகையாலெப்பொழுதும் சர்வஜாக்கிரதையுடன் புண்ணியத்தையே அவலம்பிக்க வேண்டும்.

இந்தப் பிரபஞ்சமே ஒரு பெரியநாடகமாயிருக்கின்றது. கூத்தாடிகள் இராவேஷக்காரர்களாயிருக்கிறார்கள். நாமெல்லாரும் பலவேஷக்காரர்களாயிருக்கிறோம். உலகத்தில் அரசர்கள் தரிக்கிற கிரீடங்களும், பீதாம்பரங்களும், பல உத்தியோகஸ்தர்கள் தரிக்கிற சட்டை, தலைப்பாகை முதலியவைகளும், வேஷங்களேயல்லமல் வேறல்லவே. கூத்தாடிகளுடைய நாடகத்தில் அரசர்முதலிய பலவேஷங்களைத் தரித்துக்கொள்வதுபோல இந்தப் பிரபஞ்சநாடகத்தில் அரசனென்றும், குடிகளென்றும், பெரியவனென்றும், சிறியவனென்றும், பெற்றவனென்றும், பிள்ளைகளென்றும், புருஷனென்றும், பெண்சாதியென்றும், நாம் பல வேஷங்களைப் பூண்டுகொள்ளுகிறோம். அந்த வேஷங்களுக்குரிய தொழில்களை நாம் குறைவறநிறைவேற்றினால் பிரபஞ்சநாடகத்தலைவனாகிய கடவுள் நமக்கு திருப்தியான வெகுமானத்தை அளிப்பரென்பது சத்தியமே. நாடகமுடிந்து போவதுபோல உலகமெல்லாம் அழிந்து போகும். நாம் பூண்டுகொண்ட வேஷங்களும், நாமபடித்தசாஸ்திரங்

களும், வித்தைகளும், சம்பாதித்த திரவியங்களும், கீர்த்திகளும், பட்டங்களும், பெருமைகளும், மின்னல்போல் மறைந்துபோகும், புண்ணியம் ஒன்றே சதாசர்வகாலமும் நம்மைப்பிரியாமல் பரலோகத்திலு... கொண்டுவந்து ஜகதீசனுடைய பாதாரவிந்தத்திலே சேர்க்... புண்ணியத்தைப்போல நமக்கு உற்றதுணை வேறொன்றுமில்லையே

புண்ணியம் நமக்குப் பொருளாயிருப்பதுபோலவே பாவம் நமக்குப் பகையாயிருக்கின்றது பாவம் பாம்பினுங்கொடிது, தீயினுங்கடிது, நஞ்சினும் பெரிது, நமனிலும் வலிது, பாம்புகடித்தால் கொல்லும், நெருப்பு தொட்டவர்களைச் சுடும், விஷம் உண்டவர்களைக் கொல்லும், நமன் ஆயுசுமுடிந்தவர்களைக் கொல்வான் பாவமோவென்றால் நினைத்தமாத்திரத்தில் கொல்லுந்தன்மையுடையதாயிருக்கின்றது, ஒரு அந்நியஸ்திரீயை நாம்சேராமலிருந்தாலும் அவளை ஆசையோடு நாம் மனதில் நினைத்தமாத்திரத்தில் அவளைச் சேர்ந்ததற்குச் சமானமான பாவிகளாகிறோம் பிறர்பொருளைப்பார்த்து நாம்பொறாமைகொண்டால், உடனே அந்தப்பொருளைத் திருடினவர்கள் போல தோஷத்திரஸ்தராகிறோம், பிறர்கெட்டுப்போக வேண்டுமென்று மனதில்நினைத்தால் உடனே அவர்களைக் கொலைசெய்ததுபோல தோஷாரூடராகிறோம், இப்படியே "உண்ணாமல் தின்னாமல் ஊரம்பலமானே" என்பதுபோல யாதொருபிரயோசனமுமில்லாமல் மனதினால் பல பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறோம் இன்னும் வாக்கினாலும் கிரியையினாலும்நாம் செய்கிற பாவங்களுக்குக் கணக்குண்டா? ஒரு அற்பமனுஷன் நம்முடன்கூடயிருந்தால் அவன்முன்பாகத் துன்மார்க்கஞ்செய்யாமல் சர்வஜாக்கிரதையாயிருக்கிறோம், தேவாதிதேவனும், அரசர்க்கரசனும், அகண்டபரிபூரணமாய் எங்கும் நிறைந்திருப்பவனுமான கடவுள் எப்பொழுதும் நம்முடன்கூட இருப்பதை நினையாமல், நாம் பிரபஞ்சமாகிய மாயாந்தகாரத்தில் மதிமயங்கிப், பலபாவங்களைச் செய்வது தகுமா

ஒருகனவான் ஒருபழத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஒருசிறு பாலனைக் கூப்பிட்டு "ஓ குழந்தாய் கடவுளிருக்கிற இடத்தை நீ சொன்னால் உனக்கொரு பழந்தருவேன்" என்றுசொல்ல அதற்கு அந்தப் பையன் "கடவுள் இல்லாத இடத்தை நீர்சொல்வீரானால் உமக்கு ...ரண்டுபழந்தருவேன்" என்று பிரதியுத்தரஞ் சொன்னானாம். அது ...லக் கடவுள் இல்லாத இடமில்லையே அவருக்கு மறைவான விஷ...ங்களுமில்லையே, நமக்குக் கண்களைக்கொடுத்த கடவுளுக்கு நம்மு

டைய செய்கைகளைப் பார்க்கக் கண்கள் இல்லாமலிருக்குமோ, நமக்குக் காதுகளைக்கொடுத்த கர்த்தாவுக்கு நாம் பேசும் வார்த்தைகளைக் கேட்கக் காதுகள் இல்லாமலிருக்குமோ, நமது மனங்களில் வசிக்கின்ற மனோதயனுக்கு நம்முடைய நினைவுகள் தெரியாமலிருக்கக்கூடுமோ, வேதசொரூபியாகிய கடவுள் வேதவிதிகளை அநுசரியாதவர்களைத் தண்டிக்காமல் விடுவானோ, பாபரகிதன் பாபிஸ்டர்களைத் துவேஷிக்காமலிருப்பானோ, ஆகையால் நாம் எப்போதும் தெய்வசந்நிதானத்தில் இருப்பதை அடிக்கடி நினைவுற்று நம்முடைய ஆசாபாசங்களையும் மனோவிகாரங்களையும் அடக்கிச் சுகிர்தசாலிகளாய் விளங்கவேண்டும். கோட்டைக்குள் சத்துருக்கள் பிரவேசியாதபடி அரசர்கள் கோட்டை வாசலில் காவல் வைப்பதுபோல், காமக்குரோத மோக லோபமதமாற்சரியங்களாகிய சத்துருக்கள் பஞ்சேந்திரியங்களின்வழியே நம்முடைய மனக்கோட்டைக்குள் நுழையாதபடி ஞானத்தையும், விவேகத்தையும் காவல்வைத்து அந்தச் சத்துருக்களை ஜெயிக்க நாம் எப்போதும் யுத்தசந்நத்தர்களா யிருக்கவேண்டும்

ஸ்திரீகளுக்குப் பதிவிரதாதர்மத்தையும் படிக்கவேண்டும், இந்த விஷயத்தைக் குறித்து நீதிநூலிலும், பெண்மதிமாலையிலும், இந்த வசனகாவியத்தின் பலவிடங்களிலும், நாம் பிரஸ்தாபஞ்செய்திருப்பதால் அதைப் புநருக்திசெய்யாமல் அதற்குச் சம்பந்தமான சிலவிஷயங்களைமட்டுஞ் சங்க்ஷேபமாக எடுத்துரைப்பது போதுமென்று நினைக்கிறோம், ஆதிமனுஷர் பாவஞ்செய்யாமல் பரிசுத்தராயிருக்கும்பொழுது கலியாணம் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட தாகையால் உலகத்தின் நடக்கிற சகல காரியங்களிலும் கலியாணஞ் சர்வசிரேஷ்டமா யிருக்கின்றது, உலகத்தில் ஜனஸங்கம் விருத்தியாகும்பொருட்டும், ஒருவருக்கொருவர் உதவியாயிருக்கும்பொருட்டு ஆதியில் ஆணையும் பெண்ணையுஞ் சர்வேசுரர் உண்டுபண்ணித் தம்முடைய திருக்கையால் அவர்களுக்கு விவாகமுகூர்த்தம் நிறைவேற்றி வைத்தபோதே கலியாண எவ்வளவோ சிறப்புள்ளதாயிருக்கின்றது ஸ்திரீயும் புருஷனும் ஒ தேகமானதால் அவர்கள் யாவஜ்ஜீவபரியந்தங்கூடி வாழக்கடவர்களென்றும், அவர்கள் ஒருவரொருவரை அதிகப்பிரியமாக நேசிக்கவேண்டுமென்றும் வேதம் ஆக்ஞாபிக்கின்றது, வேதவாக்கியங்களின்ப புருஷனுடைய பூர்ணபக்ஷத்திற்குப் பத்தினியும் பத்தினியினுடை பூர்ணபக்ஷத்திற்குப் பர்த்தாவும் பாத்தியஸ்தராயிருக்கிறார்கள், பர்த்தாவை மனப்பூர்வமாக நேசிப்பதோடுகூட அவனுக்குக் கீழ்ப்படி

அவனுடைய சொற்படி நடக்கவும் ஸ்திரீ விசேஷமாகப் பாத்தியப்பட்டிருக்கிறாள். ஆயினும் புருஷனைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கவேண்டுமென்கிற இந்தத் தேசத்தாருடைய கொள்கை கேவலம் அசந்தாப்பமாயிருக்கின்றது. கடவுளே ஆண்டவர். நாம் அடிமை. அவர் யஜமானர். நாம் ஊழியக்காரர். அவர் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்மாரகர்த்தர். அவரால் நாம் ஆக்கப்படுகிறவர்களும், காக்கப்படுகிறவர்களும் நீக்கப்படுகிறவர்களுமாயிருக்கிறோம். அவர் சூத்திரதாரி. நாம் அவரால் ஆட்டப்படுகிற சூத்திரப்பிரதிமை. இப்படிப்பட்ட கடவுளுக்குச் சமானமாகப் புருஷனைப் பத்தினி பாவிக்கவேண்டுமென்கிற விதியானது கனமான தெய்வதூஷணையாயிருக்கின்றது. பின்னும் இந்தக் கொள்கையானது சகலபொருள்களுக்கும் மேலாகவும் இருதய பூர்வமாகவும் கடவுளை நேசிக்கவேண்டுமென்கிற வேதவாக்கியத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷ விரோதமாயிருக்கின்றது.

தெய்வபக்திக்குப் பின்பு புருஷபக்தி விசேஷமென்பதும், ஸ்திரீகளுக்குச் சகலபாந்தவியங்களிலும் புருஷபாந்தவியம் அதி உத்கிருஷ்டமென்பதும் நிச்சயமே. இதற்கு திருஷ்டாந்தமாகக் கலியாணமானவுடனே ஸ்திரீ தன்னுடைய தாய் தந்தை சகோதரர் முதலியவர்களையும், பிதுராஜிதங்களையும் விட்டுவிட்டுப் புருஷனுக்கும் அவனுடைய சிநேகிதர்களுக்கும் உரியவளாவதே போதுமான சாக்ஷியமாயிருக்கின்றது. ஆனபடியால் பர்த்தாவின் மேல் பரிபூரணநேசம் வைக்கவேண்டியது பத்தினியின் முக்கியமான கடமையாயிருக்கின்றது. பர்த்தாவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவனுடைய இஷ்டப்பிரகாரம் நடக்கிற பத்தினிக்குச் சர்வாபீஷ்டமும் நிச்சயமாய்ச் சித்திக்குமென்பது சத்தியமே. உலகம் ஒன்றைக்கொடுத்து மற்றொன்றை வாங்குகிற வர்த்தகர்களுக்குச் சமானமாயிருப்பதால் நமக்கு மரியாதை வேண்டுமானால் நாம் மரியாதையைக்கொடுத்து மரியாதையை வாங்கவேண்டும். நமக்கு ஒருவருடைய பிரியம் வேண்டுமானால் நாம் பிரியத்தைக்கொடுத்துப் பிரியத்தை வாங்கவேண்டும். அப்படியே ஒரு ஸ்திரீ புருஷனிடத்தில் எவ்வளவு விசுவாசம் வைக்கிறாளோ அவ்வளவு விசுவாசம் புருஷனிடத்திலிருந்து அவளுக்குக் கிடைக்கும். கிரமமான சகலவிஷயங்களிலும் புருஷனுடைய அபீஷ்டப்பிரகாரம் பெண்சாதி நடந்தால் அவளுடைய அபீஷ்டப்பிரகாரம் புருஷனும் நடப்பான். ஆனபடியால் குடும்பத்துக்குப் புருஷன் யஜமானனாயிருந்தாலும், அவனுக்குப் பிரியமாக நடக்கிற பெண்சாதியின் சொற்படி புருஷன் கேட்பானாதலால் அப்படிப்பட்ட பெண்

சாதி ஒருபக்ஷத்தில் புருஷனுக்கு எஜமானியாயிருக்கிறாள். இதுஸ்திரீயினுடைய வணக்கத்தினாலும் இணக்கத்தினாலும் வருகிறமேன்மையல்லவா? சிலசமயங்களில் விஷேகாரணமாய்ப் பெண்சாதியைப் புருஷன் கோபித்துக் கொண்டாலும், அதற்குப் பிரதியாகப் புருஷனைப் பெண்சாதி கோபிக்க எவ்வளவும் அதிகாரமில்லை. பெண்சாதி எப்போதும் வீட்டுக்குள் இருப்பவளாதலாலும் அவளுக்குப் புருஷனைத் தவிர வேறே எஜமான் இல்லாதபடியாலும் அவள் அந்த ஒரு எஜமானனுக்குத் திருப்தியாக நடப்பது எளிதாயிருக்கின்றது. புருஷன் எப்படிப்பட்ட அந்தஸ்துடையவனாயிருந்தாலும் - அவன் பல எஜமானர்களும் பலபேருடைய விரோதங்களும் பலகஷ்டமான தொழில்களும் உடையவனானபடியால் தன்னை அறியாமல் அவனுக்குக் கோபம் வரக்காரணமிருக்கின்றது. அந்தச்சமயம் அறிந்து பதிலொதுங்கவேண்டியது கிரமம். பிரசண்டமாருதம் ஓங்கி வீசும்பொழுதும் - அதிவேகமாய் ஜலப்பிரவாகம் வரும்பொழுதும் - வளையாமல் எதிர்த்து நிற்கிற பெரிய விருக்ஷங்கள் வேரோடே சாய்ந்து விழுகின்றன. அந்தச்சமயத்தில் நிமிராமல் வளைந்து கொடுக்கிற சிறிய செடிகளுக்கு ஒரு அபாயமுமில்லை - அப்படியே ஸ்திரீகளும் புருஷர்களுக்குக் கோபம்வரும்பொழுது எதிர்த்து உத்தரஞ் சொல்லாமல் சமயோசிதமாக ஒதுங்குவதே விவேகம். ஸ்திரீகள் எவ்வளவு நன்மையாக நடந்தாலும் - அதற்குத் தக்கபடி நடவாமல் - ஸ்திரீகளுக்குக் கொடுமைசெய்கிற சிலபுருஷர்களும் உண்டு. இப்படிப்பட்ட நிர்ப்பாக்கியமான ஸ்திரீகளுக்குத் தெய்வம் சகாயஞ் செய்யவேண்டுமேயல்லாமல் வேறுசகாயமில்லை. கைவிரலின் கண்ணைக் குத்தினால் கையை என்னசெய்யலாம்? நம்முடைய நாவைப் பல்லே கடிக்கால் பல்லை உடைக்கலாமா? கப்பலேறினபின்பு கடல் யாத்திரைக்குப் பயந்து காரியமென்ன? ஸ்திரீகளும் புருஷனைத் தவிர வேறு கதியில்லாதபடியால் தன்னாலேகூடியவரையில் புருஷனுக்குத் திருப்தியாக நடக்கவேண்டியது ஸ்திரீயினுடைய கடமையாயிருக்கின்றது. புருஷன் எப்படிப்பட்டவனாயிருந்தாலும் தெய்வபக்தியும், சாந்தமும் பொறுமையும் - உண்மையும் - அடக்கமும் வணக்கமும் - கற்புநெறியும் உள்ள ஸ்திரீகளுக்கு ஒருநாளும் குறைவில்லை

சர்வாங்கத்துடம்பிற்கும் சிரசே பிரதானமாயிருப்பதுபோல ஸ்திரீகளுக்குச் சகலகுணங்களிலும் கற்புநிலையே முக்கியாபரணமாயிருக்கின்றது - கற்பில் தவறினவர்களுக்கு மூக்கு அறுந்து இல்லாமலிருக்கத்தக்க பயமில்லைபோல அவ்வளவாவ அவமானப்படுத்தப்பட

கற்பிலே கெட்டவள் அதிசுந்தரியாயிருந்தாலும் அவள் கெட்டு பாலையைப் போல யாவராலும் இகழப்படுவாள் - உலகத்தில் ஒருவனுக்குத் தீங்குசெய்கிறவன் அவனுக்குமட்டுந் துரோகியாகிறான்-அன்னியபுருஷனைச் சேருகிற ஸ்திரீயோவென்றால் பலபேர்களுக்குந் துரோகஞ்செய்கிறாள்-அவள் தன்னையுங் கெடுத்து அந்த அன்னியபுருஷனையுங்கெடுத்துத், தன்னுடைய சொந்தப் புருஷனுக்குந் துரோகியாகி, அந்த அன்னிய புருஷனுடைய பத்நிக்கும் பெரியதுரோகியாகிறாள்-அவளுடைய துராசாரத்தால் அவளுடைய புருஷனுக்கும் அன்னியபுருஷனுடைய பத்நிக்கும் உண்டாகிற சஞ்சலமும் பொறாமையும், கஸ்தியும், துக்கமும் அபரிமிதமல்லவா? அன்றியுங் கோடாலிக்காம்பு குலத்துக்கீனமென்பதுபோல, கற்பிலேகெட்டவள் தன்னுடைய உற்றார் பெற்றார் முதலியவர்களுக்குத் தன்னுடையபுருஷன் வழிச்சுற்றத்தாருக்கும் மாறாத அவமானத்தையும், இழிவையும், நிந்தையையும் உண்டுபண்ணுகிறாள்-இந்த அநியாயமான உலகமானது அவள் செய்த குற்றத்திற்காக அவளுடைய புருஷனையும் பிள்ளைகளையும் அவமானப்படுத்தி நிரபராதிகளான அவர்களையும் தண்டிக்கின்றது மற்றக்குற்றங்களெல்லாம் சிலகாலத்தில் மறைந்து போகும்- வியபிசார தோஷமோவென்றால் உலகமுள்ளமட்டும் மறையாது - அந்த வியபசாரி இறந்தாலும் அவளுடைய அபகீர்த்தி இறவாமல் என்றும் சிரஞ்சீவிப்பட்டம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் மற்றக்குற்றங்களுக்கெல்லாம் ஒவ்வொரு பிராயச்சித்தமுண்டு ஒருவனுடைய பொருளைத்திருடினால் அதற்குச் சரியான பொருளைக் கொடுத்துத் திருப்திசெய்யலாம் அப்படியே நமக்குண்டாகிற நஷ்டங்களும் நாம் பிறருக்குச் செய்கிற தீங்குகளுக்கும் தகுந்த பரிகாரங்களைச் செய்யலாம்-பதிவிரதா பங்கத்திற்கு ஒருபிராயச்சித்தமும் இல்லையே - கெட்டுப்போன கற்பு எட்டுக்கோள் அழுதாலும் வருமா? "அரைக்காசுக் கழிந்த கற்பு ஆயிரம் பொன்கொடுத்தாலும் வருமா"? என்று பழமொழியும் இருக்கின்றதே-ஸ்திரீகளுக்குக் காவலாகிய நாணத்தையும் மானத்தையும் விட்டு ஒரு ஸ்திரீ பரபுருஷ ஸம்போகத்துக்கு எப்போது உடன்பட்டாளோ அப்போதே அவள் எப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்களுக்கும் பின்வாங்கமாட்டாள் - பாதிவிரத்தியமே லாபம் பல பாக்கியங்களை விளைவிக்கிற வித்தாயிருக்கின்றது - எப்படியெனில் பரபுருஷனைச் சேருகிற ஸ்திரீ அந்தக் குற்றத்தை மறைப்பதற்காகப் பலதந்திரங்களையும், பொய்களையும், கபடமார்க்கங்களையும் உபயோகிப்பாள் அன்னிய புருஷனால் உண்டாகிற கர்ப்பத்தை அழிப்பதற்காக அவள் பல மருந்துகளை உண்டு கொலைபாதகத்தையும் கட-

டிக்கொள்வாள் - அவள் சிலசமயங்களில் தன்புருஷனைக்கொல்லவும் எ
த்தேடுவாள் - காமவிகாரத்தைத் தூண்டிவிடுவதற்காக மதுமுதலிய
லாகிரிவஸ்துக்களையும் அருந்துவாள் - அந்தவஸ்துக்களையும் விலைக்கு
வாங்கவும் பரபுருஷர்கள் பார்க்கத் தன்னை அலங்கரித்துக் கொள்ளவும்
கையிற்பொருளில்லாவிட்டால் திருடவும் ஆரம்பிப்பாள் - ஒருபரபுருஷ
னைப்போலப் பலபுருஷர்களைச் சேர்ந்து பொருள்சம்பாதிக்கவும் துணி
வாள் - கருடன் காலிற் கெச்சைகட்டினதுபோல வியபிசார தோஷம் எ
ப்படியும் பகிரங்கமாய்விடும் அந்தக்குற்றத்தைமறைக்க யத்தனிப்பது
ஆகாசத்தைப் படல்கொண்டு மூடுவதற்கும் பூனை தன்கண்ணை மூடிக்
கொண்டு பாலைக்குடிப்பதற்கும், சமானமாயிருக்கின்றது

புருஷனும் பெண்சாதியும் ஜீவியகாலம் வரையில் அந்நியா முகப்
பார்க்கிறதில்லையென்று கலியாணகாலத்தில் ஜெயசந்நிதியில் பிரமா
ண பூர்வமாகச் சங்கற்பஞ்செய்து கொள்ளுகிறார்களே அந்தப்பிரமா
ணத்தை உல்லங்கனஞ்செய்து அந்நிய சம்போகம் பண்ணுவது மகா
கொடியபாவமானதையால், அப்படிப்பட்ட பாவிகள் மோக்ஷத்தை இழ
ந்து அவியாத அக்கினியில் பூதபசாசகணங்களால் உபாதிக்கப்படுவா
ர்களென்று வேதசாஸ்திரத்திற் பலவிடங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது
இந்த உலகத்திலும் வியபிசாரிகள் சகலராலும் கைவிடப்பட்டு, சே
ர்நாயகனாலும் கைவிடப்பட்டு, தரித்திரமும் பலவியாதிகளும் துன்ப
ங்களுங் கொண்டு சந்திசிரிக்கத் திரிகிறதை நாமகண்ணுறப்பார்க்கிறோ
ம் பின்னும் இந்த உலகத்தில்நடக்கிற கொலைகளுக்குஞ் சண்டைகளு
க்கும் கலகங்களுக்கும் இந்த அகம்மியாகமனமே பிரதானகாரணம்
யிருக்கின்றது இந்தக் குற்றத்தினிமித்தஞ் சோதோம் கொமோராமுதலி
ய பட்டணங்களைக் கடவுள் நிர்மூலஞ்செய்ததும் யாவருக்குந் தெரிந்த
விஷயந்தானே

கள்ளப்புணர்ச்சியினால் உண்டாகிற இன்பம் அதி அற்பமாயிரு
க்கின்ற அந்தக் கிஞ்சித்போகத்தினால் உண்டாகிற ஆபத்துகளும், ப
வங்களும், பழிகளும், அபாரமாயிருக்கின்றன - ஒருவனை மதயானைகொ
ட்டியானை பின்னே துரத்த, முன்னே புலிவந்து பாய அவன் அந்த ஆப
த்துக்குப் பயந்து ஆற்றிலே குதிக்க, ஆற்றிலே பலமுதலைகள் அவனை
பிடித்துவிழுங்க, 'இப்படிப்பட்ட ஸந்நிதியிலிருக்கிறவன் தாகத்துக்கு
ஜலத்தை அனுபவித்துத் தன சந்தோஷிக்கால் எப்படியோ அப்படி
யே கள்ளப்புணர்ச்சி செய்கிறவர்களுக்கு ... ஒப்புமை

கடுக்கமும் துன்பமும் குடிகொண்டிருக்குமே. இவ்வளவு அசுதந்தரம் அவர்கள் அடையும் இன்பம் துன்பமேயல்லாமல் வேறல்லவே. இந்த அநுபசுகங்களை விரும்பி மலைபோலே பாவங்களையும், பழிகளையும், துன்பங்களையுஞ் சம[illegible] எவ்வளவு மதிகெட்டவளாயிருக்கிறாள்,

ஒரு ஸ்திரீ புருஷனுக்குப் பெறுகிற பிள்ளைகளை அவள் தன் சொந்தப் புருஷனுடைய ஆஸ்திகளுக்குப் பாத்தியஸ்தராக்குவது எவ்வளவு பெரிய அநியாயம். ஸ்திரீ புருஷர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாயிருக்கும்பொருட்டும், அவர்கள் பிள்ளைகளைப் பெற்று ஸன்மார்க்கத்தில் கொண்டுவரும்பொருட்டும், கலியாணத்தைக் கடவுள் நியமித்தருளினார். அந்தவிதிக்கு விரோதமாக உலகத்தில் விபசார தோஷங்கள் அதிகரிக்குமானால் புருஷனைப் பெண்சாதி மதியாமலும், பெண்சாதியைப் புருஷன் விரும்பாமலும், பிள்ளைகளைத் தாய்தகப்பன்மார்கள் பராமரிக்காமலும், தாய்தந்தைகளைப் பிள்ளைகள் பேணாமலும், கிரகஸ்தாசிரமதர்மங்கள் சரியாக நடவாமலும் உலகத்திற்குப் பெரிய விபரீதம் உண்டாகுமே. ஆகையால் ஸ்திரீகள் கற்புநிலையைக் கைவிடாதிருக்கவேண்டும். இரணயுத்தங்களில் சத்துருவுக்குப் பின்வாங்காமல் எதிர்த்து நிற்பவர்களே ஜெயமடைவார்கள். காமயுத்தத்திலோ வென்றால் எதிர்க்காமல் ஓடுகிறவர்களே ஜெயங்கொள்வார்களாகையால், பெண்கள் அந்நியபுருஷர்களுடன் பேசாமலும் அவர்களைச் சொப்பனத்திலும் நினையாமலும், காமநூல்களையும் கெட்டகதைகளையும், படியாமலும் கேளாமலும் நிர்மலமாயிருக்கவேண்டும்.

உலகத்தில் அந்நியஸ்திரீகளைக் கெடுக்க உபாயஞ்செய்கிற புருஷர்களும் இருக்கின்றார்களாகையால், ஸ்திரீகள் தகுந்த துணையில்லாமல் ஒருபோதுந் தனிமையாயிருக்கத்தக்கவர்களல்ல. புருஷன் வீட்டிலில்லாதபோது அவர்கள் நற்குணமுள்ள பெண்களைத் துணைதேடி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் பிராணன் போனாலும் கற்புநிலை தவறுகிறதில்லையென்கிற வைராக்கியசித்தமுடையவர்களாயிருக்கவேண்டும். ஒரு அரசனுடைய கட்டளையினத்துக்கு ஒரு உத்தமி இணங்காமல் நிராகரித்தபொழுது அவன் வாளை உருவிக்கொண்டு "என்னை நீ சேராதிருப்பாயானால் உன்னை வெட்டிக்கொல்லுவேன்" என்று கோபத்தோடு மொழிய, அதைக்கேட்ட பதிவிரதை அந்த அரசனை நோக்கி, "நரபதி நீயானாலும் என்னைப் பார்த்துச் சட்குண [illegible]

ஸனைக, காவாளை யுருவிநின்ருய கறபினுக்கோா குறைவினறிததா மா நீ யெனைகககொலலிற றநதைதாய குருநீயே, ஓ துஷடா நீ அரசனுனுலும எனதுபாதகாவினுடைய திருபபாததகிலே ஓடடிய தூசிக்கு உனனுடையதலையிலிருககிற கிரீடமும சமானமாகுமா, உனனைச சேராவிடடாற கொலவேணடுமெனறு கைவாளை உருவிநினறுயெனனுடைய கறபுககுமடடுமே பஙகமிலலை எனனை நீகொனறுவிடுவாயானுல எனககுத தாயுந தநதையும குருவும நீயேயெனறு பிரததியுததரஙகூறினுள (நீதிநூல புருடபாரியலபு செயயுள ௩௰) மானததிறகுமுன பிராணனைத திரணபிராயமாக எணணிக கறபைககாபபாறறின அநத உததமியை மறறஸதிரீகள குருபூடமாககககொளளவேணடும அநநிய புருஷனைசசேருகிற ஸதிரீககும அநத அநநியபுருஷனைசசேருகிற ஸதிரீககும அநத அநநியபுருஷனுககும தோஷம துலலியமாயிருநதாலும ஸதிரீககு அநநியபுருஷனுல காபபநதரிபபது முதலான தாமசஙகடஙகள சமபவிககு இடமிருபபதால அவளுடைய குறறததை உலகததார பெரிதாக எணணுகிருாகள, சிலதருணஙகளில நிாதோஷமான ஸதிரீகளுககும தோஷமகறபிததது அவாகள வியபிசாரிகளெனறு அபாணடமான பொயயைக கடடிவிடுகிற உலகமானது வாஸதவததில கெடடுபபோனவளுடைய செயகையை வெளிபபடுததாமலிருககுமா, திரஙகளதலவாத ஸதிரீகளையும கலநததுபோல பெருமையாகப பொயபேசுகிற புருஷாகளும உலகததி லிருககுமா, திரஙகளகலவாத ஸதிரீகளையும கலநததுபோலபெருமையாகபபொயபேசுகிற புருஷாகளும உலகததி லிருககிருாகளே இபபடிபபடட புருஷாகள தாஙகள வாஸதவமாகசசோநத பெணகளுடையபழியை ஊரெஙகும பறைசாறறுமல விடுவாாகளா ஆகையால அநநியபுருஷாகளுடையகாறறும தஙகளமேல வீசாமல ஸதிரீகள சுததமனோநிாமலமா யிருககவேணடும

தெயவபககிககுபபினபு ஜீவகாருணணியம சகலபுணணியஙகளுககும ஆதியாகையால ஜீவகாருணணியததையும ஸதிரீகளுககு உபதேசிககவேணடும "தனனைபபோற பிறரைநேசிகக வேணடும" எனகிற தேவவாககியமானது சகலவேதசாஸதிரஙகளின சாரசஙகிரகமா யிருககினறது, மனுஷரால செயயபபடடிருககிற சடடஙகளுமசாஸதிரஙகளும விஸதாரமாயும, புதை பொருளாயும, பல வியாககியான காததாககளை அபேடசிககினறனவாயு மிருககினறன, அநதவியாககியானக காததாககள ஒருவருககொருவா பரஸபரவிரோதமாக ஒரு வாககியததுககுப பல வியாககியானஙகளைச செயகிருாகள, "தனனைப போற பிறரை நேசிககவேணடும" எனகிற வேதவாககியமானது, மலைமேலவைதத தீபமபோல யாவாககும எளிதிற பயனவிளஙகததககதா யிருபபதால அதற்கு வியாககியாதா வேணடுவதிலலையே, நியாய

மக

DR. U.V.S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR MADRAS-

மற்ற விஷயங்களில் எதை நமக்குப் பிறர் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ அதைத்தாம் அவர்களுக்குச் செய்வதும், எதை அவர்கள் நமக்குச் செய்யக்கூடாதென்று நினைக்கிறோமோ அதை அவர்களுக்கு நாம் செய்யாமலிருப்பதுமே இந்த வேதவாக்கியத்தின் பொருளாயிருக்கிறது. நாம் பசித்திருக்கும்போது ஆகாரத்தை அபேக்ஷிக்கிறோமாகையால் நாமும் பசித்தவர்களுக்கு ஆகாரங்கொடுக்கவேண்டும். நாம் தாகமாயிருக்கும்பொழுது ஜலத்தை வேண்டுகிறோமாகையால் நாமும் தாகமாயிருக்கிறவர்களுக்கு ஜலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். நாம் வஸ்திரமில்லாதிருக்கையில் வஸ்திரம் விரும்புகிறோமாகையால் நாமும் வஸ்திரமில்லாதவர்களுக்கு வஸ்திரம் அளிக்கவேண்டும், நாமும் துக்கப்படுகிறவர்களைத் தேற்றவேண்டும், எல்லாரும் நமக்கு உபகாரம் செய்யவேண்டுமென்றும், ஒருவரும் நமக்குத் தீங்குசெய்யக் கூடாதென்றும் நாம் விரும்புகிறபடியால் நாமும் ஒருவருக்குந் தீங்குசெய்யாமல் உபகாரமே செய்யவேண்டும். இவ்வாறாக இந்த வேதவாக்கியத்தில் அடங்காநின்ற ஒன்றாமிடமே "கடவுளைச் சகலபொருள்களுக்கு மேலாக எண்ணி அவரிடத்தில் முழுமனதோடு அந்தக்கரணசுத்தி செய்யவேண்டும், என்றும், தன்னைப்போல் பிறனை நேசிக்கவேண்டும்" என்றும் குறித்திருக்கிற அனாதியான கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இரண்டு வாக்கியங்களும் எவ்வளவு பரமமுக்கியமாயிருக்கின்றன, கடுகுக்குள் கடலையும், அணுவுக்குள் மலையையும் அடைத்ததுபோலக் கடவுள் விஷயமாகவும், பிறவிஷயமாகவும் நம்முடைய சொந்தவிஷயமாகவும் நாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய சகலநெறிகளையும் அந்த இரண்டுவாக்கியங்களில் அடக்கிய ஐயனுடைய சாமர்த்தியமே சாமர்த்தியம். 'தன்னைப்போல் பிறனை நேசிக்கவேண்டும்" என்கிற விதியை நம் விஷயங்களுக்குப் பட்டும் உபயோகப்படுத்தவேண்டுமேயல்லாமல் தூரவிஷயங்களில் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது, சில சமயங்களில் நாம் துராக்கிரகஞ்செய்ய விரும்புவோமாகையால் அந்தக்காரணத்தைக்கொண்டு பிறருடைய துராக்கிரகத்துக்கு நாம் இடங்கொடுக்கக்கூடாது, இப்படிப்பட்ட துர்விஷயம் நீங்கலாக மற்றவிஷயங்களிலெல்லாம் 'தன்னைப்போல் பிறனை நேசிக்கவேண்டும்" என்கிற விதியை நாம் சரியாக அநுசரிப்போமானால் உலகத்தில் தரித்திரமென்பது தலைகாட்டுமோ? குற்றமென்பது குடியிருக்குமா? வஞ்சகமென்பது வாழ்ந்திருக்குமா? இவ்விதியை அநுசரியாத காரணத்தால் உலகத்தில் தீதுகளும், சூதுகளும், வாதுகளும், தரித்திரங்களும், கஷ்டங்களும் நிலைகொண்டிருக்கின்றன, பிறருடைய சொத்துக்காக ஏழைகள்படுங்கஷ்டங்க

னோரம் விவரிப்போமானால் கல்லான மனமும் கரையாதிருக்குமோ? இரும்பான மனமும் இளகாதிருக்குமோ?

உண்ணச் சோறில்லாமலும் உடுக்க உடையில்லாமலும், இருக்க வீடில்லாமலும், படுக்கப் பாயில்லாமலும் தாங்களுடைய இடுப்பிலிருக்கிற பழங்கந்தையும் கையிலிருக்கிற ஓடுந்தவிர வேறு ஆஸ்தியில்லாமலும், உக்ராக்னி உள்ளேசுட வெயில் மேலே சுடமணலினால் கனந்தும், பனியினால் மெலிந்தும், காற்றினால் கலங்கியுந் தெருக்கடோறுந் திரிகிற ஏழைகளுக்குக் கணக்குண்டா? வீடுவீடாகத் திரிந்தும் அன்னம் அகப்படாமல் பசியினால் வாய்மனாடி, கண்இருண்டு, காதடைத்து, கைசோர்ந்து மெய்தளர்ந்து எலும்புகளெல்லாம் எண்ணும்படி துரும்புபோல இளைத்துக் கண்கலங்கிப் பரிதபிக்கிற ஏழைகள் இலக்ஷாதிலக்ஷம் அல்லவா? அந்தகர்களும், செவிடர்களும், ஊமைகளும், சப்பாணிகளும், கிழவர்களும், அங்கஹீனர்களும் பிச்சையெடுக்கச் சக்தியில்லாமலும், அவர்களை விசாரிக்க ஒருவருமில்லாமலும், இருந்த இடத்திலேயே கிடந்து மடிந்துபோகிறார்களே, அநேகர் [illegible] களாயிருந்து தரித்திரத்தை அடைந்தமாதிரியாய் [illegible] தெரியாமலும், வெட்கத்தினால் வெளியே போய்ப் பிச்சையெடுக்கத் துணியாமலும், வீட்டிற்குள்ளிருந்துகொண்டு பசியினால் தாயுங் குழந்தைப் பிள்ளைகளாகப் புருஷனுந் தந்தை பெண்சாதியாகப் பெருஞ்சா [illegible] புத்திரர்களாக, அவர்களுடைய [illegible] குடும்பமாகப் பட்டினியாயிருந்து வருந்துகிறார்களே! அநேக பதிவிரதைகள் தங்கள் சாப்பாட்டைச் சாப்பிடாமல் புருஷனுக்குப் போய்ச் சொல்லி அகப்பட்ட ஆகாரத்தைப் பெண்டு புருஷர்களுக்கும் புத்திரர்களுக்கும் கொடுத்துவிட்டுத் தாங்கள் பட்டினியாய்ப் போய் வாசமாயிருக்கிறார்களே! [illegible] தாயார்கள் விட்டுப்பிள்ளைகள் [illegible] சாப்பிட்டோமென்று சொல்லி ஏழைப்பிள்ளைகளுக்குப் பக்ஷணம் கொடுத்து இன்னதென்று தெரியாமல் தாயார் அகப்பட்டதைக் கைக்கொடுத்து [illegible] அழுகிற ஏழைப்பிள்ளைகள் அநேகம், அநேக ஏழைகள் இரவும்பகலும் ஓயாமல் கைப்பாடுபட்டும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிற கூலி அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் காலை விடிந்தபோதாமல் கஷ்டப்படுகிறார்களே! பாதிவயிற்றோடும் பாதி உடலுலர்ந்துமிருக்க [illegible] புயலிலும் குளிரிலும் மழையிலும் நடுங்கும்படி குளிரைக் கூட்டு [illegible] அங்கேயே சிறுகுடிசைகளைக் கட்டிக்கொண்டு அசுத்தங்களில் சஞ்சரிக்கிறார்கள், அதைப்பார்த்து "ஏகல்" அவர்களுடைய பட்டணங்களில் [illegible] போல [illegible], "குருணை" அவர்களுடைய [illegible]

களில வசிபபதுபோல தாரைதாரையாகக கணணீரசொரிய, "வாயு" அவாகளுடையவாயிலும மூககிலும வசிபபதுபோல ஓயாமல பெருமூசசுவிட இவவகைபாகத துனபபபடுகிறாகளே அனனமெனபது இனனதென்று தெரியாதவாகளாயக கீரைகளையும இலைகளையும, இலுபபைபபூ, அலலிககிழஙகு முதலியவைகளையும பிடுஙகி அவிததுககால வயிறு சாபபடடு மூககாலவயிறறைத தணணீரால நிரபபுகிறவாகளும பலா உணணுவதறகுப பழஙகூழும அகபபடாமல நணடுகளையும நததைமுதலியவைகளையும வேகவைததுச சாபபிடடு அநத ஜெநதுககளுககு இயமசொருபமாயக காலஙகழிககிற பளளாகளும பறையாகளும அனநதமே புலிககுபபயபபடாதவாகளும கலிககுப பயநது பலநாடபசியைத தாஙகமாடடாமல திருடடுகளையும புரடடுகளையும கறறுககொளளுகிறவாகளும, தஙகளுககுப பிராணபதமான பிளளைகளையும விறகததுணிகிறவாகளும பலா பிசைசககாரன சோறறிலே சனீசுரன புகுநததுபோல எலிவளைகளையும, எறுமபு வளைகளையும தோணடி அவைகளிலிருககிற தானியஙகளைஎடுததும களஙகளிலும மாககஙகளிலும சிநதிககிடககிற தானியஙகளை ஒவவொனறுகபபொறுககியும பாதிநெலலும, பாதிகலலும, பாதி உமியுமாயக கஞசி காயசசிககுடிதது அகனனிபானி காலக்ஷேபம செயகிறவாகளும அநேகா அநேகஏழைகளுககுக கொஞசமகஞசி அகபபடடாலும அநதககஞசிசசடடியை ஒருபிளளை ஒருபககததிற பிடிததிழுகக மறறொருபககததை மறறொருபிளளை பிடிததிழுகக அதில சிநதுகிற கஞசிககுப பலபிளளைகள கைநீடட இவவகையாகக கஞசியையெலலாம பிளளைகளுககுக கொடுததுவிடடுத தாயகள நிததியவிரதமாயிருககிறதாய தநதைமாாகளும சததகோடியே

ஒருநாள ஒரு எளிய ஸதிரீ ஒருபிளளையை இடுபபிலவைததுககொணடு ஒருபிளளையைத தோளில எடுததுககொணடு, சிலபிளளைகளைக கையிறபிடிதது நடததிககொணடு மிகுநத பசிதாகததுடனே வநது பிசைசகேடடாள, அவள பசியினால வாடிமெலிநது பேசவும சகதியிலலாமலிருநதாள அவள முநதிச சாபபடுமபடி ஒருஇலைபோடடு 'அனனம படைககபபடடது அவள உடகாாநது ஒருபிடிசாதம எடுதது வாயிலவைததவுடனே இரணடுபிளளைகள ஓடி அவளுடைய இரணடுகைகளையும பிடிததுககொணடன ஒருபிளளை அவளுடையதோளிலஏறி அவளுடைய வாயிலிருநத சாதததைப பலவநதமாகப பிடுஙகித தனவாயிறபோடடுககொணடது, மறறபிளளைகள இலையிலிருநதசாதததை அளளிஅளளிச சாபபிடடு ஒருநிமிஷததில சாதமிருநத வாழையிலையை வெறுமிலையாககிவிடடன, மலைததுபபோயப பேசாமலிருநத அநதஸதிரீ பாலைமாஷியாகக கணணீாவிடடுககொணடு "ஐ

யா இப்படியே தினந்தோறும் இந்தப்பிள்ளைகளால் நான் பட்டினியா
யிருக்கிறேன்" என்று சொல்லி உடனே பசிகளையினால் மூர்ச்சையாகு
ள் அப்போது கூட இருந்தவர்கள் ஒருவராவது இரக்கங்கொண்டு அழா
மலிருக்கவில்லை இப்படியே எண்ணிக்கையில்லாப் ஜனங்கள் படுகஷ்
டங்களைக் கண்கொண்டு பார்க்கக்கூடுமா காதினால் கேட்கக்கூடுமா
ஐயையோ இதென்னபரிதாபம் அந்த ஏழைகளும் கடவுளுடைய பி
ள்ளைகள் அல்லவா அவர்களுக்காகவும் மழை பெய்யவில்லையா அவர்க
ளுக்காகவும் பூமி விளையவில்லையா கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட சகல
பொருள்களிலும் அவர்களுக்கும் பாகமில்லையா, இந்தப்பூமியில் வி
ளையப்பட்ட தானியங்களையும், மற்றப்பொருள்களையும் சகலமனுஷர்க
ளுக்கும் சமபாகமாகப் பிரித்துக்கொடுத்தால் இந்த உலகத்துக்கு
ம் கொடுத்து இன்னும் சில உலகங்களுக்குத் தானங்கொடுக்கலாமே அப்
படியிருக்கக் கோடாநுகோடி ஏழைகள் கஷ்டப்படக் காரணமென்
ன அதற்குத் தனவான்களுடைய பேராசையும் லோபகுணமுமே கா
ரணமாயிருக்கின்றன, பூமியும், பூமியில் அடங்கிய மற்றப்பொருள்களு
ம் சகலருக்கும் சமுதாயமேதவிர அவைகள் தனவான்களுக்குமட்டு
ம் சொந்தமென்று அவர்கள் கடவுளிடத்தில் சிலாசாசனம் பெற்றுக்
கொள்ளவில்லையே பஞ்சபூதங்களில் பூமிதவிர மற்றபூதங்களையும், ச
ந்திரசூரியநட்சத்திரங்களின் பிரகாசத்தையும், யாவரும் பொதுவாக
வே அநுபவிக்கிறார்கள், அப்படியே பூமியையும் பூமியில் உற்பத்தியா
கிற தனதானியங்களையும் சகலரும் பொதுவில் அநுபவிக்கவேண்டிய
து நியாயமாயிருக்க, அவைகளைச் சில செல்வர்கள் மட்டும் கட்டிக்கொ
ண்டு மற்றவர்களுக்குப் பாகங்கொடாமையினால் அநேகர் தரித்திரப்பட
ட ஹேதுவாயிருக்கின்றது, ஒரு புண்ணியவான் தர்மசத்திரங்கட்டி
அதற்குக் கிராமங்களைவிட்டு அந்தக்கிராமங்களின் வரும்படியைக்கொ
ண்டு ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் செய்யும்படி காரியஸ்தர்களையும்
கணக்கர்களையும் உக்கிராணக்காரர்களையும் நியமிப்பதுபோல, பரமகி
ருபாமூர்த்தியாகிய கடவுள், உலகமாகிய அன்னசத்திரத்தைக்கட்டித்
திரவியவான்களைக் காரியஸ்தர்களாகவும், பொக்கிஷக்காரர்களாகவு
ம் நியமித்து அவர்கள்மூலமாகத் தர்மம் நடக்கும்படி அவர்களிடத்தில்
பொருள்களைக் கொடுத்தருளினார், தர்மவிசாரணைக் கர்த்தர்கள் சத்
திரத்தின் வரும்படியில் தங்களுக்குள்ள மாசாந்தரவேதனங்களை எ
டுத்துக்கொண்டு, மற்றதை ஏழைகளுக்கு உபயோகப்படுத்துவது
போல செல்வர்கள் தங்களுக்கும் தங்களுடைய குடும்பங்களுக்கும்
வேண்டியமட்டில் வைத்துக்கொண்டு சேஷத்தை ஏழைகளுக்கு வி
யோகஞ்செய்யவேண்டுமென்பது கடவுளுடைய திருவுளமாயிருக்கி

றது, அந்தப்படி சத்விநியோகஞ் செய்யாமே பரமலோபிகள் ஏழைக்
ளுடைய சொத்தை அபகரிக்கிறவர்களாகையால் அவர்களைத் தீனபந்
துவாகிய தெய்வம் சிக்ஷியாமல் விடுமா? உலகத்தில் கோடீசுவரர்களும் ல
க்ஷாதிபதிகளும் அநேகர் இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய கைவச
மாயிருக்கிற பொருள்களைப் பார்த்தால் எண்ணிறந்த ஏழைகளுக்குக்
கொடுக்கலாமே, சாதாரணமாகத் தனிகர்களிலே ஆயிரவேலிநிலமு
டைய பூபாலர்கள் அநேகர் இருக்கிறார்கள், ஒரு எளிய குடும்பத்தின்
சகல ஜீவகாலக்ஷேபத்திற்கு ஒரு வேலிநிலம் போதுமானதாகையால் ஆயி
ரவேலி நிலம் ஆயிரங் குடும்பங்களின் ஜீவனத்திற்குப் போதுமே
அவ்வளவு நிலங்களை ஒருவனே வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களைப் பறக்
கவிடுவது தர்மமா? சீமான்களின் பெண்டிர்கள் விசேஷகாலங்களில் வெ
ளியிலே புறப்படும்போது தரித்திருக்கிற ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்
களையும் மதிப்பிட்டால் ஒவ்வொருத்திக்கு ஐயாயிரரூபாய்க்குக் குறையா
மல் இருக்குமென்றோ, குடும்பமொன்றுக்கு நூறுரூபாய் விகிதம் பிரித்
துக்கொடுத்தாலும் ஐந்நூறுரூபாயை ஆயிரம் குடும்பங்களுக்குக் கொ
டுக்கலாமே. ஆயிரம் குடும்பங்களுடைய அன்னாதாரத்தை ஒரு தாயாபரமு
ள்ள ஸ்திரீ தன்னுடைய தேகத்தின்மேல் தூக்கிக்கொண்டு திரிவது
எவ்வளவு பெரிய அநியாயம், இதுவும் கனவான்கள் வீட்டிலிருக்கிற
சாமான்களும், பாத்திரங்களும், வஸ்துக்களும், ஆடம்பரங்
களிலும் டம்பவஸ்துக்களிலும் அவர்கள் விருதாவிரயம் செய்கிற த
னங்களும் அநாவசியமாக அவர்கள் வைத்திருக்கிற பண்டம் பாடிமு
தலிய பாத்திரக்கோடிகளும் இவ்வளவென்று கணிதஞ்செய்யக்கூடு
மோ, அந்தப்பொருள்களெல்லாம் பணமாக்கி, வட்டிக்குவிட்டு, வ
ட்டிவரும்படியில் அந்தச்செல்வர்களுடைய குடும்பங்களுக்குத் தற
காலத்திற்கும் பிற்காலத்திற்கும் வேண்டியமட்டும் வைத்துக்கொ
ண்டு, மிச்சத்தை ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தால் அவர்களுடைய
கஷ்டம் விடியாதா? பூமியைப்பார்த்து "பூமியே உனக்குப் பொன்
னைக்குமனை" என்று சொல்வதுபோல பூமியைத் தோண்டித் தோ
ண்டி மண்ணைத் தங்களிடம் இழுத்துக்கொண்டு பொன்னைப் பூமி
யில் புதைக்கிற செல்வர்கள் அந்தப்பொருளைத் தாங்களும் அநுப
விக்காமல் ஏழைகளுக்குங் கொடாமல் மண்ணுக்குத் தத்தஞ்செய்
வதுமாக்கமா? அண்டையிலும் அயலிலும் எண்ணிக்கையில்லாத
ஜனங்கள் கொட்டைப்பாக்களவு அன்னமும் அகப்படாமல் கஷ்ட
ப்படும்பொழுது, பிரபுக்கள் களஞ்சியங்கள்தோறும் மலை
மலையாகத் தானியங்களைக் கட்டிவைத்துக்கொண்டு அதிக விலை
யை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கலாமா? அநேக ஏழைகளுடை
ய வயிறுகள் வறுமையினால் வெறுமையாயிருக்கும்பொழுது
செம்பொற்கட்டைகளையும் பொற்பட்டைகளைக் கட்டிவைத்திருக்கி

கிற மனைக்கு உரியவர்கள், வெள்ளிக்கிண்ணியிலே பாலும் தங்கக்கிண்ணியிலே சோறும் வைத்துக்கொண்டு, நாய்களுடைய வயிறுகளை மட்டும் நிரப்பலாமா? அநேக ஏழைகள் வஸ்திரமில்லாமல் திகம்பரர்களாய்த் திரியும்பொழுது, பிரபுக்கள் பல வண்ணார் வீடுகளை விலைக்கு வாங்கினதுபோல் முட்டைமுட்டையாகவும் அடுக்கடுக்காகவும் வஸ்திரங்களை வைத்துக்கொண்டு சும்மாயிருக்கலாமா

பரோபகாரமில்லாத ஜன்மமோ பாழ். ஒருவன் சகலசாஸ்திரசமர்த்தனாயும் அசகாயசூரனாயும், ஜகப்பிரக்கியாதி உள்ளவனாயும் இருந்தாலும் அவன் பரோபகார சூனியனாயிருப்பானானால் அவனுடைய ஜன்மம் வியர்த்தமே, "நராசுராமுதலிய சகலருடைய நாவுகளினாலே நாம் பேசினாலும் பரோபகாரம் நம்மிடத்தில் இல்லாதிருக்குமானால் நம்முடைய வாசாலகம் அர்த்தமில்லாத வெண்கல ஓசைக்குச் சமானமே, "கடவுள் நம்மை நேசித்ததுபோல் நாம் ஒருவரொருவரை நேசிக்க வேண்டும் அப்போதுதான் அந்தச்சாவலோகக் குருவுக்கு நாம் சீஷர்களென்று சகலமனுஷர்களும் அறிவார்கள் கடவுளே உபகார சொரூபியாயிருக்கிறார் நாம் பூமியைப் பார்த்தாலும், வானத்தைப் பார்த்தாலும், எந்தப்பொருளைப் பார்த்தாலும் நம்மை நாம் பார்த்தாலுஞ் சகலமும் அவருடைய உபகாரமேயன்றி வேறில்லையே அந்தப்பரமதயாளுபோல நாம் ஒருவரொருவரை நேசிப்போமானால் கடவுள் நம்மிடத்தில் பூரணமாயிருக்கும் சகலரும் தயாபரனுடைய பிள்ளைகளாதலால் நாம் ஒருவர்க்கொருவர் சகோதரர்களாயிருக்கிறோம் "ஒருவன் கடவுளை நேசிப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு தன்னுடைய சகோதரனைப் பகைப்பானானால் அவன் பொய்யனே ஏனெனில் தன் கண்ணாற் பார்க்கிற சகோதரனை நேசியாதவன் தன் கண்ணாற் பாராக் கடவுளை எப்படி நேசிப்பான், "இம்மைச்செல்வத்தை உடையவன் தன்னுடைய சகோதரன் தரித்திரப்படுகிறதைக் கண்டும் இரங்காதிருப்பானானால் அவனிடத்தில் தெய்வபக்தி எப்படிக்குடிகொண்டிருக்கும் "கடவுளே ஏழைவேஷங்கொண்டு வருவானாதலால் ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கிறவர்கள் கடவுளுக்கே கொடுக்கிறார்கள் ஏழைகளுக்கு "இல்லை" என்கிறவர்கள் கடவுளுக்கே "இல்லை"யென்கிறார்கள் இதரவிஷயங்களில் நாம் செலவிடுகிற அர்த்தங்களெல்லாம் வியர்த்தமாய்ப்போகின்றன — தர்மவிஷயங்களிற் செலவிடுகிற பொருள்மட்டும் அழியாமற் பரலோக ஆஸ்தியாகச் சேருகின்றது நாம் அனுபவிக்கும் காரியங்களெல்லாம் அற்பமாயும் பின்பு துன்பங்களை விளைவிக்கத் தக்கவைகளாயுமிருக்கின்றன, நாம் பிறருக்கு உபகாரஞ்செய்து அந்த உபகாரபலனை அவர்கள் அநுபவிக்கும்

பொழுது நமககு உணடாகிற ஆநநதம பிரமாநநதமலலவா? ஆகை யால பரோபகாரததுககுச சமானமான இகபரபாககியமவேறிலலையே.

ஒவவொருவரும தஙகளுடைய அநதஸதுககுத தககபடி பரோப காரம செயவது பாரமலல தனவானகள தரிததிராகளுககு அனனவ ஸதிர தானஙகளைச செயயலாம விதவானகள எளியபிளளைகளுககுவி ததியாதானஞசெயயலாம, பலவானகள தாபபலமுளளவாகளுககுத து ணைசெயயலாம துககமுளளவாகளுககு யாரும ஹிதவசனஙகளைச சொலலித துககநிவாததிசெயயலாம வியாதிககாராகளை ஆரோககிய முளளவாகள அடிககடிவிசாரிதது வேணடியபடி பரிகாரஙகளைசசெய யலாம புததியுளளவாகள புததியிலலாதவாகளுககுச சமயமபாாததுத தகுநதபுததிமதிகளைசசொலலித திருததலாம, ஏழைகளுமதஙகளுடை யதேகம வருநதபபிரயாசபபடடாயினும பிறருககு உதவிசெயயலாம இவவாறே ஒவவொருவரும தஙகள தஙகளுடைய சகதிககுத தககபடி பரோபகாரஞசெயதால ஏழைகளுககெலலாம தரிததிரம ஹதமாகு மே கோடைவெயிலிலததான தாஙகிககொணடு மறறவாகளுககு நிழல கொடுககிறவிருகஷமபோல தஙகளுககுவருகிறதுனபஙகளைப பாராட டாமலபிறருககு உபகாரஞ செயகிறவாகளே குணோததமாகள.

கையிலே பொருளைத தததுககொணடு தரிததிராகளபோல பி கைஷககுவருகிற மாயபபுரட்டாகளுககும பாடுபடததகக ஆரோக கி டகாததிராகளுககும, தபபுஸ கோததிரஞ செயபவாகளுக்கும பி கைஷகொடுபபது துாவினியோக மாயும அவாகளிடததில பொருளா சை, சோமபல பொய முதலிய துாககுணஙகளை விளைவிககததகக தா யுமிருபபதால பாததிரமறிநது பிகைஷயிடுவதே தகுதியாயிருககினற து - ஆறுமறற அரதேசி பரதேசிகளும, பாடுபடச சகதியிலலாத கு ருடா முடவா முதலிய அஙகஹீநாகளும, வியாதிஸதாகளும, விரத தாபபியாகளும, தாயதகபபன அறறபிளளைகளும, அநாதவிதததுக ளும வாழாதுவறியோ ராணவாகளும நமமுடைய உபகாரததுககுப பாததிராகளா யிருககிறாாகள அவாகள எநத ஜாதியாராயிருநதாலு ம, எநத சமயிகளா யிருநதாலும, எநததேசததாராயிருநதாலும எவ வளவு விததியாசம பாராமல அவாகளுககு உபகாரஞ செயவதே பர மசுகிாதம, சகலருககுமபிதாவாகியகடவுளநலலவாகளுககும பொலலா தவாகளுககுமசரியாகசசூரியனபிரகாசிககவும, நீதிமானகளுககும அநி யாயககாராகளுககும சமானமாகமழைபெயயவுஞ செயகிறாாதலால அவருக்குபபிளளைகளாகியநாமநமமுடைய பகைவாகளையுமநேசிககவு மையாவாவாழததவும நமமைப பகைககிறவாகளுககு நனமைசெய

யவும் நமக்குத் துன்பஞ்செய்கிறவர்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகும்படி பிரார்த்திக்கவும், வேதவாக்கியங்களின்படி நாம் பாத்தியப்பட்டிருக்கிறோம். "இன்னாசெய்தாரை யொறுத்தலவர்நாண நன்னயஞ்செய்துவிடல்" என்று திருவள்ளுவரும் செப்புகின்றாரே.

பெற்றதாய் பசித்திருக்கப் பிராணபோசனஞ் செய்வதுபோல சிலர் தங்களுடைய சொந்தக் குடும்பங்களைத் தவிக்க விட்டுவிட்டு சொத்துக்களைப் பராதீனஞ் செய்கிறார்கள். இது மனுநீதிக்கும் பிரகிருதி நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் பொருந்தாததாயிருக்கின்றது. நம்முடைய மனைவி, பிள்ளைகள், தாய்தந்தை, சகோதரர், சகோதரிகள் முதலியவர்களை நம்முடைய வசத்தில் கடவுள் ஒப்புவித்திருப்பதால், அவர்களை முந்திச் சம்ரக்ஷிக்கவேண்டியது நம்முடைய பொறுப்பாயிருக்கின்றது. அப்படியே ஏழைகளான நம்முடைய சுயபந்துசகளையும், நமக்குச் சமீபத்திலிருக்கிற தரித்திரர்களையும் ஆதரிக்கவேண்டியது அவசியமாயிருக்கின்றது. ஒருவனுடைய பொருளைத் திருடி வேறொருவனுக்குத் தானஞ்செய்வதுபோல சிலர் வாங்கின கடனைக்கொடாமல் தங்களுடைய ஆஸ்திகளையெல்லாம் தர்மவிஷயத்தில் விரயஞ்செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தியாகிகள் திருடர்களாயும், அவர்களிடத்தில் தானம் வாங்குகிறவர்கள் திருட்டுச்சொத்தை வாங்குகிறவர்களாயும் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் தானங்கொடுப்பதற்குமுன் கடன்களைத் தீர்ப்பதே நியாயமுறைமையாயிருக்கின்றது.

வியாதியில்லாதவர்களுக்கு ஔஷதங் கொடுப்பதுபோலும், வெள்ளத்தின்மேலே பெய்யும் மழையைப்போலும், சிலர் தனவான்களைக்கண்டால் விருந்துமுதலிய சோடசோபசாரஞ் செய்கிறார்கள், தரித்திரர்களைக்கண்டால் தடியெடுத்துத் துரத்துகிறார்கள், இது மகா தோஷமாயிருக்கின்றது. முகங்கோணாமலும், கைம்மாறு வேண்டாமலும், உள்ளன்போடு பிச்சையிடுவதே பெரிய புண்ணியம். ஏழைகளுடைய திட்டுக்கும் அலட்டுக்கும் பயந்து அசமாதானத்தோடும் அசந்துஷ்டியோடும் ஐயங்கொடுப்பதானது கொடுங்கோல் அரசர்களுடைய ஆக்கினைக்குப் பயந்து கடமை கொடுப்பதுபோலும், திருடர்களுடைய தடியடிக்குப் பயந்து அவர்கள் கையில் பொருளை வாரிக்கொடுப்பதுபோலுமிருக்கின்றது. யாதொரு பிரதிப்பிரயோஜனத்தைக் கருதிப் பிச்சையிடுகிறவர்களைத் தாதாக்களென்றும் சொல்லுகிறதாயிருந்தால், உலகத்தில் சகலரையுந் தாதாக்களென்று சொல்லலாம். கடைக்காரர்களிடத்தில் சரக்குகளை வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு விலைகொடுக்கிறவர்களும் தாதாக்களே. கிரயம் வாங்கிக்கொண்டு சரக்குகளைக்கொடுக்கிற வர்த்தகர்களும் தியாகிகளே. வேலைக்காரர்களிடத்தில் வேலை வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்குக் கூலிகொடுக்கிறவர்களும் தாதாக்களே. சம்ப

ளம் வாங்கிக்கொண்டு சமையல் செய்துகொடுக்கிற சுயம்பாகிகளும் அன்ன தாதாக்களே. வீடுகள்தோறும் வஸ்திரம் வெளுத்துக்கொடுக்கிற வண்ணார்களும் வஸ்திரதாதாக்களே தாசிகளுக்குப் பொருள்கொடுக்கிற காமாதுரர்களும் கொடையாளிகளே அந்தக் காமாதுரர்களுக்குப் புண்களையும் வியாதிகளையும் கொடுக்கிற தாசிகளும் தியாகிகளே இப்படிப்பட்ட தானம் அதானமாகையால் பிரதிபலன் வேண்டாது பிக்ஷையிடுவதே பெருமை. மனுஷர்கள் பார்க்க அவர்கள் முன்பாக ஏழைகளுக்கும் பிக்ஷைகொடுக்கிறவர்களுக்கும் மோக்ஷவாசனுடைய தயாபிரசாதம் கிடைக்கமாட்டாதாகையால் ஒருவருக்குந் தெரியாமலும், நரஸ்துதியை விரும்பாமலும், அந்தரங்கமாகச் செய்கிறதானமே பிரதானம் புஷ்பம் மறைவாயிருந்தாலும் அது வாசனையானது காட்டிவிடுவதுபோல், அநாதபோஷகர்களை அவர்களுடைய ஔதாரியம் எப்படியும் காட்டிவிடும் பரோபகாரிகள் இறந்தும் இறவாமல் என்றும் பிரகாசிக்கிறார்கள் பரமலோபிகள் பிறந்தும் பிறவாதவர்களாயும், இருந்தும் இல்லாதவர்களாயும் இருக்கிறார்கள் தர்மிஷ்டர்களுக்கு ஒரு துன்பம்வந்தால் சகலருந் தங்களுக்கு வந்ததுபோல் எண்ணி அந்தத் துன்பம் நீங்க வேண்டுமென்று கோயில்கள்தோறும் கும்பிடுகிறார்கள் கிருபணசிரோமணிகளுக்குத் துன்பம்வந்தால் அவர்களை நினைப்பாருமில்லை அவர்களுக்கு இரங்குவாருமில்லை அகதிகளை ஆதரிப்பது ஒவ்வொருவருக்குந் தனித்தனியே கடனாயிருப்பதுமன்றி சர்வஜனோபகாரமாக அன்னசத்திரங்கள், பாடசாலைகள், ஔஷதசாலைகள், ஆதுலர்சாலைகள், தண்ணீர்ப்பந்தல்கள் முதலிய சாசுவதமான தர்மங்களை ஏற்படுத்துவது பெருஞ்செல்வருக்குக் கடமையாயிருக்கின்றது

தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரை யோம்புகிற பரஸ்நேகம் இல்லாமையினால், சில அரசர்கள் தங்களுடைய சுயநலத்திற்காகவும், நிஷ்காரணமாகவும், எண்ணிக்கையில்லாத ரதகஜதுரகபதாதிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு ரணபேரிகள் முழங்க, யுத்தசன்னத்தத்துடன் புறப்பட்டு, அந்நிய தேசாதிபதிகளுடனே சண்டை தொடுக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு சேனாசமுத்திரங்களும் கலந்து அஷ்டதிக்குகளும் நடுங்கும்படி அட்டகாசஞ் செய்துகொண்டு ஆலகால விஷம்போல் சீறிக்கொண்டு, கோடையிடிபோல் கர்ஜித்துக்கொண்டு, வடவாமுகாக்கினிபோல் கண்களில் தீப்பொறிகள் பறக்க, ஒருவரையொருவர் பிடித்துக் கடித்து அடித்து இடித்து மடித்து முடித்துவிடுகிறார்களே. அப்போது சிரமற்று, உரமற்று, கரமற்று, காலற்று விழுகிற முண்டங்களும், துண்டங்களும், கண்டங்களும், அண்டங்களைப் போய் முட்டுகின்றனவே. ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் குவிகிற சவமலைகள் நவமலைகளாகுதே. சோரிப்பிரவாகம் வாரிப்பிரவாகத்திலும் அதிகமே. “புலிக்குப் பயந்தவர்கள் எல்லாரும் என்மேலே படுத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்பதுபோல், அந்த அரசர்கள் தாங்

கள வெளியே புறபபடாமல மூலையில பதுஙகிககொணடு ஏழைக ளைச சணடைககுவிட்டு வேடிககை பாாககிறாாகள புததியிலும, யுகதியிலும, சகதியிலும அதிக மேதாவிகளெனறும், தாமிஷடாச ளெனறும பெயாகொணட அலெககசானறா, போனுபாாதது, செ சாா முதலிய சுததவீராகள செயத கொலைகளுககுக கணககுணடா? அவாகளுககுத் தாமிஷடாகளெனறும பெயரா? இநதத் தாமிஷ டாகளபோல் பினனுஞ சில தாமிஷடாகள உலகததில இருநதிருப பாாகளானுல, யுகாநதகாலப பிரளயமபோல உலகததில மனுஷய பூணடிலலாமல சாவநாசஞ செயதிருபபாாகளே நமமுடைய பிதா ககள, பிரபிதாககள ஒருவரும இருநதிருககமாடடாாகள இநதப புஸதகததையெழுத நாமும இருககமாடடோம

சாநதம, தயை, தாகஷணியம, பொறுமை, அடககம, வணக கம முதலிய நறகுணஙகளைப போதிக்கிற சததிய வேதததினினறு பிரிநத பலசமயததாா அநத வேதததை வியாஜமாக வைததுககொ ணடு யூரோபபில ஒருவரோடொருவா சணடைசெயது, அநதச சணடையில மடிநத ஜனஙகளும, வடிநத உதிரஙகளும, ஒடிநத கை காலகளும, இடிநத ஆலயஙகளும, பொடிநத மடஙகளும, முடிநத பொருளகளும, படிநத துனபஙகளும இவவளவெனறு சொல்லக கூடுமா? இநதத தேசததிலும ஒவவொரு மதஸதாபனமாகுமபோ து நடநத சணடைகளும, கலகஙகளும, பிராணவதைகளும அபார மே ஒரு சமயததாா மறறொரு சமயததைதத தூஷிததும, ஒரு வித வான மறறொரு விதவானை நிநதிததும, செயதிருககிற கிரநதஙகள அபததபுஞசமாயும், அசபபிய வாாததைகளுககு அகராதிகளாயு மிருககினறன அவைகளைப படிததால நமமுடைய வாயுங கசச கினறது நினைததால மனமுஙகசக்கினறது. தென்றலமுறறிப பெ ருஙகாறறுவதுபோல சிலசமயஙகளில் எதுத்துச சணடையிலிருநது கழுததுசசணடையிலும, வாயச்சணடையிலிருநது கைசசணடையி லும பிரவேசஞசெய்கிறாாகள. இவவளவு விபரீதஙகளுககும தன னைபபோற பிறரை எணணுதகுணமே காரணமாயிருககினறது

பினனும பரநேசமிலலாமையினுல உலகததில திருடடுகளும, புரடடுகளும, அககிரமஙகளும நிறைந்திருக்கினறன திருடர்கள் இரவில எபபோதாவது அமாவாசை இருட்டில திருடுகிறார்கள பிரதிதினமும படடபபகலில சகலரும அறிய நடககிற திருடடுக ளுககு அளவிலலையே பொருளாசையினுல பொயசசததியம பண ணுகிறவாகளும, பொயசாகஷி சொலலுகிறவாகளும, பொயச்சீடடு உணடுபண்ணுகிறவாகளும், பொய்வழககுச செய்கிறவர்களும, தங களுடைய சக்திக்கு மேறபட்ட கடன்வாஙகுகிறவர்களும், வாஙகின கடனைக் கொடாதவர்களும், அநியாயவட்டி வாஙகுகிறவர்களும், அடைக்கலமாக வைத்தபொருளை அபகரிக்கிறவர்களும, வேலைசெய்ப

யாமற் கூலிவாங்குகிறவர்களும், ஏழைகளிடத்தில் வேலை வாங்கிக் கொண்டு கூலிகொடாதவர்களும், செல்லாப்பணத்தைச் செலுத்துகிறவர்களும், அளவிலும் நிறையிலும் வித்தியாசஞ் செய்கிறவர்களும், சரக்குகளுக்கு அதிகவிலை வாங்குகிறவர்களும், நல்ல சரக்குக்குக் கிரயம்வாங்கிக்கொண்டு கெட்டசரக்குகளைக் கொடுக்கிறவர்களும், சூதாடிப் பொருள்சம்பாதிக்கிறவர்களும், கண்டெடுத்த பொருளைச் சொந்தக்காரரைத் தேடிக்கொடாதவர்களும், பிறர் பொருளைப்பார்த்துப் பொறாமைகொள்ளுகிறவர்களும், திருட்டுப்பொருளை வாங்குகிறவர்களும், திருட்டுக்குச் சகாயஞ்செய்கிறவர்களும், திருடும்படி பிறருக்குப் போதிக்கிறவர்களும், பிறருக்குப் பொருள் நஷ்டம் உண்டாகும்படி செய்கிறவர்களும், கையில் பொருளை வைத்துக்கொண்டு ஏழைகளுக்கு ஐயம் இடாதவர்களும், மாமஸக்கிரயம் வாங்கிக்கொண்டு பெண்கொடுக்கிறவர்களும், பட்டப்பகலில் கொள்ளையடிக்கிற திருடர்களை அன்றியும், ஏழைகள் தாங்கக்கூடாத நாட்டுவரி, காட்டுவரி, வீட்டுவரி, மாட்டுவரி, ஆட்டுவரி, ஏட்டுவரி, ஓட்டுவரி, கூட்டுவரி, பாட்டுவரி, மேட்டுவரி, தீட்டுவரி, ரோட்டுவரி, கோட்டுவரி, ஈட்டுவரி, சாட்டுவரி முதலிய கேட்டுவரிகளைச் சுமத்தி அநியாயஞ்செய்த பூர்வீக அதிகாரர்கள் சதிகாரர்களே பரிதானம் வாங்கிக்கொண்டு பக்ஷபாதஞ்செய்கிற சில நியாயாதிபதிகள் அநியாயாதிபதிகளே எங்கே கொலை நடக்கும், எங்கே களவுநடக்கும், எப்போது நமக்குப் பணம்வருமென்று சதா எதிர்ப்பார்த்துக்கொண்டு குற்றவாளிகளை விட்டுவிட்டுக் குற்றமில்லாதவர்களைப்பிடித்து உபத்திரவஞ்செய்கிற சில போலீஸ்வீரர்கள் சோரர்களே எப்போது குடும்பங்களிற் கலகம் உண்டாகும், எப்போது வியாஜ்ஜியம் வருமென்று சித்தமாய்க் காத்துக்கொண்டிருக்கிற சில நியாயவாதிகள் அநியாயவாதிகளே யாருக்குச் சுரம்வரும், யாருக்குப் பேதிவரும், யாருக்குத் தலை உடையும், யாருக்குக் கைகால் ஒடியும் என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு தங்களுடைய பிழைப்புக்காகப் பிள்ளைவளர்ப்பதுபோல வியாதியை வளர்த்துவிட்டுக்கொண்டு ஜீவிக்கிற சில வைத்தியர்கள் தைத்தியர்களே, பிள்ளைகள் படித்துக்கொண்டால் தங்களுடைய பிழைப்புக்கு மோசம்வருமென்று [illegible] திக கிருஷ்ணபக்ஷத்துச் சந்திரன்போல் பிள்ளைகளுடைய அறிவை நாளுக்குநாள் குறைக்கிற சில போதகர்களும் பாதகர்களே மேற் சொல்லிய உத்தியோகஸ்தர்களில் அனேகர் சர்வோத்தமர்களா

யிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அப்படியில்லாத சிலரைப் பற்றமட்டும்
நாம் பிரஸ்தாபித்தோம்.

அன்றியும், "தன்னைப்போற் பிறரை எண்ணவேண்டும்" என்
கிற விதியைச் சகலரும் அனுஷ்டித்தால் சாமித் துரோகிகளும்,
குருத்துரோகிகளும், பிதாத்துரோகிகளும், மாதாத்துரோகிகளும்,
புத்திரத்துரோகிகளும், சகோதரத்துரோகிகளும், புருஷத்துரோகி
களும், பத்தினித்துரோகிகளும், பரதாரத்துரோகிகளும், பரபுரு
ஷத்துரோகிகளும், பொய்யர்களும், வெய்யர்களும், கொலைஞர்களும்,
புலைஞர்களும், கொடியர்களும், குடியர்களும், கோபிகளும், லோபி
களும், பாபிகளும் உலகத்தில் இருப்பார்களா? இரார்களே. ஆகை
யால் பரோபகாரம் பூததயை பச்சாத்தாபம் முதலிய சுகுணங்களை
ஸ்திரீகளுக்கு ஓயாமல் உபதேசிக்கவேண்டும்.

மிருகங்கள், பட்சிகள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன முதலிய சகல
ஜீவராசிகளிடத்திலும் கிருபையாயிருப்பதே ஜீவகாருண்யமெ
ன்று சொல்லப்படுகின்றது. மனுஷருக்கு உபகாரார்த்தமாகவே
சமஸ்த ஜீவகோடிகளையும் கடவுள் சிருஷ்டித்தருளினாரென்று நாம்
முன்னமே விவரித்திருக்கிறோம். சில ஜெந்துக்கள் நமக்கு நேரே
உபயோகமாயிராவிட்டாலும் நமக்கு உபயோகமான வேறே சில
ஜெந்துக்களுக்கு அவைகள் ஆகாரமாய் உபயோகப்படுகிறபடியால்
பூமியில் ஒரு அற்பஜெந்துவேனும் நமக்கு அநுபயோகமாயிருக்க
வில்லை. விலங்கு பறவை முதலியவைகள் ஞானமில்லாத அசேதன
வஸ்துக்களாயிருந்தாலும் நம்மைப்போலவே அவைகளுக்கும் தேக
மும், பிராணனும், பஞ்சேந்திரியங்களும், சுகதுக்கங்களையறிகிற
உணர்வும் உண்டாயிருக்கிறபடியால் அவைகளுக்குப் பரிச்சேதம்
உபத்திரவம் செய்யக்கூடாது. அவைகளுக்கு அனுகூலம் செய்திருக்
கிறார். மனுஷன் ஞானத்மாவானதால் பலமான வீடு போர்வை முத
லியவைகளைச் செய்துகொண்டு, உஷ்ணம் குளிர் முதலிய துன்பங்
களைத் தடுத்துக்கொள்வானென்பதைக் கடவுள் எண்ணியே அவனு
க்கு மிருதுவான தோலையும், நிர்வாணமான தேகத்தையுங் கொடுத்
திருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட ஞானம் விலங்குகளுக்கும் பக்ஷிகளுக்
கும் இல்லாதபடியால் அவைகளுக்குத் தடிப்பான தோலும், திர
ளான மயிருமுள்ள தேகங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். சத்துருபய
நிவர்த்திக்குத் தகுந்த ஆயுதங்களைச் செய்துகொள்ள மனுஷன் தெ

... IYER LIBRARY
... NAGAR MADRAS-90

ரிநதவனுகையால அவனுடைய தேகம ஆயுதமிலலாமல நிராயுதமா யிருககினறது ஆயுதஞசெயயததெரியாத அசேதன ஜெநதுககளுக குக கொமபுகள, கூா மூககுகள, நகஙகள, தநதஙகள, வாலகள, காலகள முதலிய ஆயுதஙகளை அவைகளுடைய தேகஙகளிலே கட வுள அமைததுவைததிருககினருா மிருகஙகளும பக்ஷிகளும தஙக ளுடைய கருததுகளை ஒனறுககொனறு தெரிவிததுககொளளுமபடி ஒவவொரு ஜாதிககும ஒவவொரு பாஷையைக கடவுள கறபிததிரு ககிறுரெனபது அநுபவசிததபாயத தெரிகினறது மனுஷககுழந தை பிறநது வெகுகாலமவரையில தஙகளைததாஙகளே சமரக்ஷணை செயதுகொளளத தெரியாமல பெரியவாகளுடைய உதவியை அபே க்ஷிககினறன மிருகஙகளின குடடிகளும பறவைகளின குஞசுக ளும பிறநத உடனேயும அலலது பிறநது சில தினஙகளுககுளளாக வும, தஙகளுடைய ஆகாராதிகளைத தாஙகளே தேடிககொளளவும, வளை கூடு முதலிய இருபபிடஙகளைச செயதுகொளளவும சுபாவமா கவே தெரிநதுகொளளுகினறனவே, மிருகஙகள தகுநத இடநதே டிக குடடிகளைபபெறறு வளாககிற அருமையும, பறவைகள ஊா வன முதலியவைகள கூடுகளில முடடையிடடு நெடுநாள அடைகாத துக குஞசுபொரிததுக குஞசுகளை வளாககிற அருமையும, மனுஷ ரும அதிசயிககததககதாயிருககினறதே நாம வஸதிரபூஷணுதிக ளைத தரிததுககொளளாமல பிறநதஸவரூபமாயிருபபோமானுல நம முடைய தேகஙகளைப பாாகக நமககே அருவருபபாயிருககும பக்ஷிகளுககும விலஙகுகளுககும இயலபாகவே சாவாலஙகாரஙக ளும பொருநதியிருபபதால அவைகளைப பாாககபபாாகக நமககு நேததிரோத்சவம செயவதுபோலிருககினறதே, திவய ரூபவிசித்திர அலஙகாரமுளள மயில பஞசவாணககிளி முதலிய பக்ஷிகளுககு நவ ரதனகசிதமான சாவபூஷணஙகளையும, கனகாமபரஙகளையுந தரித் துககொணடிருககிற ராஜஸதிரீகளும அழகில சமானமாவாாகளா? சில பக்ஷிகள சிததிரமபோல தேகம அசையாமலிருநதுகொணடு ஆரோகண அவரோகணககிரமம தபபாமலும, அபஸவரம இலலா மலும, கேடபவாகள சிரவணாநதஙகொண்டு தேகபரவசமாகும படி அதிமாதுரியமாயப பாடுகினறன கரததை நீடடிககொணடும், சிரததை ஆட்டிககொணடும, சுரததைக கூடடிககொணடும, புலிக காட்டிக்கொண்டும பாடுகிற நமமுடைய சஙகீத விதவாஙகள அத் தப பக்ஷிகளுககுச சமானமாவாாகளா? நாம அலக்ஷியமாக எண்

ணுகிற ஈககள் எறுமபுகள முதலிய பூசசிகளையும பூதகணணாடியிற
பாாததால அவைகளுடைய தேகஙகளில பலவகையான அழகிய
வாணஙகளும, புளளிகளும தோனறுகினறனவே அகடஅகடனா
சாமாததியமுளள கடவுள இவவளவு அருமையாகச செயதிருககிற
ஜீவஜெநதுககளை நாம உபததிரவம செயவதும நிாநிமிததமாயக
கொலலுவதும நீதியா? ஒருவன எழுதிய சிததிரததை வேறொரு
வன கலைததுப பழுதுபடசசெயதால அநதச சிததிரககாரனுககு
எவவளவு கோபம ஜனிககும? அதுபோல சாவஜீவ நிாமாணகாத
தாவாகிய கடவுளுககு ஜீவஹிமசை செயகிறவாகளமேல கோபம
வராமலிருககுமோ

பசு, காளை, எருமை, ஆடு, குதிரை, நாய, பூனை, கழுதை, ஒட
டகம முதலிய மிருகஙகள மனுஷருககு எவவளவோ உதவியுளள
வைகளாயிருககினறன அவைகள இலலாவிடடால மனுஷருடைய
சுகஙகளில பாதிசசுகஙகள போயவிடுமெனபது சநதேகபா? எஜ
மான எவவளவு அடிததாலும அநத அடியையும படடுககொணடு
அவன தீனிபோடடாலும போடாவிடடாலும வெளியேயாவது
போய வயிறுவளாததுககொணடு வீடடுககுவநது எஜமானுககுச
சகல ஊழியஙகளும செயகிற அநத மிருகஙகளுடைய பொறுமை
யும, சாநதமும, விசுவாசமும மனுஷருக்கு வருமா? குறஙகினகை
யிற பூமாலை அகபபடடதுபோல சிலா கையில அநத மிருகஙகள
அகபபடடுககொணடு படுகிறவருததம சாமானியமலலவே. திருவை
யாறறுன குதிரைவளாதத கதைபோல அனேகா மாடு, குதிரை,
கழுதை முதலிய மிருகஙகளிடததில சகல வேலைகளையும வாஙகிக
கொணடு அவைகளுககுததகுநத தீனிபோடாமல கொலலுகிறா
கள. குருவியின தலையில பனஙகாயைகடடுவதுபோல அவைகள தா
ஙககூடாத சுமைகளையும, பாரஙகளையும சுமததி நடததுகிறாகள.
நடககமாடடாமல தததளிககுமபோது சாடடியினாலும கழிகளினா
லும ஓஙகி ஓஙகி அடிததும, இரததம பீரிடடு ஒழுகுமபடி தாறு
கோலால தாருமாராககக குததியும கொடுமைசெயகிறாகள. சிலா
பசுவுககு ஜேஷடபுததிராபோல பாலையெலலாம கறநதுககொணடு
கனறுககுத துரோகம்செயகிறாகள. அவாகள கனறுககுச் சகோ
தராகளாயிருககிற படசததிலும அவாகளோடுகூடக கனறுககும
சமபாகம உணடே? அபபடியிருகக எவவளவும கனறுககுப பால
விடாமல ஒட்டக் கறநதுவிடுவது எவவளவு அநியாயம, தனபாட்

டில் மேய்ந்துகொண்டிருக்கிற கழுதை முதலியவைகளைச் சிலர் நிஷ்காரணமாய்க் கல்லால் எறிந்தும், கழியால் அடித்தும், அவைகளுடன் யுத்தஞ்செய்து அந்தக் கழுதைகள் கொடுக்கும் உதைகளையும் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். சில பிள்ளைகள் ஈ, எறும்பு முதலிய பூச்சிகளைப் பிடித்துக் கொல்லுகிறதும், குருவிக்கூண்டுகளைக் கலைத்துக் குருவிகளுக்கும் குஞ்சுகளுக்கும் உபத்திரவம் செய்கிறதுமே வேலையாயிருக்கிறார்கள். இவ்வகையாக வாயில்லாப்பிராணிகளுக்குத் துன்பஞ்செய்து கைபழகுகிறவர்கள், மனுஷரையும் உபத்திரவஞ்செய்யக் கற்றுக் கொள்வார்களென்பது சந்தேகமா? மிருகங்களுக்கும் பக்ஷிகளுக்கும் சந்தோஷம் உண்டாகும்போது அவைகள் எவ்வளவோ ஆநந்தமாகக் குதித்துக் கூத்தாடி விளையாடுகின்றன, அவைகளுக்குத் துன்பம் உண்டாகும்போது கூக்குரலிட்டு அழுது பிரலாபிக்கின்றனவே. இப்படியாக மனுஷரைப்போலவே சுகதுக்கங்களை உணருகிற மிருகாதிகளுக்குத் தீங்குசெய்கிறவர்கள் பரம சண்டாளர்களே. ஆனால் மனுஷர்களில் துஷ்டர்களாயிருப்பவர்களைத் தண்டிப்பது எப்படிமுறையோ அப்படியே சிங்கம், புலி, கரடி முதலிய துஷ்ட மிருகங்களையும், பாம்பு தேள் முதலிய விஷஜந்துக்களையுங்கொல்வது தோஷமல்ல. மிருகாதிகளிடத்தில் மனுஷரும் கற்றுக்கொள்ளும்படியான சில நற்குணங்களுமிருக்கின்றன. மாடு, ஆடு, குதிரை, கழுதை முதலிய மிருகங்களும், காக்கை முதலிய பக்ஷிகளும், தங்களுடைய இனத்துடன் சேர்ந்து இரையெடுக்கப் பிரியப்படுகின்றன. கூட்டத்துடன் சேர்ந்து மேய்ந்துகொண்டிருக்கிற ஒரு ஆட்டையாவது மாட்டையாவது பிடித்துத் தனியே நல்ல புல்லிருக்கிற இடத்திலே கொண்டுபோய்விட்டாலும் அந்த இடத்தைவிட்டுக் கூட்டங்கள் மேய்கிற இடம் நல்ல புல்லில்லாத இடமாயிருந்தாலும் அந்தவிடத்தையே நாடுகின்றது. ஒரு ஜாதியைச்சேர்ந்த மிருகங்கள் இல்லாதபக்ஷத்தில் பலஜாதி மிருகங்களும் ஒன்றுக்கொன்று கூட்டுறவாயிருக்கின்றன. எப்படியென்றால், ஒரு வீட்டில் ஒரு குதிரையும், கோழியும் மட்டும் இருந்தால், அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சமீபமாயும் ஐக்கியமாயுமிருக்கப் பிரியப்படுகின்றன. சாதுவான மிருகங்களும், அவைகளுக்குப் பிராண சத்துருக்களான துஷ்டமிருகங்களும் பழக்கத்தினால் ஒரு கூண்டில் விரோதமில்லாமல் ஸ்நேகமாயிருப்பதை அநேகர் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனை, சிங்கம், புலி, கரடி முதலிய கொடிய மிருகங்களையும் மனுஷன் பிடித்துத் தன்னுடைய இஷ்டப்படி நட

க்க் கறபிக்கிறனென்பது யாருக்குந்தான் தெரியாது.' ஏகாந்த சிறையில் வைக்கப்பட்ட சிலர் தாங்கள் தனியாயிருக்க மனமாகியாமல் தங்களுக்குச் சமீபத்தில் வரப்பட்ட எலி முதலியவைகளுக்கு இரைகொடுத்து அவைகளுடன் ஸ்நேகஞ்செய்து கொண்டதாகவும் அந்த ஜெந்துக்களும் அவர்களிடத்தில் அதிகப் பிரியமாயிருந்ததாகவும் சிலர் புஸ்தகங்களில் எழுதியிருக்கிறார்கள் பின்னும் நாம் மேலே விவரித்தபடி நாய், மாடு முதலிய வீட்டுமிருகங்கள் எஜமானன் என்ன துன்பஞ் செய்தாலும் அதையெல்லாம் சகித்துக்கொண்டு அவனை விட்டுப் பிரியாமல் அவனுக்குச் சகல ஊழியங்களுஞ் செய்கின்றனவே, இப்படிப்பட்ட பலவகை மிருகாதிகளிடத்தில் பரஸ்நேகம், பரோபகாரம், நன்றி மறவாமை, அடக்கம், பொறுமைமுதலிய சத்குணங்களை மனுஷர் கற்றுக்கொள்வது உசிதமாயிருக்கின்றது.

சைவவைஷ்ணவர்களுடைய மதசித்தாந்தப்படி மாம்ஸம்புசிப்பது தோஷமாயும் கிறிஸ்துமத சித்தாந்தப்படி நிர்தோஷமாயுமிருக்கின்றது, லோகாசாரத்தைப் பார்க்குமிடத்தில் மாம்ஸ பக்ஷணிகள் அநேகராயும் அதைப்புசியா திருப்பவர்கள் சிலராயுமிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துமதமுறைமைப்படி மாம்ஸம் புசிப்பது தோஷாரஹிதமாயிருந்தாலும் தபசகாலத்திலும் விரதத்தினங்களிலும் மாம்ஸத்தைத் தள்ளிச் சுத்த போஜனமாகச் சாப்பிடுவது புண்ணியமென்று கிறிஸ்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள் அப்படிப்பட்ட சிலகாலங்களில் மாம்ஸங்களைத் தள்ளுவது புண்ணியமாயிருக்குமானால் எக்காலத்திலும் அதைத் தள்ளிவிடுவது விசேஷபுண்ணியந்தானே ஆதிமனுஷன் பூங்காவனத்திலிருக்கும் பொழுது மாம்ஸம் புசிக்கும்படி அவனுக்கு உத்தரவு கொடுக்கப்படவில்லை ஜலப்பிரளயத்துக்குமுன் உலகத்தில் சகல அக்கிரமங்களும் நிறைந்திருந்தாலும் மாம்ஸம் சாப்பிடுகிறவழக்கம் அப்போது இருந்ததாக ஒருகிரந்தத்திலும் தெரியவில்லை ஜலப்பிரளய காலத்துக்குப் பிறபாடு, மாம்ஸம் அருந்தும்படி அனுமதிகொடுக்கப்பட்டதைக் கொண்டே மாம்ஸபக்ஷணம் மனுஷனுடைய பாவ அந்தஸ்துக்கு உரியதேதவிர புண்ணிய அந்தஸ்துக்கு உரியதல்லவென்று பரிஷ்காரமாய் விளங்குகின்றது. ஆகையால் கூடியமட்டும் கொடூரமான ஹிம்சமாய மாம்ஸ உணவை நிக்கிரகஞ்செய்து சாலோத்தமமென்று நமக்குத் தோன்றுகின்றது. மாம்ஸம் புசிப்பது பாபரஹிதமாய் விட்டிருக்கிறதே தவிர அது புண்ணிய சகிதமென்று ஒருவரும் சொல்லத்துணியார்கள் கலியாணஞ்செய்துகொள்

வது சாஸ்திரோக்தமாயிருந்தாலும் ஒருவன் தன்னை முழுவதும் தெய்வ வூழியத்துக்கே ஒப்புவித்து கலியாணமில்லாமல் நித்திய பிரமசாரியாயிருப்பானானால் அது புண்ணியந்தானே, ஒருவன் பாவஞ் செய்தாலும் பிற்பாடு மனஸ்தாபப்பட்டுத் தகுந்தப்பிராயச் சித்தஞ் செய்து கொள்வானானால் அவனுக்கு பாவவிமோசன மாகுமென்று வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கொண்டு மனுஷன் பாவஞ்செய்யும்படி கடவுள் உத்தரவு கொடுத்ததாகச்சொல்லலாமா? பாவஞ் செய்வது பிராயச்சித்தஞ்செய்து கொள்ளுவதைப்பார்க்கிலும் ஒவ்வொருவனும் எட்டியவரையில் பாவமேசெய்யாதிருக்கப் பிரயாசப்படுவது நன்மைதானே அப்படியே மாம்ஸம் புசிப்பதுவேதோக்தமாயிருந்தாலும் அது ஜீவவதைக்குஹேதுவாயும் இரக்கம், ஜீவகாருண்ணியமுதலிய புண்ணியங்களுக்கு விரோதமாயும் இருப்பதால் அப்படிப்பட்ட ஜீவவதை செய்வதைப்பார்க்கிலும் செய்யாமலே இருப்பது அதிக உத்தமந்தானே ஆடுகோழி முதலியவைகளைப்பிடித்துக் கொல்லும்பொழுது அவைகள் படுகிறபாடும் துடிக்கிறதுடிப்பும், இடுகிறகூக்குரலும், படுகிறமரணாவஸ்தையும் இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடுமா? ஒருபிராணிக்கு இவ்வளவு துன்பஞ்செய்து மாம்ஸம் புசிப்பதைப் பார்க்கிலும் மாம்ஸமே புசியாமல் விட்டுவிடுவது சர்வோத்தமம் என்பதை யார்தாம் ஒப்புக்கொள்ளார்கள் உலகத்தில் மாம்ஸத்தைப்போல் அசுசியும் அருவருப்பும் உள்ள பதார்த்தம் வேறொன்றும் இல்லையே மாம்ஸத்தை மனுஷியன் பார்க்கச் சகிக்கமாட்டான் என்பதைக் கடவுள் எண்ணியே அதைத்தோலினால் மூடி மறைத்து வைத்தார் மூக்கைக் கையால் மூடிக்கொள்ளாமல் இருப்போமானால் மாம்ஸத்தினுடைய துர்நாற்றமும், வீசும் தலைமண்டையிலேறி மூளையையும் குழப்பிவிடுமே அசுத்தத்தைச் சுத்தஞ் செய்வதுபோல் பலவாஸ்நா வஸ்துக்களைச் சேர்த்துச் சமைத்தும், மாம்ஸத்தின் துர்நாற்றம் நீங்காமல், சாப்பிட்டவர்களுடைய வாய் நாறிக், கைநாறி, உடம்பெல்லாம் நாறி, ஊரெல்லாம் நாறுகின்றதே ஐயையோ இப்படிப்பட்ட அசஹ்யமான பதார்த்தத்தைச் சாப்பிடவும் தலைவிதியா? ஆத்மசுத்தத்துக்கும் தேகசுத்தத்துக்கும் விசேஷம் பந்தமிருப்பதால் ஆத்மசுத்தத்தை அபேக்ஷிக்கிறவர்கள் அசுத்தங்களுக்கெல்லாம் ஆலயமான மாம்ஸவுணவை நிசேஷமாகத்தள்ளி விடவேண்டும் மாம்ஸத்தைத்தள்ளினால் அதற்குத் தோழனான மதுபானமும் தொலைந்துவிடும் மதுபானந் தொலைந்தால் அதற்குத் தோஷர்களான சகல குற்றங்களும் தொலைந்து விடுமென்பது வாஸ்தவமே.

இந்தவசன காவியத்தில் பெண்கல்வியைப்பற்றின இந்தப் பாகத்தை முடிப்பதற்கு முன்சிறுவர்களுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்கிற போதகர்களுக்கு ஒரு விஞ்ஞாபனஞ் செய்யவிரும்புகின்றோம். என்னவெனில் தெய்வபக்தியையும் பரோபகாரம் முதலிய புண்ணியங்களையும் பிறருக்கு உபதேசஞ் செய்கிறவர்கள் தாங்களே நன்மார்க்கத்தில் நடந்து வழிகாட்டவேண்டும், "உபதேசத்தைப் பார்க்கிலும் நடந்துவழிகாட்டுவது அதி உத்தமம்" என்று இங்கிலீஷில் ஒருபழமொழியிருக்கின்றது, மார்க்கங்களில் சகலருக்கும் வழிகாட்டித் தான் ஒரு அடியேனும் எடுத்துவையாமலிருக்கிறகைகாட்டி மரம் போலவும், ஜெபஞ்செய்வதற்காக மற்றவர்களைக் கோயிலுக்கு வரும்படி கூப்பிட்டுத் தான் ஜெபஞ்செய்யாமலிருக்கிற கோயில் மணிபோலவும் தாங்கள் உபதேசஞ்செய்கிறபடி அநுஷ்டானஞ் செய்யாதவர்கள் ஸகலராலும் இகழப்படுவார்கள். அவர்களுடைய உபதேசத்தையும் ஒருவரும் அங்கீகரியார்கள். "பசியாமல் மருந்துகொடுக்கிறேன் பழஞ்சோறிருந்தால் போடுங்கள்" என்று ஒருவன் சொன்னால் அவன் வார்த்தையை யார் நம்புவார்கள்? வைத்தியனே வியாதியஸ்தனாயிருந்தால் அவன் வைத்தியத்தையார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்? மதுபானஞ்செய்வது தோஷமென்று குடியன் பிரசங்கத்தால் அவனுடைய உபந்நியாஸத்தை யார் கேட்பார்கள்? அக்கினிதேவனுக்கு அபிஷேகம் செய்ததுபோல் கோபாவேசங்கொண்டிருக்கிற ஒருவன் அந்தச் சமயத்தில் "கோபம் பாபம்" என்று உபந்நியாசித்தால் அந்த உபந்நியாஸத்துக்கு யார் காதுகொடுப்பார்கள். ஒரு பெரியவர் பிரசங்காசனத்தில் இருந்துகொண்டு கடவுளைமட்டும் ஸ்துதிக்கவேண்டுமென்றும் நரஸ்துதி செய்யக்கூடாதென்றும் பிரசங்கித்துக்கொண்டிருந்தார். அந்தப்பிரசங்கத்தின் மத்தியில் அவரே ஒருபிரபுவை ஸ்துதி செய்யத்தொடங்கி, அந்தப் பிரபுவினுடைய குணாதிசயங்களை யோசிக்குமிடத்தில் அவரைப் பூலோகத்தில் ராஜாராஜாக்கள் மத்தியில் ரத்நபீடத்தில் வைக்கலாமா? பக்தர்களுக்குச் சிரோபூஷணமாக வைக்கலாமா? தேவலோகத்தில் தேவசபைக்கு நடுநாயகமாக வைக்கலாமா? அல்லது கடவுளுடைய மடியில்வைக்கலாமா? என்று இவ்வகையாகத் திருப்பித் திருப்பிப் பலதரம் சொல்லிப் பிரசங்கித்தார். அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஒருகனவான் திடீரென்று தன்னுடைய நாற்காலியை விட்டு எழுந்து "ஓ பெரியவரே! நீர் சொல்லும் பிரபுவை வைக்க இடமில்லாமல் ஏன் அவஸ்தைப்படுகிறீர். என்னுடைய நாற்காலியில் வைத்துவிடும். நான் வீட்டுக்குப் போகிறேன்" என்று

சொல்லிக்கொண்டு புறப்பட்டுப் போய்விட்டான், மற்றவர்களும் கைகொட்டிப் பரிகாசஞ்செய்துகொண்டு பிரசங்கம் முடிவதற்கு முன் வீட்டுக்குப்போய்விட்டார்கள், இப்படியே வார்த்தை ஒரு விதமாகவும் அனுஷ்டானம் ஒருவிதமாகவும் இருக்கிறவர்களை உலகம் பழிக்குமாதலால் ஆடல், பாடல் கற்பிக்கிறவர்கள் தாங்களே ஆடியும், பாடியும் மற்றவர்களுக்குக் கற்பிப்பதுபோலும், சிறு கிள்ளையினுடைய கையைத்தாய்பிடித்துக்கொண்டு தான் முன்னே நடந்து பிள்ளைக்கு நடைபழக்குவதுபோலும் தர்மோபதேசஞ் செய்கிறவர்கள் தாங்களே தர்மாதர்மங்களைப் பரிபாலிக்கவேண்டும். அப்போது தர்மம் அவர்களுக்குத் துணைசெய்யுமென்பது சத்தியமே. வானத்திலிருக்கிற சூரியன் பிரகாசித்தால் உலகமும் பிரகாசிக்கும் சூரியன் அப்பிரகாசமாயிருந்தால் உலகமும் அப்பிரகாசமாயிருக்கும். அதுபோல் பெரியவர்களும் கல்விமான்களும் எப்படி நடக்கிறார்களோ அப்படியே சிறியவர்களும் அவிவேகிகளும் நடப்பது சகஜம் துர்வழியில் நடக்கிற பெரியோர்கள் தாங்கள் கெட்டுப்போவதுமன்றி மற்றவர்கள் கெட்டுப்போகவும் ஆஸ்பதமாயிருப்பதால் அவர்களுக்கு இரண்டுவிதமான தோஷங்கள் சம்பவிக்கின்றன தெரியாதவர்களுடைய அஞ்ஞான கிருத்தியங்களைப் பார்க்கிலும் தெரிந்தவர்களுடைய துஷ்கிருத்தியங்கள் அதிக தண்டனைக்குப் பாத்திரமாயிருக்கின்றன எந்தச் சாதியாராயிருந்தாலும் எந்த அந்தஸ்து உடையவர்களாயிருந்தாலும் நற்குணநற்செய்கைகளை உடையவர்கள் மட்டும் பெரியவர்களேயன்றி நற்குணங்கள் இல்லாமல் தனத்தினாலும், கனத்தினாலும், இனத்தினாலும், வயதினாலும், வித்தியாபட்டங்களினாலும் மட்டும் ஒருவனைப் பெரியவனென்று சொல்வது எத்தன்மையதென்றால் ஒருவன் குட்டிச்சுவரின்மேல் ஏறி நின்றுகொண்டு தான் மற்றவர்களுக்குப் பெரியவனென்று சொல்வதுபோலும், சிறுபிள்ளைகள் தகப்பனுடைய தோளின்மேல் ஏறிக்கொண்டு தாங்கள் தகப்பனிலும் பெரியவர்களென்று சொல்வதுபோலும், காலையும் மாலையும் நீண்ட நிழல் உள்ளவர்களை உயர்ந்தவர்களென்று சொல்வதுபோலும் இருக்கின்றது ஆகையால் மேலானபதவியுடையவர்கள் சுகுணசாலிகளாய் ஜொலிக்கக்கடவார்கள்,

பெண்கல்வி முற்றிற்று.

பெண்மானம்

ஸ்திரீகளுக்குக் கல்வி போதிக்க வேண்டியது முக்கியமென்று பல உதாரணங்களைக் கொண்டு நாம் நிரூபணஞ்செய்தோம். ஆகையால், இனி வேறொரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறித்து அடியிற் பேச ஆரம்பிக்கிறோம். அதைச் சகலரும் கிருபைகூர்ந்து சிரத்தையுடன் வாசிப்பார்களென்று நம்புகிறோம்.

இந்தத் தேசத்தில் பெண்களை அடிமைகளைப்போலவும், மிருகங்களைப்போலவும், நடப்பிப்பது மிகவும் பரிதபிக்கத்தக்க விஷயமாயிருக்கின்றது. ஜாதியும், செல்வமும், எவ்வளவு உயர்வோ அவ்வளவுக்கு ஸ்திரீகளுடைய நிர்ப்பாக்கியம் பெரிதாயிருக்கின்றது. உயர்ந்த குலத்தாராகிய பிராமணர் முதலானவர்கள் ஸ்திரீகளை விலைக்கு வாங்குவதுபோல வாங்கி நிஷ்டூரமாக நடத்துகிறார்கள். நாயே, பேயே, கழுதையே, மாடே என்கிற பேச்சைத்தவிர, வேறே ஒரு பேச்சும் ஸ்திரீகளிடத்தில் புருஷர்கள் பேசுகிறதில்லை. ஒதைப் பிரயோகந் தவிர ஹிதப்பிரயோகமில்லை.

சில குடும்பங்களில், மாமியாருடைய உத்தரவில்லாமல் புருஷனுக்கும் பெண்சாதிக்கும் பேட்டியே கிடையாது. அவர்கள் சந்தித்தாலும், கல்லுந் தேங்காயும் சந்திப்பதுபோலும், எலியும் பூனையும் சந்திப்பதுபோலுமே யல்லாமல், குளிர்ந்த தரிசனமில்லை. ஸ்வர்க்கத்துக்கும் போயும் சோற்றுப்பிச்சை யெடுப்பதுபோல அநேகர் கலியாணஞ்செய்தும் நித்திய சந்நியாசிகளாயிருக்கிறார்கள். அத்திபூத்தது போல, தப்பித்தவறிப் புருஷர்கள் ஸ்திரீகளிடத்தில் ஒரு மதுரமான வார்த்தையைப் பேசிவிட்டாலோ, மாதுக்குக் கடுப்பு, மாமனாருக்கு மனஸ்தாபம், நாத்திக்கு வயிற்றெரிச்சல், ஊரெல்லாம் ஓமல், மகன் செத்தாலும் சாகட்டும், மருமகள் தாலியறுத்தால் போதுமென்று நினைக்கிற நல்லகுணமுள்ள மாமிமார்களும் அநேகரிருக்கிறார்கள். புருஷன் பெண்சாதியைத் திட்டி யடித்தால், மாமியாருக்கு இறந்துபோன தன் புருஷன் மறுபடியும் பிழைத்து வந்ததுபோல உற்சாகம் உண்டாகும். "மாமியாருடைத்தால், மண்கலம், மருமகளுடைத்தால் வெண்கலம்" என்பதுபோல மருமகள் பேரில் மாமியார் தோஷஞ்சொல்லாத நேரமில்லை. மாமிக்குக் கொடுமைசெய்கிற மருமக்கள்மாருஞ் சிலருண்டு.

நாய், பசு, மாடு, முதலிய மிருகங்களை எவ்வளவோ தயையாக நடத்துகிறார்கள்; அவ்வளவு பக்ஷங்கூட ஸ்திரீகளினிடத்தில் காட்டுகிறதில்லை. கஷ்ட நிஷ்டூரமெல்லாம் ஸ்திரீகளுடைய பாகமாகவும் இருக்கின்றன. ஒரு ஸ்திரீக்கு எவ்வளவுதான் வயிறு பசித்தாலும் புருஷன், மாமன், மாமி முதலானவர்களெல்லாரும் சாப்பிட்டு எல்லா வேலைகளும் முடிந்த பிற்பாடு புருஷனுடைய எச்சிலுக்காகப் பெண் சகித்திருக்கவேண்டியதே யல்லாமல், அவள் முந்திச் சாப்பிடக் கூடாது. இது எவ்வளவு பெரிய அநீதி! "தாயும் பிள்ளையுமானாலும் வாயும் வயிறும் வேறு" என்பது போல ஸ்திரீக்குப் பசித்த போது அவள் முந்திப் புசித்தால் குற்றமென்ன?

புருஷன் பாதி பெண்சாதி பாதி ஆக இருவருங் கூடி ஒருமித்த மென்பது சகலமத சம்மதமாயிருக்கின்றது. சில மதஸ்தர்களுடைய கலியாணம் இகலோகமட்டும் சம்பந்தமாயிருக்கின்றது. சைவ வைஷ்ணவர்களுடைய கலியாணங்கள் இகபரமிரண்டுக்கும் சம்பந்தமாயிருக்கின்றன. ஏனென்றால், புருஷனுக்குப் புத்தென்கிற நரக நிவர்த்தியாவதற்குப் புத்திரன் அவசியமானமையினாலும், ஸ்திரீயில்லாமல் புத்திர உற்பத்திக்கு மார்க்கமில்லாமையினாலும், புருஷர்கள் இகபர சுகம் அடைவதற்கு ஸ்திரீகள் முக்கியமென்று காமசாஸ்திரம் முறையிடுகின்றது. அதல்லாமலும், பெண்சாதியில்லாதவன் "ஔபாசனம்" "வைசுவதேவம்" முதலான நித்தியகர்மங்கள் செய்யக்கூடாதென்றும், பிரமசாரியும், விதுரனும், புத்திர ஸ்வீகாரமும், யாகாதிகளும், செய்யக்கூடாதென்றும், புருஷனுடைய பாபபுண்ணியங்கள் ஸ்திரீயையும் ஸ்திரீயினுடைய பாபபுண்ணியங்கள் புருஷனையும் சேருமென்றும் இந்துசாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஒருவருடைய பாபபுண்ணியங்கள் மற்றொருவரைச் சேருமென்கிற விதியை நாம் தலைபோனாலும் அங்கீகரியோம். இது நிற்க, இந்துசாஸ்திரம் பெண்கள் பட்சத்தில் இருக்கிறதென்பதற்கு மேற்கண்ட விதிகளே பிரத்தியக்ஷ நிதரிசனங்களா யிருக்கின்றன.

சாஸ்திரங்களையுந் தவிர உலகத்தில் நடக்கிற அநுஷ்டானங்களும் பெண்களுக்கு அனுகூலமாகவே யிருக்கின்றன. எப்படியென்றால், ஒரு பெண்ணை ஒருவன் பாணிக்கிரகணஞ் செய்யும்பொழுது, ஊருக்கெல்லாம் தாம்பூலம் வைத்தும், பந்துக்கள் முதலிய சகலஜனங்களையும் வரவழைத்துப் பந்தல் அலங்கரித்து மகரதோரணங்களை

கட்டி, வாழைக்குருத்துக்கள் நாட்டி, சங்கீத மேளவாத்தியங்கள் சமுத்திரம் போலக் கோஷிக்க அனேக சூரியர்கள் போல தீபக்கோடிகள் பிரகாசிக்க, அன்னதானம், சொர்ணதானம், பூதானம், கோதானம் எல்லாம் வழங்கி, சுகந்தபுஷ்பம் சந்தனம் முதலான வாசனைத்திரவியங்கள் பரிமளிக்க, பெரியவர்கள் ஆசிகூற, பெண்கள் சுபசோபனங்கள்பாட, வெகுசம்பிரமத்துடன் கலியாண மகோற்சவம் நடக்கின்றதல்லவா? ஒரு ஏழையினுடைய கலியாணமாயிருந்தாலும் எவ்வளவோ விருந்துகளும், சிறப்புகளும் வேடிக்கை விநோதங்களும் நடக்கின்றன. இராசகிரகங்களிற் கூடக் கலியாணத்தைத்தவிர வேறெந்தச் சமயங்களிலும் இவ்வளவு ஆடம்பரங்களும், ஆநந்தமும், குதூகலமும் இல்லையே. மேலும் கலியாணகாலத்தில் ஸ்திரீக்கும், புருஷனுக்கும், யாதொரு பேதமுமில்லாமல் ஏகாசனமும் சமான உபசாரமரியாதைகளும் நடப்பதுமன்றிப் பெண்ணினுடைய காலைப் புருஷன் தூக்கி அம்மிமேல் வைக்கிறதும் வழக்கமாயிருக்கின்றது. காரியமாகிறவரையிற் காலைப் பிடித்துப் பிற்பாடு குடுமியைப் பிடிப்பதுபோலக் கலியாணமுடிந்த பின்பு, ஸ்திரீகளுக்கு நடக்கிறமரியாதையெல்லாம் அவமரியாதையே, மானமெல்லாம் அவமானமே, உபசாரமெல்லாம் அபசாரமே! இது ஏறவிட்டு ஏணியை வாங்குவதற்குச் சமானமல்லவா?

கலியாணமில்லாத பிரமசாரியானவன் கச்சம்வைத்து வேஷ்டிகட்டக்கூடாது. தோளில் அங்கவஸ்திரம்போடக்கூடாது, தாம்பூலம் புட்பம் சந்தனம் இவைகளைத் தரிக்கக்கூடாது, ஒற்றைப்பூணூல் தரித்துக்கொண்டு பிட்சை எடுக்கவேண்டும், என்கிற தர்மசாஸ்திரப்படி பிரமசாரிகள் அனுஷ்டித்துவருகிறார்கள். அவர்கள் ஒரு ஸ்திரீயை விவாகம்செய்த பின்பு நல்லவேஷ்டி கட்டியறியாத இடுப்புக்கு நல்ல வேஷ்டியும், புழுதிபடிந்த உடம்புக்குப் புஷ்பசந்தனாதிகளும், நாறிகிடந்த வாய்க்குத் தாம்பூலமும், இன்னும் அநேக சுகங்களும் உண்டாகின்றன. அதைப்பற்றியே பாக்குக்கொடுத்த பாக்கியவதி, புஷ்பங்கொடுத்த புண்ணியவதி, சந்தனங்கொடுத்த சரசுவதி என்று பலவார்த்தைகள் பிராமணர்களுடைய கலியாணங்களில் பெண்களை வாழ்த்துவது வழக்கமாயிருக்கின்றது. அன்னமிட்ட வீட்டில் கன்னமிடுவதுபோலத் தங்களுக்குச் சகலசுகங்களையுங் கொண்டுவந்த ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள் அலக்ஷியஞ்செய்வது எவ்வளவு அநியாயம்!

பாக்கியம், ஞானம், கல்வி, வீரம், முதலியவைகளைப் பெண்பாலாகப் பேசுவது சகல பாஷைகளிலும் வழக்கமாயிருப்பதுபோலவே இந்துக்களும், லக்ஷ்மி சரசுவதி, முதலானவர்களை, பாக்கியம், சௌரியம், கல்வி, முதலியவைகளுக்குத் தெய்வங்களென்று சொல்லுகிறார்கள். சகல பிராணிகளையும் தாய்போலத் தாங்குகிற பூமிதேவியும்

பெண்ணாயிருக்கிறாள். பூமியைவிட்டுத் திக்குகளிற் பறப்போமென்றாலோ திக்குகளும் பெண்களாம். ஆறுகளிற் குதிப்போமென்றாலோ கங்கை, காவேரி, கிருஷ்ணை, கோதாவரி, பெண்ணை, முதலிய நதிகளும் பெண்களாயிருக்கின்றன. இவ்விதமாகப் புருஷர்களுடைய வாழ்வுகளெல்லாம் பெண்மூலமாகக் கிடைத்திருக்கப், புருஷர்கள் பெண்டுகளை அவமானப்படுத்துவது கிரமமா

பூர்வீகராசாக்களும் வித்துவான்களும் ரிஷிகள் முதலானவர்களும், தங்களுடைய பத்தினிகளை எவ்வளவோ கௌரவமாக நடத்தினார்களென்றும், ஸ்திரீகளுடைய வார்த்தைகளை அவர்கள் ஒருக்காலும் தட்டினதில்லையென்றும், இராமாயணம், பாரதம், நைடதம் முதலிய காவியங்களால் தெரியவருகிறதுமன்றி, இந்துக்களுடைய தேவர்கள் தங்களுடைய ஸ்திரீகளைக் கீழ்விடமனமில்லாமல், தங்களுடைய தேகங்களில் வைத்துக்கொண்டதாகவும் புராணங்களில் சொல்லப்படுகின்றது. சிவன் தனது பாரியைப் பாகத்திலும், மற்றொருபெண்ணைத் தலையிலும் வைத்துக் கொண்டதாகவும், விஷ்ணு மார்பிலும், பிரமமா நாவிலும், இந்திரன் தொடையிலும், தங்களுடைய பத்தினிகளை வைத்துக்கொண்டதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். குதிரை எட்டடிப் பாய்ந்தால் குட்டி பதினாறடி பாயுமென்கிற பழமொழிப்படி, இந்துக்கள் அவர்களுடைய தேவர்களையும் இராசாக்களையும் பார்க்கத் தங்களுடைய ஸ்திரீகள்மேல் அதிகபட்சம் பாராட்டவேண்டியவர்களாயிருக்க, அவர்களை அடிமைபோலே நடத்துவது பெரிய பெண் துரோகமல்லவா

பிரபலமான கவிராசர்களும், பக்தர்களும், தங்களை நாயகிகளாகவும், கடவுளை நாயகனாகவும் பாவித்து, ஸ்தோத்திரங்கள் செய்கிறது சர்வத்திர சாதாரணமாயிருக்கின்றது. புருஷர்கள் தெய்வத்தை அடைவதற்குக் கூடப் பெண்வேஷம் காரணமாயிருக்கப் பெண்களைப் புருஷர்கள் நிகிஷ்டம் செய்வது தெய்வசம்மதமாகுமா.

மனுஷாவதாரஞ்செய்த கடவுளை ஈன்றெடுத்த உலகமாதாவும், பெண்தானே. இப்போது இந்தத்தேசமெல்லாம் ஆளுகிற விக்டோரியா என்கிற மகாராணியவர்களும் ஸ்திரீதானே. இதுவுமன்றி நம்மைப் பத்துமாதம் உதரத்திலே சுமந்து பெற்றெடுத்துப் பாலூட்டித் தாலாட்டிச் சீராட்டி வளர்த்ததாயமார்களும் பெண்களல்லவோ இரவெல்லாங் கண்விழித்து, அடிக்கடி பால்கொடுத்து, மருந்துகொடுத்து, தாங்களும் மருந்துண்டு, பத்தியம்பிடித்து, பிள்ளைகளுடைய மலஜலாதிகளையெல்லாம் சகித்து, தங்களுடைய பிராணனெல்லாம் பிள்ளைகள் மேல்வைத்து, வாயைக்கட்டி, வயிற்றைக்கட்டிப் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதற்காகத் தாய்மார்கள்படுங் கஷ்டம் இவ்வளவென்று சொல்லி முடியுமா?

நாம் கலியாணமாகிறவரையில் தாய், தமக்கை, முதலானவர்கள் கைகளில் வளருகிறதுந்தவிர, தாய்க்குப்பின் தாரமாதலால் விவாகமானபின்பு பத்தினிகளால் சகல சம்ரக்ஷணையு மடைகிறோமல்லவா? இவ்விதமாய், ஸ்திரீயுஞ் சம்பாதிப்பதில் நாம் நம்முடைய எண்ணமெல்லாஞ் செலுத்துகிறோம். தாய், சகோதரி, பத்தினி, முதலானவர்கள் நம்முடைய கதையும், பிரயாசையும் நீக்கும்வகையில் அவர்களுடைய நினைவுகளை யெல்லாம் வைக்கிறார்கள். நாம் அவர்களுடைய க்ஷேமத்தைக் கருதுவது பிரயாசித்து. அவர்கள் நம்முடைய க்ஷேமத்தை நினையாத நேரமில்லை. அவர்களுடைய பேச்செல்லாம் நம்முடைய பேச்சே; அவர்களுடைய நினைவெல்லாம் நம்முடைய நினைவே; அவர்கள் செய்யுந் தேவதாப்பிரார்த்தனைகளெல்லாம் நமக்காகவே. அன்றியும் நாம் நம்முடைய ஊரையும் வீட்டையும் விட்டுச் சிலநாள் பிரிகிறதாயிருந்தால், எவ்வளவோ மனவேதனைப் படுகிறோம். நம்முடைய பத்தினிகள் பிறந்த ஊரையும், வீட்டையும், தாய் தந்தை சகோதரர் முதலான பந்துக்களையும், விட்டு நம்மை நம்பிவருகிறபடியால், அவர்களை மிகவும் பிரீதியாய் நடத்தவேண்டியது நம்முடைய கடமையல்லவா?

பெண்களுக்கு, இயற்கையாயுள்ள மாதவிடாய், கர்ப்பம், பிரசவம், பிள்ளைவளர்த்தல், பாகஞ்செய்தல், புருஷன், மாமன், மாமி, முதலியோரை உபசரித்தல், விருந்தோம்பல், முதலாகிய கஷ்டங்களையும் அனுபவங்களையும் சற்று நினைத்தால், மண்ணும் இரங்கும், மலையும் உருகும். அதைப்பற்றியே பெண்ணென்றால் பேயுமிரங்குமென்று சொல்லுகிறார்கள். மழை, பனி, வெயில், காற்று, முதலியவைகளைத் தன்மேல் தாங்கிக்கொண்டு, குஞ்சுகளைச் சிறகுகளுக்குள் வைத்துக்காக்கும் பக்ஷிபோல், சகலகஷ்ட நிஷ்டூரங்களையும் ஸ்திரீகள் தாங்கிக்கொண்டு, சுகங்களை மட்டும் நமக்குக் கொடுக்கிறார்கள். புருஷர்கள் எவ்வளவு தான் படித்தாலும், ஸ்திரீகளுக்குள்ள அடக்கமும் பொறுமையும் சாந்தமும் உண்மையான விசுவாசமும் புருஷர்களுக்கு வருமா? இறந்துபோன பெண்சாதியின் பிரேதத்தை வெளியிலே கொண்டுபோவதற்கு முன்னமே, நாம் வேறே பெண் விசாரித்துப் புனர்விவாகத்திற்கு அடிபோடுகிறோம். புருஷவியோகமான ஸ்திரீகளோ வேறு கலியாணமில்லாமல் ஆயுசுகாலமெல்லாம் போக்குகிறார்கள். சில பெண்கள் புருஷனோடு உடன்கட்டையேறவும் சம்மதிக்கிறார்கள். சில பெண்கள் புருஷர்களிறந்

துபோன துககததைச சகிககமாட்டாமல, அதியேககமாயிருநது சில நாளகளுககுள இறநது, புருஷாகளைப பினபறறுகிறாகள மேலே நாமசொலலியபடி க லவியிலலாமையாலும, சுபாவ துாககுணததினாலும,துஷட ஸதிரீகளும உலகததிலிருககிறாக ளெனபது வாஸதவமே ஆயினும, நலலஸதிரீகளையும கெட்டஸதிரீகளையும எணணிபபாாககுமிடததில, நலலஸதிரீகளுடைய தொகை அதிகமாயிருககுமெனறு நிசசயமாகச சொலலலாம

அநநிய புருஷாகளுடைய தநதிரஙகளால ஸதிரீகளவியபிசாரிகளாகிறாக ளெனபதறகுத திருஷடாநதமாக "இநதியன பீனலகோட" யெனகிற ஆககினைப பிரமாணசட்டமானது அநநியஸதிரீயுடன சேருகிற புருஷனுககு மட்டும தணடனைசொலலி, ஸதிரீகளுககுத தணடனை சொலலாமலிருககிறது இதுனியாய விரோதமா யிருநதாலும, சட்ட சாஸதிரஙகளெலலாம ஸதிரீகளுககு அனுகூலமா யிருககிறதெனபது கஷடமா யிருககினறது

ஸ்திரீகளுககு உளள மறற கௌரவஙகளோடு கூட, அவாகளுடைய தேகசௌநதிரியமும அவாகளுககு விசேஷ யோககியதையை யுணடு பணணுகினறது, மிருகஙகளுககுள பெண மிருகஙகளும பெணபக்ஷிகளும அழகிலலாமலிருகக, ஆணமிருகஙகளையும ஆணபக்ஷிகளையும, அழகாகப படைதத ஸவாமி, மனுஷாகளுககுள புருஷாகளைப பாாககிலும பெணகளை அதிக ரூபவதிகளாகப படைததிருககிறாரெனபது கணணுளளயாவரும் ஒபபுகசொளளததகக விஷயமே ஸதிரீகள சுகுமாரதேகமும, மிருதுவாககியமும, தாபபலமும, நாணமும, அசசமும, உடையவாகளானதால, கணமுதலிய மிருதுவான அவயஙகளை அதிக ஜாககிரதை யுடன பாதுகாபபதுபோல, அவாகளிடததிலும அதிக கிருபை பாராட்டவேணடியது புருஷாகள மேல விழுநதபாரமா யிருககினறது

உலகததில நடககிற சகலசுப சோபனஙகளிலும கலியாணமே சாவசிலாககியம எனபதை யாவரும நிராடசேபமாக ஒபபுககொளளுகிறாகள. ஆயிரம, பதினாயிரம, லட்சம பொன கொடுககல் வாஙகல செய்கிறாகள, விஸதாரமான காணி, பூமி-முதலியவைகளைக கிரயததுககு வாஙகுகிறாகள் அநதசசெயகைகளெல

லாம ஒரு சாக்ஷி அலலது இரணடு சாடசிகள முனபாக நடக்கின றன கலியாணமோவெனறால தெயவசாடசியாகவும-குரு சாக்ஷியாகவும - சமஸதஜன சாக்ஷியாகவும நடபபதினால - கலியாணம எவவளவோ உதகிரிஷடமெனறு விசிதமாகினறது கலியாண சமபிரமததுககு முககியகாரணமான ஸதிரீயைப பிறபாடு அபபிரியமாகவும அசிரததையாகவும நடததுவது தாமமா

ஸதிரீயும புருஷனும உடலும உயிருமபோல மாறுதநேசததுடன யெபபொழுதும ஒதது வாழகிறதெனறு கலியாணகாலததில பிரமாண பூரவமாக உடமபடிககையும செயதுககொளளுகிறாகள ஒரு சாக்ஷி அலலது இரணடுசாக்ஷிகள முனபாக நடககிறகிரய விககிரயமுதலிய நிபநதனைகள எவவளவோ ஊரஜிதமாயிருகக தெயவம அறிய-குருஅறிய சகலஜனஙகளும அறிய வானம பூமிஅறிய ஸதிரீபுருஷாகள செயதுகொணட கலியாண உடமபடிககையை மீறி - கீரியும பாமபுமபோல அவாகள அடிததுககொளவதும-புருஷாகள பரஸதிரீகமனம - தாசிகமனம - செயவதும பரமபாதகமலலவா ? ஒரு புணணியவானை ஒரு தாசி விருமபி அவனைத தனவலையில மாடடப பிரயததனம செயதபொழுது அநத மகாபுருஷன அவளைநோககி

"இநதவுடலுள மைமபொறி
யினனுயிராயவு மணஞசெயும்
அநதநனனாளிலென னிலலவட
கனபொடளிததனன பான, பொதுப
பைநதொடியே, யுனைசசோநதிடப
பாரிலெனககுடல வேரிலை,
சிந்தைபுலனகளும வேரிலை,
சீவனுமவேறிலை, செலவையே"

பசசை வளையலகளை யணிநத பொதுமாதே - எனனுடைய உடல-மனம - பஞசேநதிரியஙகள-உயிாமுதலிய யாவையும கலியாணகாலததில எனனுடைய விளைவிககுக கொடுததுவிடடேன-இபபொழுது உனனைசசோ வேறுதேகமுமிலலை, வேறுமனமுமிலலை-வேறுபுலனகளும உயிருமிலலை-எனறு - வசனிததாக நீதி

பெணமானம

நூல - கக-ஆவது - அதிகாரம "புருடபாரியியலபு" உஎ-வது-பாடலில சொலலபபடுகினறது அநத உததமனைபபோல, காம நிககிரகமசெயது-சொநதஸதிரீகளையே சிரேஷடயாக மதிபபவா களே புருஷசிரேஷடாகள அவாகளே புருஷோததமாகள

சில புருஷாகளுககு தாசிகமனம தணணீாகுடிதத பாட மா யிருககினறது அதில சஙகோசமுமிலலை - அவமானமுமிலலை பொககவாயன பொரியாவை மெசசிககொளவது போலவும-கோழி யெசசையை மெசசுவதுபோலவும - ஈககள அசுததக தைச சிலாககிபபது போலவும- தாசிகமனதை செயவதைத தஙக ளுககு கெளரவமாக எணணுகிற ஞான சூரியாகளும அநேகா இருககிறாாகள இது பெரிய பதிவிரத துரோகமலலவா

ஒனறும தெரியாத மூடராயமா வாயேனும - அலலது புருஷ னமேல உணமையான விசுவாசமிலலாதவனாயேனும இருககிற பெணசாதி புருஷன எககேடு கெடடாலும நமகெனனவெனறு அவிஷயமாயிருபபாள - உததமஸதிரீயோ-எநதத துனபததைச சகிததாலும புருஷனுடைய பரஸதிரீ போகததை மாததிரம ஒரு நாளும சகிககமாடடாள உததமஸதிரீயானவள தனககுச சகல பாககியமும கணவனேயெனறு நினைபபதினால - அவவிதமாகவே புருஷனும தனனை நேசிககவேணடுமெனறும புருஷனுடைய தயைககுத தனனைததவிர வேறொருததியும பாததியாயிருககக கூடாதெனறும-எணணமுளளவளாயிருபபாள-அனறியும பரஸதிரீ சமபநதததால புருஷனுககுணடாகிற செளககிய நஷடம-ஆயுசு நஷடம கீாததிநஷடம இகபரநஷடம-பொருளநஷடம -முதலிய வைகளையும நினைதது நினைதது மனமவருநதுவாள

புருஷனுடைய துாமாாககததை வெளியில சொலலாமல அவனையுங கோபியாமல-அலலுமபகலும ஓயாதவிசனமும- துக கமும, பொறுமையுஙகொணடு சரியான ஆகாரம நிததிரையில லாமல மனமபுணணாகி மடிவாளெனபது நிசசயமே சிததிரககா ரா சுவரில எழுதும சிததிரஙகளில வநது பாாககுமபடி ஒரு புரு ஷன பாாககமாடடேன பெணசிததிரமாயிருநதால நீரும பாாக கச சமமதிககமாடடேனெனறு உததரமசொனனதாக நீதிநூல-சக-ம அதிகாரம, புருடபாரியியலபு, உஎ, ஆவது பாடலில சொலலபபடுகினறது

பெண்சாதியின் அருமைபெருமை

“ஓவியா நீள் சுவரெழுந்து
மோவியத்தைக் கண்ணுறுவாள்
தேவியையா னழைத்திடவாண்
சித்திரமே நான்பாரேன்
பாவையாதம் முருவென்னின்ர
பார்க்கமனம் பொறேனென்றுள்
காவிவிழி மங்கையிவள்
கற்புவெற்பின் வற்புள்தாள்

சித்திரத்திற்கூட பெண்ணுருவத்தைப் புருஷர்கள் பார்க்கக் கூடாதென்கிற தீக்ஷவைராக்கியமுள்ள பதிவிரதாசிரோமணிகள் தம்முடைய புருஷர்கள் அந்நியஸ்திரீகளோடு கூடிச் செய்யும் அக்கிரமங்களை எப்படிச் சகிப்பார்கள். ஆகையால் தாசிகள் முதலிய ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள் சொப்பனத்திலும் நினைக்காமலிருப்பது சர்வோத்தமம்.

புருஷர்கள் வெளிவியாபாரங்களும் பலவேலைகளுமுள்ளவர்களாகையால் - அவர்களுக்கு யாதொரு விசனம் வந்தாலும் சீக்கிரத்தில் மாறிப்போகும். எப்போதும் மனோவியாபாரமும் - இளகின சித்தமும் - உள்ள ஸ்திரீகளுக்கு உண்டாகிற வியாகுலம் சாமானியமல்லவோ, அவர்களுடைய மனோவியாதி புருஷனுடைய கிருபையென்கிற ஒளஷதப் பிரயோகத்தினால் தீருமேயொழிய வேறொன்றினாலுந் தீரமாட்டாது. கர்ப்பம், பிரசவம் - முதலிய பிராணசங்கடமான துன்பங்களில் வருந்துகிறதற்குரிய ஸ்திரீகளை நாமும் உபத்திரவப்படுத்தாமல் - அவர்களுடைய துக்கம் நம்முடைய துக்கமாகவும் - அவர்களுடைய சந்தோஷம் நம்முடைய சந்தோஷமாகவும், நினைத்து அன்புபாராட்ட வேண்டியது நம்முடைய கடமையாயிருக்கின்றது.

சொந்த ஸ்திரீகளை வெறுத்துவிட்டு, பரஸ்திரீ நேசஞ்செய்கிற புருஷர்கள் தங்களுடைய புத்திரிகைகளையும் சகோதரிகளையும், அவர்களுடைய புருஷர்கள் கைவிட்டு, மேற்சொன்ன துர்வியாபாரத்தில் திரிந்தால், தங்களுக்கு எவ்வளவு மனோவியாகுலம் உண்டாகுமோ அதைச் சற்று நினைக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன்.

இல்லாம், குடும்பம், சமுசாரம், என்று பெருமையாகப்பேசி க்கொள்வதெல்லாம ஸதிரீயைப் பற்றியேயொழிய, புருஷனைப் ... யா ... உலகத்தார் கலியாணமில்லாத ஏகாங்கிக்குச் செ...ம உபகாரத்தைப் பார்க்கிலும் ஒருவன் குடும்பியாயும் சமு...ரியாயுமிருந்து கஷடப்பட்டால், அவன் விஷயத்தில் அதிக பச்சாததாபமும், இரக்கமுமவைத்து உபகரிக்கிறார்களே, இதுவும ஸதிரீகளாலவருகிற நன்மைதானே

அகராதி, திவாகரம், நிகண்டு, முதலிய புஸதகங்களில் பெண்சாதிக்குச் சொல்லப்பட்ட பலபெயர்களாலும் அவளுடைய அருமையும் பெருமையும் விளங்குகின்றன வீட்டுக்கு உடையவ ளானதால், இல், இல்லாள், மனையாள், மனைவி, கிரகிணி யென்றும புருஷனுக்குப் பிரியமும் நேசமுமுள்ளவ ளானதால் காதலி, பிரி யை என்றும், சகல பந்துவர்க்கங்களைப் பார்க்கிலும் புருஷனுக்கு அதிக உரிமையுள்ளவ ளானதால், உரிமை கிழத்தி யென்றும், குடும்பப் பிரதிஷடை செய்பவளானதால், குடும்பினியென்றும குடும்ப பாரங்களை யெல்லாம வகிப்பவளாதலால பாரியென்றும வீட்டுக்கு எஜமானியானதால், தலைவி, நாயகியென்றும், பதிவிர தையானதால், பததினியென்றும், இகபரம இரண்டிலும் புருஷ னுக்குத் துணைசெய்பவளானதால், துணைவிவாழ்க்கைத்துணை, யென்றும பததினிக்குப் பலநாமங்கள் உண்டாகின்றன

அப்படியே புருஷனுக்குப் பெண்சாதிமேலிருக்கவேண்டிய அன்பையும், ஆசையையும், நேசத்தையும காட்டவேண்டியதற் காக அன்பன், ஆர்வலன், உரியோன், காதலன், நேசன், பிரிய னென்று புருஷனுக்குப் பலபெயர்கள் உண்டாயிருக்கின்றன, அவ லக்ஷணமே யவதரித்ததுபோ லிருக்கிறவர்களுக்கு அழகமமை, யென்றும், அதாமத்துக்கு ஆலயமானவனுக்குத் தாமராயனென் றும், பெயர் கொடுத்ததுபோல, பிரியமென்கிற பிரசக்தியே யில்லாத ஸதிரீ புருஷர்களுக்கு மேற்கண்ட பெயர்கள் பொருந்து மா? புருஷபாரியா என்கிற அபிமான மில்லாதவர்களுக்குப் பிரி யன், பிரியையென்கிற பெயரைமாற்றி, அப்பிரியன் அப்பிரியை யென்கிற பெயர்களைக் கொடுப்பது உசிதமாயிருக்கின்றது

ஜனங்களுடைய நன்மைக்காக இராஜா, மந்திரி, முதலான வர்களுக்கு அதிகாரங் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதினால அந்த விஷயங்

தவிர மறற விஷயஙகளிலெலலாம இராஜா, மநதிரி முதலான அதிகாரிகளும மறறஜனஙகளும ஸமானஸதாகள தாமே அபபடியே குடுமப நனமைககாகப புருஷனுககு எஜமானபபடடங கொடுககபபடடிருபபதினால, அநத விஷயநதவிர மறற விஷயஙகளிலெலலாம புருஷனும பெணசாதியும சமானஸதாகளா யிருககிறாாகள நாடடததில இராஜாவைபபோலப படடநதரிததுக கொணடவனுடைய அதிகாரம வேறெஙகேயாவது செலலுமா? அவனுடைய படடம வைததியககாரப படடநதானே, தேச நனமைககாக இராஜாதிகாரம பெறறுககொணடவனதேசநனமையில தவிர வேறு தாவிஷயஙகளில அவனுடைய அதிகாரததை எபபடிச செலுததககூடாதோ, அபபடியே குடுமப நனமைககாக நாயகப சடடந தரிததுககொணட கணவன குடுமபினிககுக கொடுமை செயவதில முற்றும அதிகாரியாயிருககினறான

ஸதிரீகளைப பிரீதியாக ஆதரிககச செயயவேணடியதுபுருஷாகளுககு எபபடிககடமையோ, அபபடியே ஸதிரீகளுககு நலல புததி கறபிககவேணடியதும புருஷாகளுடைய முககிய கடமையா யிருககினறது இநதத தேசததில அதிபாலஷியததில பெணகளுககுக கலியாணமாயப புருஷாகளுடைய வீடடிறகு வருகிறபடியால, அவாகளுககு ஹிதோபதேசஞசெயது திருததுவதுபுருஷாகளுககுப பிரயாசமாயிராது ஆனை, குதிரை, மாடு, முதலிய மிருகஙகளையும மனுஷன திருததித தனனுடைய இஷடபபடி நடககக கறபிககிறானே, சூகஷமபுததியும ஞானமுமுளள ஸதிரீகள விஷயததில புருஷன கொஞசம சிரமம எடுததுககொணடால, அவாகளைத திருததுவது அதிக சுலபமே

முககியமாகப புருஷாகள தாஙகளும சனமாாககததில நடநது ஸதிரீகளுககும நலலவழி காடடவேணடும குரு ஒரு குறறஞ செயதால, சீஷாகள ஒனபது குறறஞசெயயத துணிவது போல வயதில மூததவாகளும, படிததவாகளுமான புருஷாகள துாமாாககஞசெயதால, ஒனறுநதெரியாத சிறுபிராயமுளள ஸதிரீகளும அநதபபடியே நடககஆரமபிபபாாகள அலலவா

வீடடுக்குவெளியில அநநியா முனபாக ஒருவரும தஙகளுடைய துாககுணஙகளைக காடடுகிறதிலலை வெளியில தஙகளுககு மேறபடடவாகளும சமானமானவாகளும அநேக ரிருபபதினால,

தேகத்தைச் சட்டை, போர்வை முதலானவைகளால் மூடிக்கொண்டு, புறத்தில் சஞ்சரிப்பதுபோலத் தாங்களுடைய சுபாவ குணங்களை மறைத்துக்கொண்டு, கோபமின்மை, இன்சொல், முகமலர்ச்சி, அடக்கம், முதலிய நாமவேஷம் தரித்துக்கொண்டு திரிகிறார்கள். வீட்டில் வந்த உடனே புருஷர்கள் தேகத்தின் வெளிவேஷத்தைக் களைந்து போடுவதுபோல உள்வேஷத்தையுங் களைந்து தங்களுடைய யதார்த்த சொரூபத்தை ஏழைப்பெண்சாதியிடத்திலும், பிள்ளைகளிடத்திலும் காட்ட ஆரம்பிக்கிறபடியால், புருஷர்களுடைய துர்க்குணங்கள் பெண்சாதிபிள்ளைகளையுஞ் சேருகின்றனவே. "யதாராஜா ததாப்பிரஜா" ராஜா எப்படியோ அப்படியே குடிகளும் என்பதுபோல, பெரும்பாலும் புருஷன், மாமன், மாமி, எப்படியோ அப்படியே பெண்சாதியும் பரிணமிக்கிறாளென்பது நம்மெல்லோருக்கும் சகஜமாயும், அநுபோகசித்தமாயு மிருக்கின்றது.

பக்ஷி ஆகாசமெல்லாம் பறந்துதிரிந்தாலும் கடைசியில் கூடுகளிலும், மரம், செடிகளிலும் வந்துசேர்ந்து ஆறுதல் அடைவதுபோல, புருஷர்கள் வெளியில் படுகிற கஷ்டங்கள் சிரமங்களெல்லாம் வீடுகளில் பெண்சாதிகளால் நிவர்த்தியாகி அவர்களால் சுகமடையவேண்டியவர்களாதலால், பெண்சாதிமார்களை, அதற்குப் பாத்திரர்களாகவும், விவேகிகளாகவும், புண்ணியவதிகளாகவும் ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டியது புருஷர்களுடைய சொந்தப்பிரயோஜனமாகவும் அப்படிச் செய்துகொள்ளாம விருப்பது தங்களுடைய ஸ்வயங்கிருத அபராதமாகவு மிருக்கின்றன.

புருஷர்கள் ஸ்திரீகளுக்கு எப்போதுங் கொடுமைசெய்வதனால் நல்ல ஸ்திரீகள்கூட மனம்வெறுத்துக் கெட்டுப்போவதற்கு இடமுண்டாகிறது. நம்மை நேசிப்பவர்களை நேசிக்கிறதும், விரோதிப்பவர்களைவிரோதிக்கிறதும், மனுஷசுபாவமாயிருக்கிறது. புருஷர்களுக்கு ஸ்திரீகளிடத்தில் பிரியமில்லாவிட்டால், ஸ்திரீகளுக்குமட்டும் புருஷர்கள்மேல் எப்படிப்பிரீதியுண்டாகும்? நிரபராதிகளான ஸ்திரீகளை நிஷ்காரணமாய் துஷ்டையென்றும் விபசாரியென்றும், நாயே, பேயே, யென்றும் புருஷர்கள் தூஷிப்பதனால், "பிராமணு உன்வாக்குப் பலித்தது" என்பதுபோல, புருஷர்களுடைய வாக்குப்பலித்தது நல்ல ஸ்திரீகளும் துஷ்டைகளாய் விடுகிறார்கள்.

ஸதிரீகளைப புருஷாகள கைகதீணடி அடிபபது மகாகொடிய
வழககமாயிருககினறது அணுவைமலை எதிாததுபோலவும, எலி
யைப புலி எதிாததுபோலவும, தூாபபலமுளள ஸதிரீகளைப
புருஷாகள திட்டியடிபபதனால புருஷாகளுககே அவமானமலலா
மல, மறறைபபடியலலவே, சணடைககுபபோயத திருமபின சிப
பாயகளில ஒருவன எதிரியினுடைய காலைததான-வெடடினதாக
வீரமபேசிக கொணடானாம அதைககேடட புததிமானொருவன
எதிரியினுடைய தலையைவெடடுவதலலவோ வீரம காலைவெடட
வேணடியதெனன வெனறுகேடக அதறகு மேறபடி சிபபாய
நானெனன செயவேன? எதிரியின தலையை வேறொருவனமுதல
நாளே வெடடிககொணடு போயவிடடான - நான மறுநாள காலை
வெடடினேனெனறு சொனனானாம பிரேததுடனே சணடை
செயத மேறதடி சுததவீரனபோலவும - செததபமபைத துணி
நது பிடிககும தைரியசாலிகள போலவும - ஸதிரீகளைப புருஷா
கள திடடியடிததுச செயகிற வாதமெலலாம அபவாதமே அத
னாலுணடாகிற ஜயமெலலாம அபஜயமே கீாததியெலலாம அப
கீாததியே

பக்ஷிகள மிருகஙகளகூடப பெணணுககாக - ஆணும ஆணு
ம அடிததுககொளளுகிறதேயலலாது பெணணையடிதது உபததிர
வஞசெயகிற ஆண பக்ஷியையாவது, மிருகததையாவது நாமக
ணடதுமிலலை, உணடெனக கேடடதுமிலலை ஸதிரீகளையடிககிற
புருஷாகள பக்ஷிமிருகஙகளையாவது குருவாக வைததுககொணடு
அவைகளிடததில ஞானோபதேசம பெறறுககொளள வேணடிய
துசிரமம "ஏழையைககணடாலமோழைபுமபாயும" எனபதுபோ
ல, ஸதிரீகளிடததில கையினபலததைக காடடுகிறது மலலாமல,
அவாகளிடததில தஙகளுடைய சவிசசாதுரியததைக காடடுகிற
மஹாவிதது வானகளும அநேகா உணடு ஸதிரீகளெலலாம கெட
டவாகளெனறும, நமனவடிவமெனறும அவாகளை நமபககூடா
தெனறும, வாயகூசாமல சமஸகிருததஙிலும, தமிழிலும அநேக
விதவானகள பாடியிருககிறாாகள

ஊமையனிடததில உளறுவாயன தாககததுககு ஆரமபிதத
துபோலவும, செவிடனிடததில தெந்தினபபாடடுககாரன சஙகீத
சாமாததியததைக காடடுவதுபோலவும, கவியெனகிற நாமதேய

தைதக கனவிலுஙகேடடறியாதஸ்திரீகளைத தூஷிததுககவிபாடுவ தினால எனனபிரயோஜனம? சகவாசதோஷததினாலோ அலலது வேறெனனகாரணததினாலோ, சாரதாபூடமாகிய ஔவை கூடப பெணணெனகிற மானமிலலாமல, “தையலசொறகேளேல” பெணவாரததையைககேளாதே எனறு ஆததிசூடியிலசொலலியிருக கிறாள பெணகளநலல புததிசொலலுகிற படசததில அதைககே டடால பாதகமெனன? பெணகள படிததால ஔவையையபோ ல விவேகிகளாவா ளெனபதற்கு ஔவையே சாகஷியலலவா ஔவையினுடைய நீதிநூலகளைப படிததுபபயன அடையாத பு ருஷரகளுணடா? இலலையே, ஆகையால, இநத விஷயததில ஔ வைசொலவதுஅநுசிததமானதால,பெணவாரததையைகேளாதே யெனனும ஔவையின வாககியததை ஔவைககே உபயோக பபடுததி, இநத விஷயததில அவளசொலலும வாரததையைததள ளி, பெணகள சமயததில நலல புததிசொனனால கேடபோமாக.

இநததேசததா ஸதிரீகளை மானமாகவும, விசுவாசமாகவு ம நடததவேணடுமெனபதறகு வேறொரு முககியகாரணமு மிரு ககினறது யூரோபமுதலான தேசஙகளில புருஷவியோகமாகிற ஸதிரீகளுககுப புநரவிவாகஞசெயய விதியிருபபதுபோல இநதத தேசததில இலலாமை யினாலும, அதிபாலலியததில கலியா ணஞசெயகிற வழககமிருபபதினாலும, எணணிககையிலலாத ஸ திரீகள பாலவிதநதுகளாயபபோய, அனன வஸதிரததிறகு மாரக கமிலலாமல, நிராதரவாயக கஷடபபடுமபடி சமபவிககினறது ஆகையால, புருஷ உளள வரையில ஸதிரீயை அனபாக ஆதரிககவேணடியதும தனககுப பிறகாலம, அவளும அவளு டைய பிளளைகளும தெருவில அலையாதபடி சீவனததுககுத தகு நதமாரககம செயயவேணடியதும புருஷனுடைய பிரதான கட மையா யிருககினறது

புருஷனுககுப பாதியுடலாயும, துணைவியாயும, கிரக நாயகி யாயும, அவனுடைய பிளளைகளுககு மாதாவாயும, குலவிளகககா யும, புருஷனுககுப புததிரசநதானமும, பெயரும, பிரலாபமும, கொடுபபவளாயும, இகபரசாதகியாயு மிருககிற பதனியைப புருஷ ன எவவளவு கணணியபபடுததுகிறானோ அவவளவு புருஷனுககு

மகண்ணியம் அவனை எவ்வளவு தாழ்த்துகிறானோ அவ்வளவு தன்னையுந் தாழ்த்திக்கொண்டதற்குச் சமானம்.

. கடவுள் ஒருவர் மட்டும் மாசற்றவரே தவிர மனுஷராகிய நாமெல்லாரும் பாபாத்துமாக்களா யிருக்கிறோம், நாம் ஒருவர் மற்றொருவருடைய குற்றங்களைப் பொறுக்காவிட்டால் நம்முடைய குற்றங்களைக் கடவுள் எப்படிப் பொறுப்பார்? ஸ்திரீகள் தெரிந்தும், தெரியாமலும், யாதொரு பிழைசெய்தாலும் அதைப்புருஷர்கள் பொருத்துக்கொண்டு சாந்தமாகவும் நயமாகவும் ஸ்திரீகளுக்குப் புத்திசொல்லித் திருத்தவேண்டுமே தவிரக் கோபங்கொண்டு கொடுமைசெய்யக்கூடாது கோபம்வந்தபோது மூக்கைப்பருத்து விட்டு சந்தோஷம்வந்தபோது அறுந்தமூக்கை ஒட்டிக்கொள்ளச் சொன்னால் ஒட்டுமா

கடவுள் அவருடைய அடியார்சபையை நேசிப்பது போலவும், ஒவ்வொருவனும் தன்னைத்தான் நேசிப்பதுபோலவும், தன்னுடைய பத்தினியை நேசிக்கவேண்டுமென்றும், ஒருவனும் தன்னுடைய பத்தினியிடத்தில் விரோதமாயிருக்கக் கூடாதென்றும் வேதம் விதிக்கின்றது தன்னுடைய பத்தினியைப் பிரியமாக நேசிப்பதாகக் கலியாணகாலத்தில் புருஷன் முந்திவாக்குத் தத்தஞ் செய்கிறபடியால் அந்த வாக்கை நிறைவேற்ற வேண்டியது அவனுடைய முந்தின கடமையா யிருக்கின்றது ஒருவன் கலியாணம் செய்துகொள்ளுவதும் செய்துகொள்ளாம லிருப்பதும் அவனுடைய இஷ்டமேயன்றிக் கலியாணஞ் செய்துகொள்வது அகத்தியம் அல்ல் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளாமலிருப்பது தோஷமுமல்ல ஆனால் கலியாணம் செய்துகொண்டவன் ஷை வேதவாக்கியங்களின்படி பெண்சாதியைப் பிரியமாக நேசிக்கப் பாத்தியப்பட்டிருக்கிறான் தன்னைத்தான் நேசிப்பதுபோலத் தன்னுடைய பத்தினியை நேசிக்கிறவன் பத்தினிக்கு ஹிதமானகாரியம் எதுவோ அதைமட்டும் செய்வான் அவளுக்கு அஹிதமான காரியங்களை ஒருநாளும் செய்யமாட்டான் தான் எப்படி சுயகாரிய துரந்தரனா யிருக்கிறானோ அப்படியே பெண்சாதியினுடைய காரியங்களிலும் ஸாவஜாக்கிரதை யுள்ளவனாயிருப்பான் ஒருவன் தன் பெண்சாதியை எவ்வளவு பிரியமாக நேசிக்கிறானோ அவ்வளவு

பிரியமாகப பெணசாதியும புருஷனை நேசிபபாளாகையால பெணசாதியை நேசிககிற புருஷன தனனைததானே நேசிககிறவனுயிருககிறுன இபபடியாக ஒருவரையொருவா பிரியமாக நேசிககிற புருஷனும பெணசாதியும மகாபாககிய சாலிகளா யிருககிறுாகள அவாகளுககு ஒருதுககம நேரிடடாலும அநதக துககததை இருவரும சமபாகமாநத தாஙகிககொளவதினுல அநதத துககததினுடைய பாரமகுறைநது போகினறது அவாகளில ஒவவொருவருககும உணடாகிற சநதோஷததை இருவரும சமமாக அநுபவிபபதால அவாகளுடைய சநதோஷம இரடடிபபோகினறது துககரூபமாகிய இநதப பிரபஞசததில பல ஆபததுகளும கவலைகளும துனபஙகளும நேரிடுகிறபடியால அநதச சமயததில நமககுத திடனுசொலலித தேறறவும சநதோஷகாலததில கூட இருநது சுகிககவும பெணசாதியைபபோல நமககு உறற துணையாா இருககிறுா? ஸதிரீயும, புருஷனும ஒருவரை யொருவா எவவளவு நேசிககிறுாகளோ அவவளவு பிறராலும அவாகள மதிககபபடுவாாகள அவாகள ஒருவரை ஒருவா நேசியாவிடடால அவாகளை பிறருமதியாாகள அவாகளுடைய பிளளைகளும அவாகளை மதியாமலும அவாகளுடையசொறபடி நடவாமலும கனனாசுறாடுபோற கெடடுபபோவாாகளெனபது சநதேகமா

ஒருநாளலல, இரணடுநாளலல, அநேகவருஷகாலம ஸதிரீயும புருஷனும கூடிவாழநது வமசவிாததியும குடுமபப பிரதிஷடையும செயயவேணடியவாகளானதால, அவாகள தரிததிராகளாயிருநதாலும அவாகள மனமொததுககலநது வாழவதே பெரிய பாககியம, அநதபபாககியமிலலாவிடடால மறறவகைப பாககியமெலலாம அபாக்கியம ஆகையால உடலும உயிரும போலவும, நகமும சதையுமபோலவும, மணியும ஒளியுமபோலவும, பூவும வாசவுமபோலவும, கருமபும ரசமுமபோலவும ஸதிரீபுருஷாகள அநியோநயமாயக கூடிவாழககடவாாகள அபபடி வாழநதால இகபரசுகஙகளை அடைவாாகளெனபது நிசசயமே

புருஷாகள் தததமககுரிய பலதொழிலகளைக கறறுககொணடு சரீரபபிரயாசபபடடு பெண்சாதி பிள்ளைகள முதலிய குடுமபவிசேஷடததையும தகுந்தபடி சமாக்ஷணைசெயயக கடமைபபட

டிருககிறாாகள நாம மேறசொலலியபடி இநதததேசததில அனேகஜாதியாாகளுககுள விதநதுககளுககு மறுவிவாஹஞசெயகிற வழககமிலலாதபடியால, புருஷாகள தாஙகள சமபாதிககிறபொருளகளை டமபம, காமம, குடி, சூது முதலிய துாவிஷயஙகளில வீணேசெலவழிககாமல ஸதிரீகளுககுப பொருளசோதது வைககவேணடியது அகததியமாயிருககினறது - அபபடி செயவது சாஸதிரசமமதமாயிருககினறது எபபடியெனறால ஒரு ஸதிரீககு அவளுடையதாய, தநதை, புருஷன முதலியவாகளால கொடுககபபோகிற தனமே "ஸதிரீதனம" அலலது 'சௌதாயகம" எனறும அநதசசொததுககு அவளேபூாண சுதநதரியெனறும பிரமாதான குடுமப விபபநதஙகளை நிவாததிசெயயும பொருட்டுப பெணசாதியினுடைய ஸதிரீதனததைப புருஷன உபயோகப படுததிக கொளளுகிறபக்ஷததில பிறபாடுமுதலும வட்டியுமாகப பெணசாதிககு அவன உததரிககககடவாயெனறும மிதாக்ஷரம, ஸமிருதிசநதிரிகை, சரஸவதிவிலாஸம, வியவகாரமயூகம முதலிய தாமசாஸதிர புஸதகஙகளில சொலலபபடடிருககினறன ஸதிரீகளுககுப பிறகாலததில உதவுமபடிககுப பிரததியேகமாகப பொருளவைககவேணடியது அகததியமெனபதறகு மேறகணடசாஸதிரஙகளைததவிர வேறேசாக்ஷியும வேணடுமோ ? அநதச சாஸதிர விதியைச சாவசாதாரணமாக இநதததேசததாா அநுஷடானததுககுக கொணடுவராமலிருபபது ஸதிரீகளுடைய தௌபாககியமாயிருககினறது

யூரோபபியாகளும மகமதுமதஸதாகளும கலியாணகாலததிலாவது அதறகு முனனாவது பினனாவது ஸதிரீதனததைபபறறித தபபாமல வியவஸதை செயதுகொளளுகிறாாகள விதநதுககளுககு மறுவிவாகஞசெயகிற சமபிரதாயமுளள யூரோபபியாகளும மகமது மதஸதாகளுமே ஸதிரீதனததைபபறறி ஏறபாடுசெயது கொளளுவாாகளானால ஸதிரீகளுககு மறுவிவாகஞசெயகிற சமபிரதாயமிலலாத இநதததேசததுப பிராமணாகள, வேளளாளா, முதலிகள, செடடிகள முதலானவாகள ஸதிரீதனததைபபறறி நிபநதனைசெயது கொளளவேணடியது எவவளவு அகததியமெனபதை நாமசொலலவும வேணடுமோ ? வதுகா கக ருப பிறபாடு நடககவேணடிய காரியஙகளையெலலாம முனனமே சீாடுகொளளுகிறாாகள நிலம, மனைமுதலியவைகளை வாஙகுகிற

[illegible] பிறபாடு எநதககாலததிலும ஆகேஷபம உணடாகாதபடி [illegible]க்த சாஸனஙகளையும, பட்டையஙகளையும பெறறுககொளளுகிறாகள அவாகள மறுநாள் இறககிறவாகளாயிருநதாலும, சநதிரசூரியாகளும, கலலுஙகாவேரியும, புலலும பூமியும உளளவரையில சொததுகளை அநுபவிககிறதெனறு சஙகேதஞ செயதுகொளளுகிறாகள, அநேக வருஷஙகளுககுப பிறபாடு உபயோகமாக வேணடிய பொருளகளை முனனமே சேகரஞ செயதுவைததுககொளளுகிறாகள

கலியாணததுககு வெகுகாலததுககு முனனமே இனனான மாபபிளளை இனனான பெணணெனறு நிசசிதாாததஞ செயதுகொளளுகிறாகள வியாதியிலலாமல திடகாததிராகாயிருககிறவாகளும தஙகளுககுப பிறகாலம தஙகளுடைய தனருணஙகளுககு இனனாபாததியஸதாகளு எனபதையும, தஙகளுடைய காமஙகளும, தாமஙகளும நடககவேணடிய கிரமததையும விகிதரூபமாகப பதிநதுவைததுககொகளுகிறாகளு இவவணணமாகபபினபு நடககவேணடிய விஷயஙகளெலலாம முனனமே ஆலோசிதது நிசசயஞசெயதுக கொகளுகிறவாகளு தஙகளுடையபததினிகளை மடடும நினைககிறதிலலை பததினி ஜீவவதியாயிருககுமபொழுது புருஷன யாதொரு வியவஸதையும செயயாமல இறநதுபோனால அவள எனனசெயவாள ? எஙகேபோவாள ? எபபடி ஜீவிபபாள ? அனேக இடஙகளில இறநதுபோன தனவானகளுடைய ஆஸதிகளை அவாகளுடைய தாயாதி முதலானவாகள கடடிககொணடு அநததனவானகளுடைய பததினிகளை அநதரததிலவிடுவதை நாமபாாககவிலலையா? கதாசிதது, புததிராகளும, சகோதராகளும, தாயாதிகளும இலலாமல இறநதுபோகிறவனுடைய சொததுககு மடடும பததினிபாததியஸதியாகிறாள அபபடியிலலாமல அபாததியஸதியாயபபோகிறவளுடைய கதி அதோகதிதானே பெறறதாயககுச சோறுபோடாத பிளளைகளும அனேகா இருககிறாகளே பிளளைகளுடைய நிலவரமே இபபடியிருககுமபொழுது தாயாதிகளுடைய தனமையைச சொலலவும வேணடுமா?

பாகமபிரியாமல ஏகயோககேஷமமாயிருககிற சகோதராகளில ஒருவன இறநதுபோகிறபக்ஷததில அவனுடைய பாரியையாளவள் கொழுநதன மாாகளிடததிலும அவாகளுடைய பததினிக

ளிடததிலும அனனவஸதிரததுககாகக கையேநதிககொணடு அவாகளசெயகிற சகலகொடுமைகளையும ஸஹிககுமபடி சமபவிககுமபடி சமபவிககினறது அவள அநதக கொடுமைகளைச சகிககமாடடாமல கொழுநதனமேல ஜீவனுமசவியாஜஜியம தொடாநதால அவள வியபிசாரியெனறும, தானவிபகதனெனறும, சொததுகள தனஸவாஜிதமெனறும கொழுநதனனாவா பததமான தூககஷிகளைபபேசி அவளுடைய ஜீவனுமசததைககெடுகக முயறசி செயகிறுன அவளபகிரதப பிரயததினஞசெயது ஜயபததிரிகை பெறறுககொணடாலும அது நிறைவேறுதபடி கொழுநதன செயகிற தநதிரஙகள அநநதமே நாமகியாயாதிபதி யாகையால நாம சொலவது உணமையெனபதறகு நாமே சாகஷியாயிருககிரோம,புருஷனையிழநது திககறறியாயபபோன ஸதிரீசகோதராகள வீடடுககுபபோனுல அஙகேஅணணியாா செயகிறகொடுமை எணணிமுடியாது நாததனுளைககணடால நாயபோலவிழுகிற அணணியாாகள அநேகரிருககிறுாகள "பிசைஷபோடடது போதும நாயைபபிடிததுககடடு" எனபதுபோல அணணியாரிடததில அராநாழிகை யிருபபதைபபாாககிலும மணணையளளி வாயிலேபோடடுக கொளளலாமே இபபடியாக அணடயிடமிலலாமல அகதியாயபபோகிற ஸதிரீ எனனசெயவாள? அவளவேலைசெயயத தெரிநதவளாயிருநதால கைபபாடு படடாயினும பிழைபபாள மரியாதையுளள குடுமபததைச சோநதஸதிரீகள எனனசெயவாாகள? பலலககேறித திரிநதவாாகள பாடுபட அறிவாாகளா? பூமுடிதததலை புலலெடுககக அறியுமா? தஙகவளையிடடகை சாணநதடட அறியுமா? தணடையிடடகால சகதிமிதிகக அறியுமா? உசிதமானவலககை உலககைபிடிகக அறியுமா? இபபடிபபடட ஸதிரீகளுககுச சிறுபிளளைகளும இருநதுவிடடால அவாகளுடைய கஷடததுககு மடடுமபிரமாணமுணடா? விதநதுகளில அனேகா கெடடுபபோவதறகுத தரிததிரமே முககியகாரணமாயிருபபதால புருஷாகள எபபடியாவது பிரயாசபபடடு தஙகளுடைய பததினிகளுககுப பிரததியேகமாகப பொருளவைககவேணடும - அபபடிசசெயவது நாமமுனனமே விவரிததபடி சாஸதிரசமமதமாயிருககினறது புருஷனமுனனே யிறநதால பெணசாதிககும பெணசாதி முனனே யிறநதால புருஷனுககும அநதச சௌதாயகம உபயோகமாகுமே

இநததேசததில விதநதுககளுடைய ஸதிதி அதி நிரபபாககியமாயும இரககததுககுரியதாயும இருககினறது - விதவையெனகிறபதமே தூஷியமாயிருககினறது ஒருவனைபபாரதது மறறொருவன "விதவா" எனறு சொனனால அவனுககு ரௌததிராகாரமாயக கோபம ஜனிக்கினறது ஒருவிதவையைபபாரதது "விதவை" எனறு சொனனால அவளுககும மனஸதாபமுணடாகினறது - அவள புருஷனோடேகூடச சகல சுகஙகளையும இழநதுபோகிறாள சிவபபுசசேலை வெளளைச சேலையாகவும இருகால போஜனம ஒருகால போஜனமாயும, மயிரததலை மொடடைத தலையாயும, சுகமெலலாந துககமாயும மாறுகினறன - அவளுககு நகையுமிலலை - தொஙகையுமிலலை - வகையுமிலலை - அவளுககு அலஙகாரமிலலை - ஆதிககமிலலை யாதொனறுமிலலை "கூலியிலலாவிடடாலும வேலைககுக குறைவிலலை" எனபதுபோல வீடடிலுளள கஷடமான வேலைகளுககெலலாம அவளே உததிரவாதியாகிறாள - கலியாணககாரரகள அவளைக கணணால பாரககககூடாதாம அவள சநதோஷஙகளுககெலலாம தளளுபடியாகிறாள துககஙகளுககெலலாம சொநதககாரியாகிறாள - தூககுரிககெலலாம முறகுறியெனறு அவளைவீணே தூஷிபபாரகள - ஒருவனவெளியே போகுமபொழுது விதவை எதிரேவநதால துரநிமிததமெனறு நிநிமிததமாக அவளைககோபிககிறான "கைமபெணடாடடியே கழிபடடஜனமம" எனறு அவளையாரும அநியாயமாக இகழுகிறாரகள "ஊருககு இளைததவன பிளளையார கோயிலாணடி" எனபதுபோலச சகலப பிரதிகூலஙகளுககும அவளே காரணமெனறு சொலலுகிறாரகள - குதிரை தூககுப போடடது மலலாமல மேலேயும மிதிததது போல கணவனையிழநது கதியறறு நிறகிற விதநதுவைச சகலரும கூடித்துனபபபடுததுவது நாமமலலவே - பாரததா இருககமாடடாமல பரலோகம போனால அதறகுப பததினி எனனசெயவாளா? ஆகையால விதநதுககளைக கணணியமாக நடததுகிறவாரகளே புணணிய புருஷாரகள

ஸதிரீகள படசததில எழுததொடஙகிய நாம இன்னும இரணடொரு விஷயஙகளைபபறறி எழுதாமல விடடுவிடடோமானால் இநத வசன் காவியம குறைவுளளதாயிருககுமாகையால அநதவிஷயஙகளையும எடுததுரைகக அபேடசிககினறோம

பிராமணர்களுக்குள் பெண்வீட்டுக்காரர்கள் புருஷன் வீட்
டுக்காரர்களிடத்தில் பெண்ணுக்குக் கிரயம் வாங்கிக்கொண்டு பெண்
ணைக் கொடுப்பது பெரும்பாலும் வழக்கமாயிருக்கின்றது. இது
துர்வழக்கமாயும் அசாஸ்திரீயமாயுமிருக்கின்றது. எட்டுவகைக் கலி
யாணங்களில், பிராம்மியம், தெய்வம், ஆர்ஷம், பிராஜாபத்தி
யம் என்கிற நான்குவகைக் கலியாணங்கள் மட்டும் சாஸ்திரப்படி
பிராமணர்களுக்குரியவைகளாயும் மற்ற நான்கு வகைக்கலியா
ணங்களும் மற்ற வர்ணத்தார்களுக்கு உரியவைகளாயும் இருக்கின்
றன. புருஷனிடத்தில் யாதொருபொருளும் வாங்காமல் அக்கினி
சாக்ஷியாக அவனுக்குக் கன்னிகையைக் கொடுப்பதே பிராமணர்க
ளுக்குரிய மேல் நான்குவகை விவாகங்களின் தாற்பரியமென்று
தர்மசாஸ்திரம் விதிக்கின்றது. பொருள்வாங்கிக்கொண்டு பெண்
ணைக் கொடுப்பது ஆசுர விவாகமாயும் அதுசாஸ்திரப்படி வைசியர்
களுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் மட்டும் உரியதாயும் இருக்கின்றது.
வைசியர்களும் சூத்திரர்களும் ஆசுரவிவாகம் அக்கிரமமென்று
தள்ளிப் பிராம்மிய விவாகம் செய்கிறார்கள். அப்படியிருக்கப் பி
ராமணர்கள் தங்களுக்குச் சம்பந்தமில்லாத ஆசுரவிவாகத்தைக்
கைப்பற்றிக்கொண்டு புருஷன் இனத்தாரிடத்தில் கன்னிசுல்க
கம் வாங்குவது சுத்த அக்கிரமமாயும் சாஸ்திரவிரோதமாயுமிருக்
கின்றது. பொருள்வாங்கிக்கொண்டு பெண்கொடுக்கிறவர்களும்
கலியாண காலங்களில் கன்னிகாதானத்துக்கு உரிய மந்திரங்களை
யும் அனுஷ்டானங்களையும் அனுசரிக்கிறார்கள். இது பிரத்தியக்ஷ
மான மோசமல்லவா? மாம்ஸவிக்கிரயஞ் செய்கிற துர்வழக்கத்தி
னால் பலதீங்குகள் விளைகின்றன. பெண்வீட்டுக்காரர்கள் தங்களுக்
கு அதிகப்பணம் வருகிற வழியைப் பார்க்கிறார்களே தவிரப் பெ
ண்ணினுடைய க்ஷேமலாபத்தை எவ்வளவும் யோசிக்கிறதில்லை.
பரிதானம் வாங்குகிற நியாயாதிபதிகள் யுக்தா யுக்தங்களையும், கிர
மாக்கிரமங்களையும் பாராமல் உபயக்ஷிக்காரர்களில் எவன் அதி
கப் பொருள் கொடுக்கிறானோ அவன் பக்ஷமாய்த் தீர்மானம் செய்
வதுபோலவும், ஒரு சொத்தை ஏலங்கூறுகிறவன் யார் அதிகக்
கிரயம் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கிரயம் செய்வதுபோ
லவும் மாம்சவிக்கிரயம் செய்கிறவர்கள் கொள்ளுகிறவனுடைய
யோக்கியதையையாவது வயதையாவது அந்தஸ்தையாவது யோ
சியாமல் எவன் அதிகத்தொகை கொடுக்கிறானோ அவனுக்கே பெ
ண்ணைக் கொடுக்கிறார்கள். ஒருவன் எவ்வளவு புருஷனாயும் குல
த்திலும் குணங்களிலும் சிறந்தவனாயுமிருந்தாலும் அவனைப்பார்
க்கிலும் ஒரு விர்த்தாப்பியன் அதிகப்பணம் கொடுக்கிற பக்ஷத்

தில அவன் அயோககியனுயும ரோகஸதனுயும இருநதாலும அவனுக்கே பெணணைக கொடுககிறுாகள ௪-௫-௬ வயதுளள பெணணை அவளுககுத தகபபனுயும பாடடனுயும, சிலவிசை முபபாடடனுயும இருககததகக பிராயமுளள ஒருகிழவனுககுக கொடுககிறுாகள அதிகவயதுளளவாகளும அயோககியாகளுமே அதிகபபணம கொடுககச சமமதிககிறபடியால அவாகளுககே சிறுபிராயமுளள பெணகள கிடைககிறுாகள அககாரணததைபபறறியே "ஆமமாள தெருளுவதறகுமுன ஐயா உருளுவாா" எனகிற உலகவாககியமுணடாயிருககினறது பிராமணாகளில பெணகள ருதுவாகிற தறகுமுன அவாகளுககு விவாகம செயயவேணடுமெனறும விவாகம செயவதறகுமுன ருதுவாகிற ஸதிரீ ஜாதிபபிரஷடையெனறும தாமசாஸதிரததில சொலலபபடடிருககச சிலா அநதச சாஸதிரததைக கடடித தூரததில எறிநதுவிடடு அதிக வயதுளள பெணகளுககு அதிகபபணம வாஙகுவதறகாக, க௪-க௫-வயதுவரையில கலியாணம இலலாமல பெணகளை வைததுககொணடு அவாகளுடைய வயதையும குறைததுச சொலலிககொணடு பெணகளை ஏலஙகூறிககொணடிருபபதுமனறி பெணகள ருதுவாகாதபடி அகாரிகளைககுறிதது அவாகளைச சகல அசௌகரியஙகளுககும உடபடுததுகிறுாகள அவாகள தாம பணததுககாகக காததிருககிறுாகள ருதுகாலமும அவாகளுககாகக காததிருககுமா? காததிராததாகையால அநேக சமயஙகளில பெணகள கலியாணததிறகுமுன ருதுவாயவிடுவாாகள அநத வெடகககேடு வெளியாகாதபடி பகிஷடையான பெணணை அப்புறபபடுததாமல வீடடினுளவைததுககொணடு தஙகளுடையவாளுசாரததைக கொடுககிறுாகள அநேகா சீககிரததில பெணணைக கொடுததுப பணமவாஙகுவதறகாக அதிபாலலியததில பெணகளுககுக கலியாணம செயகிறுாகள - புருஷன எபபடிபபடடவனெனறு பாராமலும, அவனிடததில பெணகள க்ஷேமமாயிருககுமோ அலலதுவருததபபடுமோ எனபதை நினையாமலும தாய தகபபனமாாகள தஙகளுடைய வருமானததைமடடும பெரிதாயெணணிப பெணகளைபபலியிடுவது எவவளவுபெரிய அநியாயம

ஒருவன ஏழையாயிருநதாலும கனனியாசுலககம, கலியாணசசெலவு முதலியவைகளுககாக சுமாா ரூ-௲-வரையில அவருககுச செலவாகிறபடியால, அதினுல அவனுடைய குடிமுழுகி

ப போகினறது அபபடிபபட்டவனுககு வாழககைபபடுகிற பெண ணுககு எனனசுகம உணடு? "அஷடதரிததிரம ஆததாள வீடு அ திலும தரிததிரம மாமியார வீடு" எனபதுபோல புருஷன சௌ ககியமாயிருநதகாலததில அவனிடததில இராமல எளியதாய் தக பபனமாரகளோடுகூடக கஷடபபடடுககொணடிருநத பெண அவ ாகளுககுத தனமூலமாக சௌககியம உணடாகுஙகாலததில அ வாகளுககுத தனமூலமாக சௌககியம உணடாகுஙகாலததில அவாகளைவிடடுநீஙகி இனிமேல கஷடபபடபபோகிற புருஷனுக கு அவள வாழககைபபடுவெது எவவளவு நிாபபாககியம? புருஷன பொனனைககொடுததுப பெணடாடடிகொணடு திணடாடடப படடதை நினைததுநினைதது அவளை எபபோதும சீறுமாருககடப டிககிறான அவனுடைய மாமனா மாமியாா, நாததனாா முதலான வாகளும சமயம வருமபோதெலலாம "அடியே எஙகளுடைய குடியைக கெடுககவாகளே" எனறு சொலலிச சொலலி அவளை ஓயாமல ஏசுகிறாாகள இபபடியாக ஸதிரீகளுககுணடாகிற பல துனபஙகளுககும மாமஸவிகாரயமே காரணமாயிருககினறது

பொருளகொடுததுப பெணகொளவதினால புருஷனுககுண டாகிற கஷடஙகளும அமிதமே உலகததில பணஙகொடுககத திா வாகமிலலாத ஏழைகளே அதிகமாயிருபபதால பிளளையாருக குபபெண அகபபடாமலும அநேக நகதுா பெணகிடைககாமல ஆயுசுகாலம முழுமையும பிரமசாரிகளாகவே யிருநது விடுகிறாா கள பிறபாடு ஒருககால அவாகளுககுப பொருள அகபபடடா லும விாததாபபியம மேலிடடு ஸமஸாரததுககுத தகாதவாகளா யப போகிறாாகள அநேகா வீடடை விறறு, நிலததை விறறு கைப பொருளையெலலாம கலியாணததுககுக கொடுததுவிடடு, சுதத ஏழைகளாயப போகிறாாகள பலபிளளைகளை உடைய ஒருவனா த னிகனாயிருநதாலும ஒவவொரு பிளளைககும தனிததனியே பண மகொடுததுக கலியாணம செயவதில அவனுடைய ஆஸதி முழு வதும தோறறுவிடுகிறான ஒருவனுககு ந ச-பெணகள பிறநதால அவன சீமானாகிறான ஒருவனுககு ச-ஆணபிளளைகள பிறநதால அவன தரிததிரனாயபபோகிறான தனவானகளுககுக கனனிகாதா னமாயாவது அலலது சொறபப பொருளைவாஙகிககொணடாவது சிலா பெணகொடுககிறாாகள ஏழைகளிடததில மடடும அதிகப பணமகேடகிறாாகள வீடு, மாடு, நிலமமுதலிய சொததுககளுக

கெல்லாம் கிரயம் நிஷ்கரிஷிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கன்னியாசுல்கத்துக்கோ கணக்கில்லை. ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய இஷ்டப்படி வாய் கொண்டமட்டும் பணம் கேட்கிறான். நாளுக்குநாள் பெண்களுக்குக் கிரயம் அதிகரித்து வருவதாகச் சகலரும் முறையிடுகிறார்கள். பிரதமதாரம் கொள்ளுகிறவனிடத்தில் வாங்குகிற பணத்தைப் பார்க்கிலும் இரண்டாந்தாரம் கொள்ளுகிறவனிடத்தில் அதிகப்பணம் வாங்குகிறார்கள். மூன்றாந் தாரக்காரனிடத்தில் அதிலும் அதிகப்பணம் வாங்குகிறார்கள். இப்படியே தாரம் அதிகரிக்கப் பணமும் அதிகரிக்கின்றது.

கடைவியாபாரிகள் எவ்வளவு சரக்குவேண்டுமானாலும் கடனுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். பெண்வியாபாரிகளோ என்றால் மாம்ஸ விக்ரயப்பணத்தைப் பூரணமாகக் கையில்வாங்கிக் கொள்ளாமல் பெண் கொடுக்கிறதில்லை - கடன்பத்திரம், பந்தகம், பிணைமுதலியவைகளை அவர்கள் அங்கீகரிக்கிறதேயில்லை. நாளைக்குப் பெண் போய் வாழவேண்டிய இடம் என்பதை யோசியாமல் அஸ்தரொக்கமாகப் பணத்தைவாங்கிக்கொண்டு தான் பிறபாடு பெண்ணைக் கொடுக்கிறார்கள். இவ்வளவு நிர்தாக்ஷிண்ணியமாகப் பெண்ணுக்குக்கிரயம் வாங்குவதற்கு நியாயம் இன்னதென்று தெரியவில்லை. கலியாணம் ஆணுக்கு எப்படி அவசியமோ அப்படியே பெண்ணுக்கும் அவசியந்தானே. பெண்ணுக்குக்கிரயம் வாங்குவது நியாயமாயிருந்தால் ஆணுக்காகவும் பெண்வீட்டுக்காரனிடத்தில் கிரயம்வாங்குவது நியாயந்தானே. கலியாணமானது புருஷனைப் பார்க்கிலும் பெண்ணுக்கு அத்தியமாயும் அவசியமாயுமிருக்கின்றது. ஏனென்றால் புருஷன் கலியாணமில்லாமல் எப்போதும் பிரமசாரியாயிருந்துவிடலாம். பிராமணஸ்திரீகள் கலியாணம் இல்லாமல் இருப்பது முறையல்லவே. ஆகையால் புருஷர்களெல்லாரும் கட்டுப்பாடு பண்ணிக்கொண்டு பெண்களுக்குக் கிரயமே கொடுக்கிறதில்லையென்று நிராகரணஞ் செய்தால் பெண்களுடைய தாய்தகப்பன்மார்கள் பெண்களைவைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வார்கள்? அவர்களே புருஷர்களுடைய கால்களில் விழுந்து பெண்களைக் கன்னிகாதானமாகக் கொடுக்கத் துரிதப்படுவார்களல்லவா? பிராமணர்களைத்தவிர வேறெந்த ஜாதியிலும் எந்தத் தேசத்திலும் மாம்ஸவிக்கிரயஞ் செய்கிறவழக்கமேயில்லை. முன்னே நாம் தெரிவித்தபடி ஆசா[illegible], உரியவர்களான

வைதியாகளும சூததிரா்களுமே அநதவிவாகததை நிஷேதிதது த
தளளியிருககத அஙகள குலசிரேஷடாக ளெனறு சொலலிக
கொளளுகிற பிராமணாகள் மறறஜாதியாரால நிஷித்தம செயயப
படட அநத அதிகாரததை அநுஷடிககலாமா? புருஷப பிரஜைப
போல பெணணுககுத தகபபனுடைய ஆஸதியில பாகம இலலா
மையால அவளுககு ஸதிரீதனம கொடுபபது தேசாசாரமாயும
சாஸதிரசமமதமாயுமிருகக அபபடிசசெயயாமல பெணணைவிற
றுத தாய தகபபனமாாகள பணம சமபாதிபபது நியாயமா? "உ
டுமபு வேணடாம கையைவிடடாறபோதும" எனபதுபோல அவ
ாகள ஸதிரீதனம கொடாவிடடாலும பெணணை விககிரயப்படுத
தாமல சுமமாகொடுதது விடடாறபோதுமே

பெணகளுககு அதிபாலலியததில கலியாணமசெயகிற ஆசா
ரம துராசாரமாயிருககினறது ஸதிரீகளுககு விவாகமசெயயததக
க பருவம "எடடாவது வயது" எனறு தருமசாஸதிரததில சொல
லபபடடிருகக அதறகுவிரோதமாக க-உ-பிராயமுளள பெணகளு
ககும விவாகம செய்கிறாாகள அபபடிச செயவதினுல தாயதக
பபனமாாகளுககு மாமஸவிககிரயபபணம சீககிரததில கிடைககிற பிர
யோஜனததைததவிரப பெணணுககாவது புருஷனுககாவது என
னசாதக மிருககினறது அதனுல உணடாகிற பாதகமடடும பெரி
தாயிருககினறது அதனுல உணடாகிற பாதகமடடும பெரிதாயிருக
கினறது? பாலபபருவமே அமமைமுதலிய வியாதிகளுககு உரிய
காலமாகையால அதிபாலலியததின கலியாணமாகிற பெணகள
அநத வியாதிகளுககெலலாம தபபியிருபபாாகளெனபது நிசசயம
அலலவே இரணடுவயதுளள பெணணை ஒருவனகலியாணம செய
தால பெண புஷவதியாகிப புருஷன வீடடுககுபபோகக குறைநத
பக்ஷம கஉ-வருஷம கிரமிகக வேணடுமே அவவளவு காலததிற
குளளாகப பெணணுககும புருஷனுககும எவவளவோ ஆபததுக
ளும சமபததுகளும சமபவிககுமபடியா யிருககுமே அநத ஆபத
துகளுககெலலாந தபபிப புருஷன்வீடடுககுப பெணசாதி போனு
லும புருஷன முதிாநதவயதுளளவனு யிருககிற படசததில ஆயுசு
விஷயத்திலும மறறவிஷயஙகளிலும, அவாகள ஒருவாககொரு
வா சமானமாயிராமல கபுமலகனைகையில அாமபை அகபபடட
கதையாய முடிகினறதே இபபடிபபடட அநேக முகாநதரஙகளால
பிராமணாகளுககுள விதநதுகளும விதுராகளும அதிகமாயிருககி

றார்கள். சில சமயங்களில் ஒற்றைக்குறையச் சயான்வயத்துள்ள ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கலியாணம் செய்கிறபட்சத்தில் பெண்கள் சீக்கிரத்தில் வளர்ந்து விடுவார்கள், புருஷர்களுக்குப் பக்குவகாலம் வராததாமசப் படுகிறபடியால் அது வரையில் ருதுவான பெண்களை காத்திருக்கும்படி ஸம்பவிக்கின்றது.

இத்தன்மையான பலவிபரீதங்களுக்கு அதிபால்யவிவாகமேகாரணமாயிருக்கின்றது. பால் குடிக்கிற பிள்ளைகளைப்பிடித்து மணவறையில் வைத்துப்பல அலங்காரங்கள் செய்யும்பொழுது அவர்கள் சகிக்கமாட்டாமல் போடுகிற கூக்குரல் ஊரெல்லாம் எதிரொலிப்பாய்கின்றது. கலியாண ஆரம்பமுதல் முடிவுவரையில் அந்தக்குழந்தைகள் அழுதவண்ணமாயிருக்கின்றன. அழுகையை நிறுத்துவதற்காக அந்தப்பெண் குழந்தைகளைத் தாய்மார்கள் மடியில்வைத்துப் பால்கொடுத்துக்கொண்டு மணவறையில் உட்காருகிறார்கள். மாப்பிள்ளையும் சிறுபிள்ளையானதால் மங்கிலியத்தை மணவறையிலிருக்கிற குழந்தைக்குக் கட்டுகிறதென்றும் அதன் தாய்க்குக்கட்டுகிறதென்றும் விவரந்தெரியாமல் சிலசமயங்களில் தாய் கழுத்திலே கட்டிவிடுகின்றது, மாப்பிள்ளை மாமியாருக்குத் தாலி கட்டின அதிசயத்தைப் பார்த்து யாவரும் சிரித்தாலும் அந்தப் பெண்குழந்தைமட்டும் சிரியாமல் அழுதுகொண்டேயிருக்கின்றது. பிள்ளையார் பிடிக்கக்குரங்காய் முடிந்ததைப்போல கலியாண சம்பிரமத்தை, ஆரம்பித்து அழுகைக்குரலாய் முடிவது வேடிக்கை அவைவரி வகையால் அதிகபால்ய விவாஹம் அநுசிதமாயிருக்கின்

இங்கலீஷ் முதலிய பாஷாந்தர கிரந்தங்கள் புருஷர்களுக்கு ஸ்திரீகள் நடக்கவேண்டிய கிரமங்களையும், அப்படியே ஸ்திரீகளுக்குப் புருஷர்கள் நடக்கவேண்டிய கிரமங்களையும் நிஷ்பக்ஷபாதமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. திராவிடபாஷா ரூபமான கிரந்தங்களோ, புருஷர்களால் செய்யப்பட்டவைகளாதலால், அக்கிரந்த வாதலால், அக்கிரந்த கர்த்தாக்கள் புருஷர்கள் விஷயத்தில் ஸ்திரீகள் அநுசரிக்கவேண்டிய விதிகளைமட்டும் நிர்தாக்ஷிண்ணியமாகச் சொல்லி ஸ்திரீகள் விஷயத்தில் புருஷர்கள் அவலம்பிக்க வேண்டிய நெறிகளைச் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டார்கள். அந்தக் குறைவை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டு வசனரூபமான இந்தக் கிரந்தத்தை நாம் வசதிலாகக் கிரகித்துக்கொண்டு றப்படவில்லை.